

TORSDAG DEN 4. SEPTEMBER 2008

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 10.00)

Bernd Posselt (PPE-DE). - *(DE)* Fru formand! Jeg vil blot sige ganske kort: Nogle af parlamentsmedlemmerne ved endnu ingenting, men jeg er blevet gjort opmærksom på, at det i går blev besluttet at afholde næste møde i Bruxelles. Jeg hører, at man har enorme problemer med sengepladser her i Bruxelles, fordi hotelværelserne er booket på grund af en messe. Man burde ganske enkelt have skubbet dette møde eller ændret det til et minimøde. Det havde været den bedste løsning. Det kunne man godt have gjort med lidt god vilje.

Det næste, jeg vil komme kort ind på, hænger nøje sammen med det, jeg lige har sagt: Er sikkerhedssituationen her i bygningen egentlig blevet kontrolleret? Jeg hører, at der er betydelige mangler ved bygningen. Er denne bygning blevet kontrolleret efter samme kriterier, som bygningen i Strasbourg bliver kontrolleret efter nu?

Formanden. - Mine damer og herrer! Lad os ikke starte en debat om dette emne nu. Meddelelserne vil blive givet, når der skal stemmes i eftermiddag.

Alle de passende foranstaltninger bliver truffet for at undersøge bygningerne på en præventiv basis og for at foretage de relevante reparationer i Strasbourg, så vi så hurtigt som muligt kan vende tilbage dertil og arbejde.

Vi vender ikke tilbage, før vi er sikre på, at det er sikkert.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - *(EN)* Fru formand! Jeg skal gøre det kort, da jeg accepterer, at De ikke ønsker en forhandling. Hvis der kommer en meddelelse kl. 12, kunne denne så omfatte, om formandskabet overvejer - og jeg forsøger ikke at provokere - at forlænge den periode, vi skal være i Bruxelles, så vi kan have beslutninger tids nok til, at vi kan bestille hotelværelser og mødelokaler? Disse enkeltstående beslutninger gør ikke livet lettere for nogen af os. Kan det overvejes, og kan vi få en tilbagemelding om det i meddelelsen kl. 12?

Formanden. - Hr. Bushill-Matthews! Det er ikke Parlamentets kutyme at flytte mødet fra Bruxelles til Strasbourg uden grund. Der var en alvorlig, uventet grund, og Parlamentet forsøger at håndtere problemet med besindelse, beslutsomhed og på en sammenhængende måde. Vi må alle udvise samme besindelse, formålsalvor og modenhed.

Der vil blive givet oplysninger, når kendsgerningerne er tilgængelige, og disse vil gives i tilstrækkelig tid til at gøre det muligt for medlemmerne at reservere deres værelser på stedet i nødvendigt omfang.

Jeg tror, at det, der skal til for at håndtere dette problem, er modenhed, den rigtige indstilling og besindelse. Jeg anser ikke dette for at være en alvorlig krise, da vi har afværget en, som kunne være sket.

2. Modtagne dokumenter: se protokollen

3. Palæstinensiske fanger i Israel (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

4. Midtvejsevaluering af den europæiske handlingsplan for sundhed og miljø 2004-2010 (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Frédérique Ries for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om "Midtvejsevaluering af den europæiske handlingsplan for sundhed og miljø 2004-2010" (2007/2252(INI) (A6-0260/2008).

Frédérique Ries, ordfører. - *(FR)* Fru formand, fru minister - tak, fordi De tydeligvis skyndte Dem for at nå frem til denne forhandling til tiden - hr. Dimas, mine damer og herrer! Sundhed og miljø er ikke altid nogen

nem kombination, navnlig her i starten af det 21. århundrede. Borgerne bliver i dag udsat for mange former for forurening, ofte på samme tid, og det uanset om de bor i byen eller på landet, ved havet eller i bjergene.

Derfor er det alt andet end tilfældigt, at seks ud af 10 europæere mener - ifølge de seneste tal fra Eurostat - at det er meget sandsynligt eller relativt sandsynligt, at miljøforureningen er skadelig for deres sundhed, og ligeledes - hvilket er vigtigt - at EU ikke er tilstrækkeligt aktiv på området, og det er netop, hvad vores forhandling drejer sig om her til morgen.

Først vil jeg gerne takke mine kolleger og navnlig skyggeordførerne for denne betænkning, fru Ferreira, professor Trakatellis, fru Breyer, fru Belohorská og fru de Brún, for det glimrende samarbejde, som vi har haft, lige siden arbejdet med dette spørgsmål gik i gang, nemlig helt tilbage i 2003. Det var således i 2003, at Kommissionen tog det første skridt med det, der dengang hed SCALE-initiativet, hvor man fokuserede på børns sundhed, og året efter iværksatte man den handlingsplan, der løber indtil 2010. Det er et initiativ, som vi anser for at være utilstrækkeligt, og jeg må sige, at Parlamentets plenarforsamling i februar 2005 vedtog en temmelig kritisk beslutning på baggrund af den simple konstatering, at en handlingsplan ikke reelt kun kan have det formål at sørge for flere oplysninger og mere forskning, selv om det selvfølgelig også er vigtigt. Derfor var vi skuffede, og det var vi så meget desto mere, fordi der samtidig var en lang række medlemsstater, ikke mindst Frankrig med sin nationale sundheds- og miljøplan, men også mange delstater i Tyskland, Belgien, Luxembourg, Nederlandene og en lang række andre lande, der selv udarbejdede ambitiøse nationale planer.

Hvor langt er vi nået tre år senere med at reducere de sygdomme, der skyldes forurening? Det lader ikke til, at vi på fællesskabsplan er nået særlig langt, og derfor vil jeg nu komme ind på midtvejsevalueringen og dens kontekst. Der er ganske vist ingen tvivl om, at EU - og det har vi sagt flere gange - kan prale med at have opnået gode resultater, når det gælder bekæmpelsen af forskellige former for forurening. Det er umuligt at nævne dem alle her, men der er bl.a. tale om den nye lovgivning om luftkvaliteten - som i høj grad skyldes Deres indsats, hr. kommissær - pesticidpakken, som er lige på trapperne, og så naturligvis Reach-initiativet, som indebærer en kontrol af over 10.000 kemiske stoffer og en planlagt erstatning af de mest problematiske af dem. Jeg vil også gerne nævne et andet vigtigt aspekt, nemlig at Kommissionen i løbet af de sidste tre år har finansieret over 38 projekter inden for sundhed og miljø i forbindelse med det sjette rammeprogram for forskning til et samlet beløb, der anslås at ligge på over 200 millioner euro. I andre henseender - og i betragtning af vanskeligheden med at vurdere denne plan, der hidtil ikke har levet op til sit navn - må jeg sige, at det overordnede indtryk er lidt blandet.

I vores forslag til beslutning i dag fokuserer vi således på nødvendigheden af at genindføre forsigtighedsprincippet, som jeg ved, at ministeren også går ind for. Ligesom hende mener jeg ærligt talt, at vi er nødt til at genoptage og genoplive dette princip, der som sagt snarere er et handlingsprincip end et undladelsesprincip, og sikre, at det anvendes som en del af fællesskabspolitikken, sådan som der står i traktatens artikel 174, stk. 2, og sådan som det fremgår af Domstolens konstante retspraksis. I den forbindelse mener jeg også, at det er vigtigt at stræbe efter en omvendt bevisbyrde - og det er formålet med punkt 13 i vores beslutning - for alle produktlovgivninger, for det er kun rimeligt og logisk, at det er producenternes og importørernes ansvar at påvise, at et markedsført produkt er uskadeligt. Jeg vil gerne tilføje, at det er, hvad forbrugerne - måske med urette - allerede tror.

Det andet bekymrende aspekt, som er lige så vigtigt, er det, der er omhandlet i punkt 23-25 i vores betænkning, nemlig spørgsmålet om klimaændringerne. Vi har behandlet dette vigtige spørgsmål i tæt samarbejde med WHO's eksperter. Det fænomen, som disse eksperter oftest beskriver, er den øgede intensitet og hyppighed af hedeølger. Vi må ikke glemme, at der efter hedeølgen i sommeren 2003 blev registreret over 70.000 yderligere dødsfald i ca. 10 europæiske lande. En systematisk indførelse af forebyggende foranstaltninger - reduceret varmeeksponering, et advarselssystem og naturligvis bistand til ældre mennesker - er efter vores mening nødvendig. Jeg vil ligeledes gerne understrege, at temperaturstigningen også får visse virustyper til at dukke op, f.eks. den chikungunyavirus, der ramte Italien i 2007, og der var bestemt ikke tale om et bifænomen - i det mindste ifølge eksperterne - men måske om en forløber for en lang række pandemier i Europa. Det kræver naturligvis også en reaktion, som er på højde med problemet, og det kræver som minimum en ordentlig koordination mellem Kommissionen, Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme i Stockholm og de forskellige europæiske hovedstæder.

Jeg vil afslutte min redegørelse med at sige noget om det, der på sundhedsområdet har været en føljeton eller en saga i sommeren 2008, i hvert fald i en lang række lande, bl.a. Frankrig og Belgien, nemlig den bølge af informationer, artikler og - for det meste modstridende - undersøgelser om mobiltelefoners dokumenterede eller ikke dokumenterede sundhedsrisiko og særligt om den trussel, som de udgør for de mest sårbare grupper,

navnlig børn. Her var den meget - og måske overdrevent - mediebevindt David Servan-Schreiber ikke den første, der ringede med alarmklokkerne. Det, som vi konstaterer i punkt 21 og 22 i vores beslutning, er enkelt, nemlig at alle disse undersøgelser tydeligvis viser, at elektromagnetiske felter har en indvirkning på den menneskelige sundhed. Desuden skal det understreges, at eksponeringsgrænserne ikke er blevet ændret siden 1999 og derfor stadig udgør den officielle EU-standard, samtidig med at forskerne er fuldstændigt uenige om, hvorvidt GSM-bølger udgør en sundhedsrisiko.

Den videnskabelige usikkerhed vil fortsætte et stykke tid endnu. Der kommer et tidspunkt, hvor politikerne er nødt til at tage en beslutning, og det er det, vi gør med det forslag til beslutning, som vi forelægger for Dem i dag.

Nathalie Kosciusko-Morizet, *formand for Rådet*. - (FR) Fru formand, hr. kommissær, fru Ries, mine damer og herrer! De europæiske borgere i alle lande er med rette bekymrede over miljøkvaliteten, og de er i stadig større grad bekymrede over sammenhængen mellem miljø og sundhed.

Miljøministrene havde lejlighed til at beskæftige sig med dette spørgsmål i december sidste år, og det er noget, som Rådet nu lægger større og større vægt på. Der er tale om en lang række forskellige sygdomme, men kendsgerningerne og sammenhængen mellem forurening og sundhed er stadig ikke ordentligt fastlagt. Det, vi taler om her, er luftvejssygdomme, astma, allergi, kræft og endokrine forstyrrelser, navnlig dem, der rammer de mest sårbare befolkningsgrupper - sådan som fru Ries mindede om - f.eks. børn, gravide kvinder, ældre mennesker og ugunstigt stillede personer.

EU's nye strategi for at fremme bæredygtig udvikling, der blev vedtaget af stats- og regeringscheferne i juni 2006, gør med rette offentlig sundhed til en af de vigtigste udfordringer, vi står over for. Målsætningen er at fremme sundhed uden diskrimination og at forbedre beskyttelsen mod de sundhedsrisici, vi ser nu. Alt dette skal opnås - og det vil jeg komme tilbage til - ved hjælp af en omfattende forebyggelse.

Vi skal forbedre situationen på flere områder, som alle blev nævnt. Der skal være et bedre samarbejde mellem sundhedssektoren og miljøsektoren, som desværre nogle gange har en tendens til at gå i hver sin retning. Vi skal forbedre miljøkvaliteten, og det er det, som vi gør nu, navnlig i kraft af vores arbejde med IPPC-direktivet og det foreslåede direktiv om jordkvalitet, som vi skal tale om lige om lidt. Som det er nu, er det desuden nødvendigt, at Fællesskabets ekspertise på dette område forbedres. Så er der det arbejde, som vi gør i fællesskab på internationalt plan, ikke mindst i Verdenssundhedsorganisationen. Endelig er der den målsætning, som vi forfølger på en meget konkret måde, nemlig målsætningen om at forbedre miljøaspektets medtagelse i alle relevante politikker, planer og programmer, navnlig i forbindelse med det sundheds- og miljøprogram, der omfatter perioden 2004-2010. Det er kort sagt vigtigt at få en god afslutning på denne midtvejsevaluering, så vi sikrer, at de foranstaltninger, der træffes, er så effektive som muligt.

Ligesom fru Ries vil også jeg gerne understrege nødvendigheden af forebyggende foranstaltninger på alle de forskellige områder, hvor der skal gøres en indsats, og på alle de punkter, som De nævnte i Deres arbejde.

I sine konklusioner fra december sidste år gav Rådet - ligesom Parlamentet gør i dag - udtryk for den opfattelse, at vi skal handle hurtigst muligt. Vi skal handle hurtigt, og vi skal handle, inden begivenhederne sker. Vi skal handle efter forebyggelses- og forsigtighedsprincipperne, og det er så afgjort ensbetydende med, at der skal udvikles nye redskaber for at foregribe og analysere potentielle trusler, lige så snart de opstår, eller lige så snart der opstår en mistanke, hvorefter de forskellige problematikker skal ses på forskellig baggrund, f.eks. klimaændringer eller biosikkerhed, som begge er områder, der har med den menneskelige sundhed at gøre.

Stavros Dimas, *medlem af Kommissionen*. - (EL) Fru formand, mine damer og herrer! For omkring et år siden nu vedtog Kommissionen midtvejsevalueringen om den europæiske handlingsplan for miljø og sundhed 2004-2010. Denne evaluering er en rapport om indførelsen af handlingsplanen indtil nu.

Jeg glæder mig over, at Parlamentets reaktion på midtvejsevalueringen har været positiv, og at den sammen med Kommissionen ser det gensidige samspil mellem miljø og sundhed som meget vigtigt. Jeg er særligt glad for, at det franske formandskab både i dag og via ministeren ved tidligere lejligheder har vist fuld opbakning til dette emne, som er så vigtigt for de europæiske borgere.

Som De er bekendt med, er formålet med den europæiske handlingsplan for forholdet mellem miljø og sundhed at forbedre tilvejebringelsen af information og fremme forskning om miljøet og menneskelig sundhed for bedre at forstå de trusler og risikofaktorer, miljøet udgør for den menneskelige sundhed.

Planen dækker 13 specifikke foranstaltninger for perioden 2004-2010. Den blev udarbejdet efter omfattende høringer af eksperter og organer, som arbejder i den europæiske miljø-, sundheds- og forskningssektor.

I handlingsplanen lægges der vægt på den afgørende vigtighed af tæt samarbejde mellem miljø-, sundheds- og forskningsorganer på både nationalt og europæisk plan. Dette samarbejde er væsentligt i forhold til på bedst måde at håndtere den gensidige indvirkning, som miljø og sundhed har på hinanden.

Fire år efter vedtagelsen af handlingsplanen glæder det mig at meddele, at dette tætte samarbejde mellem de forskellige organer nu er blevet konsolideret. Dette er tydeligvis en meget positiv udvikling ifølge sidste års midtvejsevaluering.

Lad mig give Dem et konkret eksempel. Medlemsstaterne arbejder nu sammen for at koordinere en europæisk tilgang til bioovervågning af mennesker. Dette omhandler udviklings-, sundheds- og miljøministrene.

Jeg tror, at det er vigtigt at tilføje, at efter godkendelsen af sidste års situationsrapport påtog Kommissionen sig også andre vigtige aktiviteter, særligt vedrørende bioovervågning af mennesker, forholdet mellem klimaændringer og sundhed, indendørsluftkvalitet, forskning om miljøet og sundhed og elektromagnetiske felter. Jeg er derfor glad for, at disse emner er medtaget i Parlamentets betænkning.

Lad mig kort uddybe den nye udvikling. Kommissionen vedtager nu en bredere tilgang til spørgsmålet om indendørsluftkvalitet. Denne tilgang svarer også til Parlamentets beslutning af 2005. Der er påbegyndt mange aktiviteter, som går ud over de specifikke mål i handlingsplanen. F.eks. er nye forskningsprojekter blevet finansieret af Kommissionen, en arbejdsgruppe bestående af eksperter er blevet oprettet, og en grønbog om tobaksrøg og videnskabelige udtalelser er blevet godkendt. Det, der fortsat skal besluttet, er det retlige grundlag til at håndtere spørgsmålet om indendørsluftkvalitet på den bedst mulige måde.

Med hensyn til bioovervågning af mennesker fortryder Kommissionen, at forslaget, som blev stillet af konsortiet af 24 medlemsstater, ikke blev bedømt egnet til støtte på baggrund af det syvende rammeprogram. I alle tilfælde vil en ny opfordring til at fremsætte forslag om bioovervågning af mennesker blive offentliggjort i denne måned.

I mellemtiden vil Kommissionen fortsætte det forberedende arbejde på et pilotprojekt inden for rammen af et ERA-NET-netværk og inden for rammen af en administrativ ordning med Det Fælles Forskningscenter i Ipri i tæt samarbejde med medlemsstaterne.

Hvad angår elektromagnetiske felter, udfører Kommissionen kontinuerlig overvågning af forskningsudviklingen gennem Den Videnskabelige Komité for Nye og Nylygt Identificerede Sundhedsrisici (VKNNIS) og gennem MNT-netværket for elektromagnetiske felter, et projekt i det sjette rammeprogram.

Kommissionen fremmer udvikling inden for de vigtigste emneområder for at afgøre, om de eksponeringsgrænseværdier, som er fastlagt i Rådets henstilling, bør revideres. Kommissionen bad for nylig hver Videnskabelige Komité for Nye og Nylygt Identificerede Sundhedsrisici om at overveje dens holdning på baggrund af de nyeste data og beretninger.

Forholdet mellem klimaændringer og sundhed er tydeligvis et emne af stigende betydning ifølge midtvejsevalueringen. Forholdet vil blive omhandlet i hvidbogen om klimatilpasning, som meget snart skal vedtages.

Disse udviklinger viser, at Kommissionen lægger stor vægt på et endnu højere niveau af sundhedsdimensionens inkorporering i europæisk miljøpolitik. Nyere lovgivning, såsom lovgivningen om kemikalier, Reach og det nye direktiv om luftkvaliteten, styrker miljø- og sundhedsbeskyttelsen og er eksempler på en gensidig gavnlig måde at tage sig af miljø og sundhed på i de europæiske borgeres interesse.

Lad mig afslutningsvis takke ordføreren, fru Ries, for hendes betænkning, hendes fremragende arbejde og den store interesse, hun har vist for emnet om forholdet mellem miljø og sundhed. Jeg vil også gentage Kommissionens udtrykkelige vilje til at fortsætte sine bestræbelser i forbindelse med handlingsplanen for miljø og sundhed. Kommissionen er fast besluttet på at udforme en effektiv miljølovgivning og sikre den korrekte gennemførelse af eksisterende lovgivning for at beskytte både miljøet og de europæiske borgeres sundhed.

Med dette for øje vil Kommissionen spille en aktiv rolle i forberedelserne til den femte ministerkonference om miljø og sundhed, som er planlagt til at blive afholdt i juli 2009.

Françoise Grossetête, for PPE-DE-Gruppen. - (FR) Fru formand! Først vil jeg gerne byde fru Kosciusko-Morizet velkommen. Vi kender hendes overbevisning og beslutsomhed i disse spørgsmål. Jeg vil ligeledes gerne byde kommissæren velkommen, og naturligvis vil jeg lykønske Frédérique Ries med det glimrende arbejde, hun har udført på et område, der er særligt vigtigt, og som borgerne lægger stor vægt på. Hippokrates sagde

engang, at for at studere medicin er man nødt til at studere klimaet. Selv om vi selvfølgelig anerkender den indsats, som Kommissionen har gjort siden iværksættelsen af handlingsplanen for sundhed og miljø i 2004, er det beklageligt, at den ikke er baseret på en egentlig forebyggelsespolitik, der tager sigte på at reducere de sygdomme, som er forbundet med miljøfaktorer, og hvor man forfølger en klar målsætning, som man har sat tal på. Da man talte om klimaændringerne for 10 år siden, blev sundhedsrisiciene så at sige aldrig nævnt. I dag ændrer hyppigheden af hedeølger, oversvømmelser, skovbrande og naturkatastrofer af enhver art i EU fremkomsten af de sygdomme, der skyldes bakterier og virus, og som overføres af visse insekter. Derfor er vi nødt til bedre at forstå de konsekvenser, som dette kunne have for sundheden, navnlig for de mest sårbare personer, så vi bedre bliver i stand til at styre disse risici. Mens programmet "Sundhed 2008-2013" navnlig har den målsætning at gøre noget ved de faktorer, der traditionelt har indflydelse på sundheden, såsom ernæring, tobaksrygning, alkoholforbrug og narkotikamisbrug, skal handlingsplanen for perioden 2004-2010 fokusere på visse nye sundhedsudfordringer og tage de afgørende miljøfaktorer op, der påvirker den menneskelige sundhed. Her tænker jeg på luftkvaliteten, elektromagnetiske bølger - et emne, man allerede har været inde på - nanopartikler, farlige kemiske stoffer, som vi så i Reach-initiativet, stoffer, der er klassificeret som kræftfremkaldende, mutagene, reproduktionstoksiske og endokrinforstyrrende, samt de sundhedsrisici, som klimaændringerne medfører, og som jeg allerede har talt om. Jeg vil ligeledes gerne minde om, at luftvejssygdomme ligger på andenpladsen, når det gælder dødsårsag, indvirkning, forekomst og omkostninger i EU, at de er den vigtigste dødsårsag hos børn under fem år, og at de fortsat udvikler sig, navnlig på grund af den udendørs og indendørs luftforurening.

Når det gælder sundhed i bymiljøer og ikke mindst luftkvaliteten indendørs, bør Kommissionen gøre en større indsats for at bekæmpe indendørs forurening, eftersom europæerne gennemsnitligt bruger 90 % af deres tid på at opholde sig indendørs. Dette spørgsmål, nemlig forbindelsen mellem miljø og sundhed, er således særligt vigtigt og følsomt, og det er tvingende nødvendigt at finde en passende løsning på det for borgernes skyld.

Anne Ferreira, for PSE-Gruppen. - (FR) Fru formand, fru Kosciusko-Morizet, hr. kommissær, mine damer og herrer! Først vil også jeg gerne give udtryk for min tilfredshed med det arbejde, som vores kollega har udført, og med hendes beslutsomhed i dette spørgsmål. Det er en beslutsomhed, som jeg deler, eftersom sammenhængen mellem sundhed og miljø - der nu i stor udstrækning er anerkendt - kræver en reaktion i form af vores politiske indsats.

Det er således vigtigt, at vi gør fremskridt, så vi får den størst mulige viden på dette område, og det er ikke mindst vigtigt, at vi iværksætter nogle foranstaltninger, der gør det muligt at begrænse miljøets negative indvirkninger på den menneskelige sundhed.

De forskellige områder er blevet klart identificeret og er omfattet af handlingsplanen. Det var nødvendigt at tage højde for klimaændringernes konsekvenser og at foreslå en evaluering af sundhedsrisiciene, og det var lige så nødvendigt at medtage andre faktorer såsom elektromagnetiske felter.

Jeg glæder mig ligeledes over, at betænkningen indeholder en henvisning til Det Europæiske Miljøagenturs rapport fra 2007, som viser, at luftforurening - navnlig i forbindelse med fine partikler og ozon på jordniveau - udgør en betydelig trussel for børns korrekte udvikling og reducerer den forventede levetid i EU.

Jeg beklager dog, at problemerne i forbindelse med sundhed på arbejdspladsen ikke blev medtaget i teksten. Jeg minder om, at flere millioner mennesker i dag lider af sygdomme, som skyldes deres arbejdsmiljø, og som har forskellige årsager, f.eks. stress, arbejdsbyrde, forskellige forurenende stoffer og bevægeapparatssygdomme som følge af dårlig ergonomi på arbejdspladsen. Jeg håber, at andre udvalg vil beskæftige sig seriøst med denne problematik.

Som Frédérique Ries sagde, er det største problem også, at vi sakker bagud. Det forekommer mig ikke, at Kommissionen har gjort en tilstrækkelig indsats for at opfylde de målsætninger, den havde sat sig. Jeg vil nævne et eksempel, nemlig spørgsmålet om nanopartikler, som er genstand for en lang række rapporter i øjeblikket, og som rejser en masse spørgsmål.

I Kommissionens meddelelse fra 2007 står der således om målsætningerne for 2004-2006, at Kommissionen ville beskæftige sig med "mulige miljø- og sundhedsvirkninger af nanopartikler". Hvad perioden 2007-2010 angår, vil man foretage undersøgelser af de potentielle risici, som nanopartikler indebærer for menneskers sundhed. Tre år til at beskæftige sig med spørgsmålet og tre år mere til at foretage undersøgelser - jeg tror godt, at vi kunne have været mere effektive.

Der er uden tvivl nogle årsager til denne svaghed, nemlig manglen på menneskelige og finansielle ressourcer. Men hvordan kan EU være troværdigt, hvis det ikke overholder sine egne løfter? Vi ved, at europæerne er klar over merværdien af den europæiske dimension i disse spørgsmål, så lad os ikke skuffe dem.

Til sidst vil jeg stille et spørgsmål til Rådet og Kommissionen. Hr. kommissær! De talte om et samarbejde mellem tjenestegrenene og forskningsteamene, hvilket er en god ting. Eksisterer der ligeledes en koordinering mellem de forskellige nationale planer for sundhed og miljø, som er udarbejdet af regeringerne, og den europæiske handlingsplan? Endelig vil jeg spørge Dem, fru minister - når De tager ordet igen - om Frankrig f.eks. har knyttet sine bestræbelser til de bestræbelser, som det gjorde i forbindelse med Grenellemiljødebatforummet?

Lena Ek, for ALDE-Gruppen. - (SV) Fru formand! Jeg siger normalt, at EU skal blive mere snævert, men skarpere, med andre ord at vi skal fokusere vores handlinger, mens vi også respekterer subsidiaritet. Denne handlingsplan er præcis den slags område. Jeg vil gerne nævne et par ting, som vores ordfører, fru Ries, behandler i sin betænkning. Hendes kritik af manglen på kvantificerede mål og indikatorer er meget alvorlig. Vi må udvide handlingsplanen. Kritikken fra fru Ries og flere andre medlemmer af, at der ikke er nok præventive foranstaltninger, er alvorlig. Den handler om dette materiale, og vi må tage det i betragtning i vores løbende arbejde.

Jeg vil især gerne belyse tre område: svage grupper, endemisk sygdom og sammenhængen mellem klima og sundhed. Vi skal blive bedre til at se forskellene i behandlingen og medicineringen af voksne og børn og mænd og kvinder. Det er en skandale, at det stadig ikke er indlysende og ikke allerede er blevet gennemført inden for medicinsk forskning og behandling.

Den indsats, der er gjort i forhold til patientmobilitet på det indre marked, er utrolig vigtig for forskellige patientgrupper, f.eks. dem med nakkeskader, hvor der findes forskellige behandlingsstandarder i forskellige medlemsstater.

Jeg glæder mig over det franske formandskabs fokus på Alzheimers sygdom, som er en af vores store endemiske sygdomme, men vi har også brug for en koordineret tilgang til diabetes, astma og gigt for at nævne nogle få eksempler. Det samme er tilfældet med arbejdsmiljørelaterede skader.

Vi er nu vidne til en tendens i Europa og i resten af verden med flere pandemier og større spredning af vira, bakterier og parasitter på en måde, som ikke er set i meget lang tid. Meget af dette er naturligvis forbundet med klimaændringerne.

Bakterier, der er resistente over for antibiotika, betyder, at medicin og behandlinger ikke virker, og dette er et af vores mest akutte sundhedsproblemer. Det er en skam, at udviklingen af ny antibiotika stort set er blevet tvunget i knæ i de store medicinalvirksomheder. Jeg håber, at formandskabet og Kommissionen vil håndtere dette meget alvorlige og store problem så snart som muligt!

Vi har også brug for en analyse af forskellige klimaændringsscenarier. Hvilken indvirkning vil en global temperaturstigning på 2°, 4° eller endnu mere have på sundheden i Europa? Der er ikke noget tilgængeligt materiale om det i dag. Hvis vi er i stand til at træffe konkrete og gode beslutninger om klimaændringspakken, har vi også behov for pålideligt materiale om de forskellige klimascenarier, som vi vil skulle håndtere i fremtiden.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, for UEN-Gruppen. - (PL) Fru formand! Jeg tager ordet på vegne af UEN-Gruppen i forhandlingen om en evaluering af handlingsplanen for sundhed og miljø for 2004-2010. Jeg vil gerne gøre opmærksom på følgende forhold:

For det første: De velbegrundede krav til forbedring af miljøets tilstand og modvirkning af klimaændringerne medfører flere finansielle investeringer, hvilket sætter de offentlige myndigheder og økonomiske enheder i de nye medlemsstater i en særlig vanskelig situation. De er hovedsageligt nødt til at fokusere på at indhente det, de er bagefter rent udviklingsmæssigt i forhold til EU's mest udviklede lande.

For det andet: EU forsøger at være leder på dette område, f.eks. i forbindelse med reduktionen af CO₂-emissioner, men Kommissionen har fordelt emissionsgrænserne uden hensyntagen til forsinkelser i de forskellige medlemslandes udviklingsniveau. I denne situation har f.eks. mit land - Polen - fået nedsat grænsen for emission af CO₂, og det har til gengæld medført en prisstigning på elektricitet på mere end 10 procent. Jeg har svært ved at forestille mig, hvordan elpriserne vil stige efter 2013, når kraftværkerne skal købe alle emissionsrettigheder på det fri marked. Det velbegrundede krav om at begrænse CO₂-emissionerne for at

forhindre klimaændringerne bliver derfor mere og mere uudholdeligt for energiforbrugerne og medfører større utilfredshed i samfundet.

For det tredje: Betænkningens velbegrundede krav til sundhedsbeskyttelse medfører også større finansielle investeringer, hvilket især er svært for landene med et lavt udviklingsniveau. Allerede nu har de store problemer med at finansiere helt grundlæggende sundhedsydelser for borgerne. Jeg vil sluttelig gerne lykønske fru Ries med den meget komplekse og dybtgående betænkning om miljøets indvirkning på menneskers helbred.

Hiltrud Breyer, for Verts/ALE-Gruppen. - (DE) Fru formand! Vi er halvvejs gennem handlingsplanen, og derfor er tiden inde til at gøre status. Og vi må spørge os selv: Er der synlige resultater?

Kommissionen læner sig tilfreds tilbage. Men hvis den luft, vi indånder, og det vand, vi drikker, gør os syge, er det på høje tid, at Europa går forrest i den globale, nye håndtering af sådanne sundhedsrisici. Derfor må handlingsplanen ikke blot være staffage i forhold til den eksisterende EU-politik, men skal derimod sætte nye standarder.

Jeg bifalder, at Miljøudvalget har indtaget en meget kritisk holdning til handlingsplanen og krævet væsentlige forbedringer. Vi er fuldstændig overbevist om, at handlingsplanen er dømt til at mislykkes, hvis den ikke er baseret på en aktiv, forebyggende politik. Og der er én ting, der skal stå klart: Uden klare kvantitative mål forbliver planen en tandløs tiger.

Det glæder os, at også Miljøudvalget skriver med grønt, især hvad angår nanoteknologi. Det står klart, at der ikke er taget tilstrækkeligt højde for de eventuelle nye risici i handlingsplanen. Det er ligefrem en skandale, at Kommissionen stadig stikker hovedet i busken, når det drejer sig om de risici, der er forbundet med nanoteknologien, og påstår, at den eksisterende lovgivning er tilstrækkelig. Vi ved, at det modsatte er tilfældet. Nanoteknologien udøves nærmest uden noget lovgivningsgrundlag.

Så er der elektrosmog. Også her ved vi, at elektromagnetisk stråling udgør et stort og stadig stigende problem. Derfor kan det ikke være rigtigt, at vi som medlemmer af Europa-Parlamentet udvander de grænseværdier, der i forvejen er alt for høje. Og så er der den indendørs luftkvalitet. EU har sat nogle milepæle i forbindelse med beskyttelse mod fine partikler, men vi tilbringer størstedelen af vores tid i lukkede rum. Det må Kommissionen ikke længere lukke øjnene for.

Vi kræver af Kommissionen, at den fremsætter nogle klare lovgivningsforslag til forbedring af luftkvaliteten på alle relevante områder i forbindelse med byggeprojekter, møbellim osv.

Det er en hjertesag for os, at der i højere grad også tages højde for beskyttelse af mere sårbare grupper, f.eks. børn og gravide, og at forsigtighedsprincippet er ledestjernen i alle anliggender. Vi kunne selvfølgelig godt have ønsket os endnu mere, men vi håber ikke, at Kommissionen stopper her, og at der indtræder en stilstand, men at vi derimod kan tage et skridt fremad.

Bairbre de Brún, for GUE/NGL-Gruppen. - (GA) Fru formand! Jeg glæder mig over betænkningen fra fru Ries.

Jeg opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til igen fuldt ud at forpligte sig til målene i den europæiske handlingsplan for miljø og sundhed og yderligere at optrappe planen ved at gøre den mere ambitiøs og mere i overensstemmelse med vores behov. Jeg glæder mig særligt over det, som kommissær Dimas sagde. Stigningen i forekomsten af bestemte former for kræft viser os, at vi ikke kan tåle at hvile på laurbærene.

Jeg ønsker særligt at identificere handling på området for mental sundhed som værende yderst vigtig. Dårlig mental sundhed er en alvorlig risikofaktor for selvmord i Irland, og selvmord er i sig selv den største dødsårsag blandt unge. EU bør give mere støtte til udviklingen af tilstrækkelige præventive strategier og enhver foranstaltning på EU-plan eller internationalt plan for at bidrage til at fremme, at mental sundhed ville blive varmt modtaget.

Jeg støtter også opfordringen til handling vedrørende indendørsluftkvalitet og sikkerhed med hensyn til kemiske forbindelser, som bruges til udstyr og møbler. Kommissionen har truffet nogle vigtige foranstaltninger, men vi har brug for en omfattende politik om indendørsluftkvalitet i lyset af omfanget af luftvejssygdomme i EU.

Vi skal også bidrage med støtte til vores SMV'er for at sikre, at de kan overholde miljø- og sundhedsbestemmelserne, og for at iværksætte tiltag til at forbedre den indvirkning, de har på miljøet. I min valgkreds blev et fantastisk projekt vedrørende dette emne støttet af Interreg.

Vores klima ændrer sig, og dette bringer nye udfordringer med sig, både på området for sundhed og miljø. De nye trusler for vores klima og vores sundhed, som er forårsaget af klimaændringer, skal mødes direkte og på en effektiv måde.

Der er blevet gjort meget, men flere ambitioner og fornuftige konkrete tiltag er den besked, som jeg vil give Kommissionen i dag!

Irena Belohorská (NI). - (SK) Fru formand! Tak, fru kommissær, og tak til Dem, hr. minister, fordi De kommer og lytter til vores holdninger. Tak til ordføreren, Frédérique Ries, for at have udarbejdet denne betænkning. Dette er et meget ambitiøst program, som er meget svært, endda umuligt, at vurdere. Desuden vurderer vi gennemførelsen af ambitiøse mål i det meget forskelligartede miljø bestående af 27 medlemsstater med forskellige sundhedssektorer og forskellige naturlige miljøer.

En af de mest alvorlige bekymringer fremover er kræft. Vi har ofte stået over for fremtidsforudsigelser, som er meget truende. Der er statistikker, der viser, at denne sygdom resulterer i et stort befolkningstab, primært af personer i arbejds- eller pensionsalderen. I mange tilfælde er miljøets indvirkning på befolkningens sundhed tydeligt blevet demonstreret.

Ikke mindre vigtigt - og betænkningen støtter mit fokus på dette - er informationsmængden til befolkningen, både vedrørende miljøets indvirkning på sundheden og forekomsten af alvorlige sygdomme samt vedrørende forskellige ngo'ers evne til at støtte disse aktiviteter.

Der er to sider af enhver sag: På den ene side spiller informationsmængden fra EU og lokale organer en vigtig rolle, men på den anden side er det meget vigtigt for befolkningen at have adgang til og vide, hvordan man får sådanne oplysninger og kendsgerninger, og hvordan man håndterer dem.

Forebyggelse er kun effektiv, hvis den forstås og tolkes rigtigt, og hvis disse vilkår er mødt, er det også muligt at overvåge reaktionen i rigtige tal. Det er muligt at vurdere planen på kort sigt, men hovedkonsekvenserne af gennemførelsen af disse værktøjer kan bedst observeres og kvantificeres på lang sigt.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Selv om denne evaluering er meget velkommen, tror jeg, at vi også har brug for mere oprigtighed i forhandlingen, og vi må acceptere, at vi ikke kan beskytte folk - vores borgere - mod sig selv, og vi bør heller ikke forsøge at lovgive om alle livets risici. Vi risikerer at miste den brede opbakning til EU-projektet, hvis vi efterlader det indtryk, at vi har en mission om at regulere alle aspekter af livet - og det er indtrykket blandt EU-borgerne i øjeblikket. Vi skal gøre os meget umage med at kommunikere ud, hvad EU-projektet helt præcis går ud på.

Jeg vil også gerne forsikres om, at hovedparten af denne plan ikke kun er projekter, der allerede er planlagt, med ny indpakning eller præsentation. Vi har brug for en bedre gennemførelse af eksisterende EU-lovgivning på medlemsstatsniveau og en bedre opfølgning og håndhævelse fra Kommissionens side. For mit vedkommende er en bedre vurdering og ikke mindst forhandling om den eksisterende lovgivnings gennemførelse og effektivitet en prioritet.

Klima- og energipakken skal have den højeste prioritet i forhold til ny lovgivning i Parlamentet. Klimaændringer kommer til at påvirke sundhedstilstanden på mange måder, herunder igennem fejrlærning, der skyldes mangel på mad i visse dele af verden, døde og tilskadekomne på grund af ekstremt vejr, f.eks. hvedebølger, oversvømmelser, storme og brande og medfølgende sociale problemer, en øget byrde på grund af en række diarréfremskaldende sygdomme, en stigning i antallet af personer med hjerte-lunge-sygdomme, alvorlige problemer med mangel på vand - over 40 % af verden vil i en vis udstrækning have problemer med mangel på vand inden for 10 år - og drikkevand. Jeg hilser det meget velkommen, at denne beslutning om midtvejsevalueringen anerkender klimaændringernes indvirkning på sundhedstilstanden, og jeg bifalder den for dette.

Et andet punkt vedrørende et meget alvorligt emne - som egentlig stadig får en stedmoderlig behandling i forhold til, hvordan vi behandler på det på europæisk niveau og medlemsstatsniveau - er hele området for mental sundhed i Europa. Hver fjerde europæer vil på et eller andet tidspunkt i livet få problemer med den mentale sundhed. I Irland alene anslås det, at den dårlige mentale sundhedstilstand koster op til 4 % af vores bruttonationalprodukt, og tragisk nok var der over 460 selvmord sidste år alene - registrerede selvmord. Det er en stigning på 12 % i forhold til året før i 2006 - og det er i Irland, et land, som ligger så højt på listen over det bedste sted at leve, efter Luxembourg mener jeg. Jeg ved ikke, hvem der opstiller kriterierne for disse lister, men vi må sætte spørgsmålstegn ved dette.

Problemet med den mentale sundhed i Europa og de forventede problemer fortjener opmærksomhed og tilstrækkelige forebyggelsesstrategier på dette meget vigtige område. Ordførerens forudsigelse om, at handlingsplanen kun kan slå fejl, helt eller delvis, er bekymrende, og jeg vil gerne have Kommissionen - men også formandskabet - til at forsikre, at dette ikke er tilfældet.

Evangelia Tzambazi (PSE). - (EL) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg lykønsker ordføreren med hendes omfattende og sammenhængende betænkning, som objektivt vurderer fremskridtet for gennemførelsen af den europæiske handlingsplan 2004-2010, mens den samtidig er opmærksom på mangler og nye data.

Lad mig udpege nogle emner vedrørende indendørsluftkvalitet og dens indvirkning på menneskelig sundhed, særligt på de mest udsatte grupper såsom børn og ældre. I betragtning af at vi bruger 90 % af vores tid indenfor, bør Kommissionen straks gå i gang med udarbejdelsen af en strategi på dette område, som både fokuserer på at opstille retningslinjer og beskytte borgerne, som bliver udsat for flere forskellige former for biologisk og kemisk forurening.

Det er altafgørende, at der bliver fastsat en passende ramme til at mindske eksponeringen for kemikalier. Særligt skal der lægges vægt på forholdene i offentlige bygninger, kontorer og skoler, så vi kan beskytte de mest sårbare.

Janusz Wojciechowski (UEN). - (PL) Fru formand! Forbindelsen mellem miljø og sundhed er indlysende, og forbindelsen mellem miljø og landbrug er lige så indlysende, eftersom en klog, rationel landbrugspolitik er god for miljøet.

Vi møder desværre forhold inden for landbruget, der udgør en trussel for miljøet: De små familiebrug bukker under, og der forekommer en meget negativ proces med oprettelse af storlandbrug. Ja, man kan ligefrem tale om en industrialisering af det europæiske landbrug, og det er meget dårligt for landbruget. Landbrugspolitikken skal i højere grad beskytte de små familiebrug, for de er mest miljøvenlige.

Den større og større ekspansion af gmo-teknologier, der finder sted på trods af mange alvorlige advarsler om de negative konsekvenser af gmo-dyrkning for miljøet, menneskers og dyrs helbred, udgør også en fare. EU skal udvise forsigtighed med hensyn til gmo. Jeg støtter meget fru Ries' betænkning og vil gerne ønske hende tillykke med den meget gode betænkning.

Satu Hassi (Verts/ALE). - (FI) Fru formand, mine damer og herrer! Min dybeste tak til ordføreren, fru Ries, for hendes fremragende arbejde. Desværre er jeg enig i den kritik, som mange her har udtalt om selve programmet. Det afhænger af eksisterende foranstaltninger, ikke af at vise vejen frem.

Igen og igen bliver forsigtighedsprincippet ignoreret, når folk bliver begejstrede over nye forskningsresultater. Dette er også tydeligt nu med hensyn til nanomaterialer og elektromagnetiske felter. Nanomaterialer bliver et mere og mere almindeligt fænomen selv i forbrugerprodukter, men lovgivningen halter bagefter, selv om forskere advarer om, at nanomaterialer kan blive et sundhedsproblem på linje med asbest, medmindre vi tager risikoen alvorligt. Det samme er tilfældet med elektromagnetiske felter, som hundredmillioner af mennesker er udsat for, selv om vi ved meget lidt om deres indvirkning. I visse lande, såsom Italien, er der en 500-meters sikkerhedszone mellem basisstationer og skoler, mens der i Finland er basisstationer selv på skolernes tage. Der er omgående brug for nye europæiske normer i forhold til dette, som tager videnskabelige resultater i betragtning.

Jana Bobošíková (NI). - (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg er helt enig i fru Ries' vurdering af handlingsplanen for miljø og sundhed. Ligesom ordføreren mener jeg, at planen er umulig at vurdere og er dømt til at fejle. Nogle af dens mål, såsom forebyggelse af selvmord eller en kommunikationsstrategi om indvirkningen af klimaændringer på menneskers sundhed, er forbløffende. Planen er dårligt begrundet, både finansielt og særligt ud fra et organisatorisk perspektiv. De foranstaltninger, der skal gennemføres, er vage og giver anledning til tvivl og spørgsmål mere end svar. Dokumentet kopierer også Verdenssundhedsorganisationens lignende plan.

Den europæiske handlingsplan for miljø og sundhed er desværre blot endnu en genstand for berettiget kritik som et spild af skatteydernes penge og meningsløs bureaukrati i Bruxelles. Jeg mener, at Kommissionen straks bør standse gennemførelsen af denne plan, samarbejde tættere med Verdenssundhedsorganisationen og bestemt ikke bekendtgøre endnu en fase af sundhedsplanen på europæisk plan.

Edite Estrela (PSE). - (PT) Fru formand! Jeg vil begynde med at lykønske fru Ries med hendes indsats. Forbindelsen mellem et dårligt miljø og sundhedsrisici er i dag klar for alle. Der er flere sygdomme, der skyldes miljøfaktorer og klimaændringer, f.eks. åndedrætssygdomme, allergier og cancer.

Den globale opvarmning forårsager nye pandemier. Undersøgelser har vist, at tørke og oversvømmelser dræber flere mennesker end nogen andre former for naturkatastrofer. Den dårlige kvalitet i skolerne og sundhedsvæsenet giver også anledning til alvorlige problemer.

Vi får stadig flere syge som følge af forureningen omkring de store byer og inde i bygningerne på grund af forureningen af vandet og endog grundvandet, hvilket skyldes forureningen af landbrugsjorden med plantebeskyttelsesmidler og den manglende behandling af spildevandet og byaffaldet. Det er nødvendigt at træffe foranstaltninger for at undgå problemer i fremtiden.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Der kan overhovedet ikke sættes en finger på fru Ries' betænkning, navnlig fordi ordføreren følger gennemførelsen af Kommissionens planlagte foranstaltninger med nøje og utrættelig opmærksomhed, også ved at stille spørgsmål, og fordi hun beder om en yderligere indsats i den ønskede forebyggende strategi, der skal være kendetegnende for EU's politiske handlinger.

Jeg bifalder ligeledes anmodningen til Kommissionen om at udarbejde en grøn bog om luftkvaliteten indendørs, og jeg vil gerne fremhæve ordførerens lydhørhed, når det gælder den indvirkning, som elektromagnetiske felter har på den menneskelige sundhed.

Jeg er kort sagt enig i alt det, som fru Ries siger, og jeg håber, at denne betænkning får den bredest mulige opbakning i Parlamentet.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Fru formand! Klimaændringer har betydelig indvirkning på menneskets sundhed ved den hastige formering af visse smitsomme og parasitiske sygdomme, primært forårsaget af temperaturstigningen.

Hyppigheden af hedeølger, oversvømmelser og brande på udyrket jord kan føre til forekomsten af andre sygdomme, utilstrækkelige hygiejneforhold og dødsfald.

Om sommeren har Rumænien i stigende grad haft perioder med varmt vejr, oversvømmelser og stormvejr. Denne sommers oversvømmelser efterlod tusindvis af rumænere uden husly og med dårlige hygiejneforhold.

Jeg anmoder Kommissionen om at give passende finansiel støtte til Rumænien for at mindske disse naturkatastrofers følger.

Reduceringen af emissioner fra transport, som er ansvarlig for 70 % af byforureningen, skal bidrage til en forbedring af luftkvaliteten. Direktiver, såsom dem om brændstofs-kvalitet, reduktion af bilemissioner og fremme af økologiske køretøjer til bytransport, skal bidrage til at mindske miljøforureningen.

Ikke desto mindre er det vigtigt at overvåge gennemførelsen og de opnåede resultater.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Fru formand! Den internationale bioinitiativrapport om elektromagnetiske felter og deres indvirkning på menneskets sundhed udtrykker bekymring og finder, at de gældende grænseværdier, hvad angår beskyttelse mod ikke-ioniseringsstråling, er forældet, og der er behov for øjeblikkelig handling for at mindske menneskers eksponering for strålingen, der kommer fra det udstyr, som benyttes af mobiltelefonoperatører.

Videnskabelige undersøgelser har vist, at disse strålinger skaber helbredsproblemer, såsom søvnforstyrrelser, børneleukæmi, betydelig stressforøgelse, og at brugen af mobiltelefoner i 10 år fordobler risikoen for hjernekræft. Den nye handlings- og sundhedsplan skal tage hensyn til disse trusler, som stiger på grund af forekomsten af nye teknologier og vinder indpas i landdistrikter og udviklingslande.

Vi skal fortsætte forskningen på dette område vedrørende mental sundhed, såsom stress og depression, for at fastslå, om de rent faktisk kan forbindes med ikke-ioniseringsstråling.

Genowefa Grabowska (PSE). - (PL) Fru formand! Jeg vil gerne ønske ordføreren tillykke med denne betænkning, der er af så stor vigtighed for os alle, for enhver europæer. Jeg vil gerne rette opmærksomheden mod et spørgsmål og fremhæve betydningen af bioovervågning, altså en strategi, der måler forholdet mellem miljøforurening og vores, europæernes, helbred. Man skal ikke være tilbageholdende med pengene til denne strategi. Man skal investere i forskning, men det er også nødvendigt at føre forskningen ud i livet. Og så længe vi ikke er sikre på, hvor negative følger et bestemt miljøelement har for vores helbred, skal vi ikke alene snakke om forsigtighedsprincippet, men ligeledes anvende det. Dette princip forhindrer, at flere sygdomme opstår, at flere typer allergi opstår. Det forbedrer europæernes liv og virke. Jeg synes, EU skal gøre mere for

de miljøbetingede sygdomme, samt at EU skal handle mere effektivt for borgerne. Det forventer jeg ligeledes af Kommissionen.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Fru formand! Jeg vil gerne lykønske ordføreren, fru Ries, med hendes betænkning, som beskriver omfanget af handlingsplanens gennemførelse og indeholder mange anbefalinger til den næste fase.

Jeg glæder mig over de tiltag, som Kommissionen har introduceret med det formål at forbedre indendørsmiljøet. Som læge anser jeg dette skridt for at være meget vigtigt. Vi bruger alle størstedelen af vores tid i lukkede rum - på kontorer, i skoler og i hjemmet. Et højt forureningsniveau kan føre til astmatiske sygdomme, allergier og endda kræft. Jeg støtter derfor forslaget om at offentliggøre en grønbog og vedtage en ordentlig europæisk strategi på dette område.

Jeg mener også, det er vigtigt at henlede vores opmærksomhed på elektromagnetisk stråling. Tekniske fremskridt kan, når de bruges ukorrekt eller overdrevent, udgøre en klar sundhedsrisiko, uanset om det er i form af uregelmæssige søvnmønstre, Alzheimers, leukæmi eller andre sygdomme. Det europæiske Fællesskab skal derfor være endnu mere aktivt engageret og vedtage en udtalelse med respekt for denne moderne trussel samt træffe praktiske foranstaltninger.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Fru formand! Jeg vil gerne tilføje, at EU's befolkning bliver ældre, og jeg mener, at den europæiske miljø- og sundhedsplan bør tage sig af de problemer, som ældre mennesker har.

Ikke desto mindre er 2010-pespektivet ikke særlig tæt på. Jeg tror, der er behov for et langsigtet perspektiv og en passende strategi. Vi bør heller ikke glemme, at fødselstallet er faldet i de seneste år. I nogle medlemsstater er børnedødeligheden høj. EU's økonomiske bæredygtighed er baseret på en ung og sund europæisk befolkning, og derfor skal EU komme med en konkret handlingsplan for at sikre den naturlige vækst, som Fællesskabet har brug for.

Jeg slutter med at minde Dem om behovet for at foretage epidemiologiske undersøgelser under Kommissionens beskyttelse for at fastslå indvirkningen af elektromagnetisk stråling på menneskets sundhed.

Nathalie Kosciusko-Morizet, formand for Rådet. - (FR) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne understrege, at mange af parlamentsmedlemmerne i denne debat valgte også at komme ind på andre miljøproblematikker, og det gjorde de efter min mening med rette, for på den måde beder De os faktisk om en bedre koordinering og en bedre integration mellem de forskellige miljøpolitikker. Jeg noterede mig f.eks., at klimaændringerne blev nævnt af fru Ek, af fru Țicău og endda af hr. Kuźmiuk, selv om hans tale gik i en anden retning, at hr. Wojciechowski kom ind på landbrugsproblematikkerne, og at fru Estrela nævnte direktivet om byspildevand. Alle disse ting hænger sammen, og deres tilsyneladende komplekse karakter bør give os en yderligere grund til at uddybe disse spørgsmål om miljø og sundhed. Ja, fru Doyle, formandskabet er helt indstillet på at gå i denne retning. Det skal ske gennem de direktiver, som vi arbejder på i øjeblikket, nemlig IPPC-direktivet, forslaget til et jorddirektiv og klima- og energipakken, eftersom jeg mindede om sammenhængen med klimaændringerne. Ved hjælp af disse direktiver tager vi på en måde nogle spørgsmål og forbindelser med forskellige kendte sygdomme op, f.eks. kræft, som fru Belohorská var inde på.

Der er dog også opstået en lang række nye problematikker, som flere af talerne var inde på. Problemet med elektromagnetiske bølger er allerede blevet undersøgt - her tænker jeg navnlig på Interphoneundersøgelsen - men der kommer også hele tiden nye teknologier på markedet, og de tvinger os under alle omstændigheder til at have en ekstremt langsigtet indfaldsvinkel. Jeg tænker ligeledes på luftkvaliteten indendørs, der er et emne, som flere af Dem var inde på, og som faktisk er et emne, der ikke bør betragtes som nyt, eftersom det altid har eksisteret, men er meget mindre dokumenteret end luftkvaliteten udendørs, selv om vi tilbringer 90 % af vores tid indendørs.

Fru Ferreira spurgte mig, om der er en sammenhæng, f.eks. på nationalt plan i Frankrig, mellem Grenellemiljødebatforummet og den europæiske handlingsplan. I Grenellemiljødebatforummet har vi arbejdet meget med miljø sundhedsspørgsmål, og vi stødt på de samme problemer som dem, De nævnte på den ene eller den anden måde. Først har vi de kendte sygdomme, som er veldokumenterede, og som vi skal nå videre med. Det gælder navnlig miljøbetingede kræftsygdomme. Herefter har vi alle de nye problemer, der opstår, og hvor vi kan gå meget længere. I Grenellemiljødebatforummet har vi f.eks. sørget for en klassificering af alle nanopartikler, for en obligatorisk deklaration af alle markedsførte nanopartikler, for en bedre regulering og bedre overvågning af luftkvaliteten indendørs og for en bedre regulering af alt indendørs udstyr og møbler, som i nogle tilfælde giver problemer med luftkvaliteten inden døre.

Fru Ferreira! De spurgte også, om der eksisterer en koordinering mellem de nationale planer for sundhed og miljø og den europæiske handlingsplan. Det er klart, at en betænkning som denne rejser dette spørgsmål. Vi befinder os i en fase, hvor den enkelte medlemsstat udarbejder en plan, der er baseret på denne medlemsstats særlige problematikker. Når det er sagt, tror jeg, at en eventuel koordinering kunne finde sted efter denne første fase, og det ville udgøre grundlaget for næste etape i processen. Jeg vil slutte af med at sige - med et smil på læben og uden at fornærme de mænd, der også er til stede, og som jeg gerne vil takke for deres deltagelse - at det navnlig var kvinder, der talte her til morgen, og det er efter min mening ikke et udtryk for et problem, men snarere for en mulighed og måske også for et håb.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. - (EL) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg takker for den konstruktive diskussion, vi har haft om det vigtige emne om forholdet mellem miljø og sundhed. Jeg tror, at denne diskussion har været en meget brugbar mulighed for at udveksle holdninger om det fremskridt, der er sket, og den forskning, der er udført inden for hovedområderne, med det formål at fastslå, om de eksponeringsværdier, som er fastlagt i Rådets henstilling, skal revurderes.

Kommissionen bad for nylig sine videnskabelige udvalg om de senest identificerede sundhedsrisici med henblik på at revurdere sin holdning for at tage hensyn til den nyeste information i rapporten.

Den seneste udvikling og de initiativer, som Kommissionen har taget i forbindelse med de særlige områder for miljø- og sundhedsforholdet, er meget vigtige. De viser, at sideløbende med samarbejdet, som udvikler sig på mellemlang og lang sigt mellem miljø-, sundheds- og forskningssektorer, er det muligt at træffe øjeblikkelige foranstaltninger til yderligere at indbefatte sundhedsdimensionen i miljøpolitikken til fordel for både miljøet og sundheden.

Nu til den koordinering, som en af talerne nævnte. Koordinering mellem de forskellige nationale miljø- og sundhedshandlingsplaner opnås først gennem forummet om miljø og sundhed under Kommissionens auspicer og dernæst gennem Verdenssundhedsorganisationen, hvor Kommissionen aktivt deltager i relevante aktiviteter.

Hvad angår nanomaterialer, vedtog Kommissionen for seks uger siden, den 17. juni 2008, en meddelelse om EU-lovgivningens anvendelsesområde på nanomaterialer, som understreger vigtigheden af at anvende forebyggelsesprincippet på dette område.

EU-lovgivningen henviser måske ikke direkte til termen "nanomaterialer", men det bør accepteres, at EU-lovgivningen i vid udstrækning ikke dækker de risici, der er forbundet med nanomaterialer. Kommissionen har selvfølgelig konkluderet, at håndhævelse af den gældende lovgivning skal optrappes, og at de relevante tekster, såsom specifikationer og tekniske instruktioner, skal revideres, så de bedre kan anvendes i forbindelse med nanomaterialer. Kommissionen vil selvfølgelig også fortsætte med at støtte relevant forskning for at udfylde de eksisterende videnhuller.

Forholdet mellem klimaændringer og sundhed er klart et af de vigtigste emner i henhold til midtvejsevalueringen, og det glæder mig, at det er blevet understreget af mange talere i dag. Dette emne skal dækkes i hvidbogen om tilpasning til klimaændringerne, som snart skal vedtages.

Med hensyn til kommentaren fra vores polske medlem, som ikke direkte er relevant for det emne, der er til diskussion, men som er meget væsentligt i forbindelse med energi- og klimaændringspakken, vil jeg gøre det helt klart, at enhver stigning i elpriserne i Polen og andre lande, hvor elpriserne bliver reguleret, ikke vil skyldes indførelsen af auktionering i forbindelse med det europæiske system for drivhusgasemissionsrettigheder. Stigningen vil ske på baggrund af behovet for yderligere investeringer i energisektoren. Stigningen vil også opstå som følge af liberaliseringen i energisektoren og ensretningen af EU-energimarkedet.

Deltagelse i emissionshandelsordningen for at bekæmpe klimaændringer vil udgøre ca. 15 %, og det skal bemærkes - og jeg må understrege dette, fordi jeg for nylig i mange aviser har læst en udtalelse fra polske tjenestemænd om, at det vil skabe et økonomisk problem i Polen osv. - jeg skal bestemt gøre det fuldstændig klart, at hvor mange penge, der end er behov for til købet af CO₂-emissionsrettigheder, vil de penge blive i det berørte land, f.eks. Polen. Ikke bare det, men Polen vil få den yderligere fordel af ca. 1 million euro, der kommer fra omfordelingen, som vil skyldes auktioneringen af rettigheder i de EU-lande, hvis indkomst pr. indbygger er over EU-gennemsnittet.

De bekymringer er derfor ubegrundede. Polen kan kun drage fordel af systemet og pakken, som skal diskuteres i Europa-Parlamentet og Kommissionen.

Handlingsplanen er en effektivt måde til at samle alle involverede agenter i miljø-, sundheds- og forskningssektorerne på medlemsstats- og fællesskabsplan med henblik på endnu mere effektivt at tage hensyn til miljø- og sundhedsforholdet i formuleringen af en miljøpolitik.

Dette mål skal følges endnu mere intenst med samarbejde fra alle interesserede parter og Europa-Parlamentets støtte. Endnu en gang vil jeg gerne understrege, at jeg er glad for det samarbejde, vi har, og for støtten fra det franske formandskab.

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS

Næstformand

Frédérique Ries, ordfører. - (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne takke alle de parlamentsmedlemmer, der er til stede her, for kvaliteten af denne forhandling. Jeg tror, at det er et spørgsmål, der ligger europæerne meget på sinde, og som har en central plads i "befolkningernes Europa". Dette er vigtigt. Jeg vil gerne takke alle parlamentsmedlemmerne for deres omfattende støtte og også for deres forslag, der for størstedelens vedkommende er meget ambitiøse. Jeg vil ikke nævne dem alle sammen her, for det har ministeren og kommissær Dimas allerede gjort.

Jeg vil gerne komme meget specifikt ind på spørgsmålet om elektromagnetiske felter igen.

Fru Kosciusko-Morizet nævnte Interphoneundersøgelsen, og vi fokuserer meget på dette problem. De fuldstændige resultater af denne undersøgelse er ikke blevet offentliggjort, og det er netop, fordi nogle anser dem for at være modstridende, selv om en række eksperter, der har været involveret i undersøgelsen, og som arbejder i Israel, nu har understreget sammenhængen mellem eksponering for GSM-bølger og forekomsten af kræft i ørespytkirtlen. Vi har således brug for dokumentation, før vi kan handle. Som jeg sagde lige før, er politikerne nødt til at træffe en beslutning, så længe der stadig hersker videnskabelig usikkerhed.

Til sidst vil jeg her på plenarmødet minde om vores ændringsforslag 1, som jeg beder Dem om at støtte, eftersom det er stillet af de fleste grupper i Parlamentet. Det drejer sig reelt om at bekræfte, at når teknologierne udvikler og ændrer sig, sådan som det er tilfældet her, bør eksponeringstærsklerne ligeledes ændres, for ellers hjælper vi ikke de forbrugere, der måske er i farezonen. Jeg håber af hele mit hjerte, at det franske formandskab vil støtte dette ændringsforslag til henstillingen af 1999.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Gyula Hegyi (PSE), skriftlig. - (HU) Ries-betænkningen handler om vigtige spørgsmål i forbindelse med midtvejsevalueringen af den europæiske miljø- og sundhedshandlingsplan. Inden for dette område vil jeg gerne tale om spørgsmålet om rent vand. I Ungarn og mange andre medlemsstater betyder klimaændringerne dybest set ekstrem nedbørsdistribution.

Der er skiftevis oversvømmelser og tørre måneder, og dette kræver en ny vandforvaltningsstrategi. Vi skal forvalte hver eneste dråbe rent vent på en ansvarlig måde. Dette kan kun opnås gennem samarbejde på EU-plan, og betydelige fællesskabsressourcer skal senest i budgetperioden, der starter i 2013, gøres tilgængelige til vandforvaltning. At sikre sundt drikkevand i hele EU og at anvende helsebringende kilder og geotermisk energi som varmekilder er relateret til dette.

Flere tusinde europæiske borgere er døde af hede-bølger i byerne, og at mildne disse kræver også vand. Ved at anvende udviklingsverdenens vandprojekter kan vores enestående eksperter hjælpe inden for rammen af EU-projekter. Lad os ikke glemme, at rent vand måske er den vigtigste skat i det 21. århundrede!

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Jeg ser det som belejligt i betænkningen at inkludere en henvisning til Kommissionens og medlemsstaternes forpligtelse til at støtte miljø- og sundhedshandlingsplanen for børn i Europa. Europæiske børns sundhed er et emne, der har brug for al behørig opmærksomhed med henblik på de alvorlige problemer, som alle medlemsstater står over for.

Jeg vil gerne oplyse Dem om nogle bekymrende statistikker, som er blevet registreret i de rumænske skoler i år. En ud af fire elever lider af en kronisk sygdom. Ifølge en officiel rapport er hovedårsagen utilstrækkelig ernæring, mangel på fysisk aktivitet og for tunge skoletasker. De hyppigste sundhedstilstande er synsproblemer, forsinket vækst, rygmarvsmisdannelse, talefejl og blodmangel.

Mange elever og børn under skolealderen er overvægtige, og fedme er fremkaldt af fastfoodernæring. Ud over det faktum at de bor i et naturligt miljø, som i stigende grad er farligt for deres helbred, lader det til, at det sociale miljø, som børnene udvikler sig i, heller ikke er det mest egnede. Af denne årsag mener jeg, at hele Europa meget alvorligt bør overveje børnenes helbredsproblemer, før vi kommer i en situation, hvor vi spekulerer over, hvordan Europa vil se ud i morgen.

Bogusław Rogalski (UEN), skriftlig. - (PL) Hr. formand! EU prioriterer, at menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet skal overholdes, og indfører restriktive foranstaltninger, kaldet sanktioner, hvis det er nødvendigt for at håndhæve de nævnte målsætninger. Man bør overveje at anvende sanktionsredskabet, når sikkerheden og de civile rettigheder krænkes alvorligt, eller når aftalte eller diplomatiske handlinger ikke er effektive.

Det bør også være i orden at indføre sanktioner, når der udøves uoprettelig skade på miljøet, da det er til fare for sikkerheden og herved alvorligt krænker menneskerettighederne. Man må ikke anvende "dobbelte standarder", altså manglende sammenhæng og lighed i forbindelse med pålægning og håndhævelse af sanktioner. De mest anvendte sanktioner i EU udgøres af forbud mod udstedelse af visa og våbenembargo. Disse sanktioner indgår også som instrumenter i kampen mod terrorisme.

Proceduren med at udarbejde sorte lister med navne på institutioner og enheder, der er forbundet med terrorvirksomhed, er en vigtig del af EU's antiterrorpolitik.

Det er nødvendigt at koordinere internationale tiltag for at øge effektiviteten af de anvendte sanktioner.

EU skal fortsat anvende målrettede, intelligente sanktioner for at løse konkrete problemer samt minimere de humanitære konsekvenser eller skadelige følger for personer, sanktionerne ikke var rettet imod.

5. Beskyttelse af jordbunden (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er mundtlig forespørgsel af Miroslav Ouzký for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer til Rådet om fremskridt i Rådets arbejde med rammedirektivet om beskyttelse af jordbunden (O-0070/2008 - B6-0455/2008).

Miroslav Ouzký, forslagsstiller. - (EN) Hr. formand! Lad mig blot påpege, at Kommissionen i september 2006 vedtog et forslag til et rammedirektiv om beskyttelse af jordbunden, der har til hensigt at beskytte jordbunden i hele EU. Dette forslag medførte en meget livlig og interessant drøftelse i mit udvalg - Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer. Ordføreren, Christina Gutiérrez-Cortines, arbejdede hårdt på at finde et kompromis.

Europa-Parlamentet vedtog sin udtalelse til førstebehandling den 14. november 2007. Siden da har det været uklart, hvornår Rådet vil kunne vedtage en fælles holdning og meddele den til Europa-Parlamentet.

I begyndelsen af juni stillede mit udvalg derfor et mundtligt spørgsmål til Rådet for at få mere at vide om de fremskridt, Rådet har gjort siden vedtagelsen af Parlamentets holdning. På vegne af mit udvalg vil jeg bede Rådet om at komme med en uddybning af de fremskridt, der er gjort. Desuden vil mit udvalg gerne vide, hvornår Rådet ifølge den nuværende tidsplan kan meddele Europa-Parlamentet sin holdning til rammedirektivet om beskyttelse af jordbunden.

Nathalie Kosciusko-Morizet, formand for Rådet. - (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer, hr. Ouzky! I Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram fastslås det, at jord er en begrænset ressource, og at jord er underlagt nogle miljømæssige begrænsninger. I programmet forsøger man på en absolut klar måde at fastlægge en tematisk strategi for beskyttelse af jordbunden, hvor man tager højde for subsidiaritetsprincippet og princippet om regional diversitet, som vi alle udmærket forstår.

I februar 2007 - og her vil også jeg komme med et lille historisk tilbageblik - holdt Rådet en vejledende forhandling om Kommissionens meddelelse om den tematiske strategi og om forslaget til direktiv. I december 2007 behandlede Rådet de kompromisforslag til direktiverne, som var stillet af det portugisiske formandskab - der har gjort et meget stort stykke arbejde med dette forslag - og disse forslag tog højde for Europa-Parlamentets udtalelse ved førstebehandlingen. Desværre var det på trods af det portugisiske formandskabs meget store bestræbelser ikke muligt at nå til en politisk aftale på dette tidspunkt. Der var flere former for uenighed. Nogle medlemsstater satte spørgsmålstejn ved det fornuftige og nødvendige i at opstille fællesskabsregler for beskyttelse af jordbunden, mens andre var af den opfattelse, at et rammedirektiv burde give en større fleksibilitet og navnlig gøre det muligt at tage højde for de nationale politikker, der

allerede var blevet gennemført, og som ikke blev tilstrækkeligt anerkendt med det aktuelle forslag til direktiv. Siden da har de forskellige medlemsstater nydt godt af en tænkepause, og Frankrig ønsker at genoptage forhandlingerne i Rådet. Europa-Parlamentets udtalelse bliver naturligvis et vigtigt element i vores forhandlinger, som vi nu ønsker at genoptage og afslutte. Vi er bevidste om, at De var nødt til at finde en balance mellem dem, der ikke ønsker at gribe ind i medlemsstaternes legitime beføjelser med hensyn til beskyttelse af jordbunden, og dem, der går ind for en ambitiøs harmonisering i form af fællesskabsregler. Vi mener, at Parlamentets udtalelse udgør et godt grundlag for at sammensætte en velafbalanceret pakke, som vi alle kan arbejde med.

Arbejdet er således blevet genoptaget i dag, men det er for tidligt at sige, om det er muligt at nå til enighed i Rådet og i så fald på hvilken dato og på hvilket grundlag. Det ville ikke være rigtigt af mig at komme med nogen angivelser i den forbindelse. Alt, hvad jeg kan love Dem, er, at det franske formandskab vil gøre sit bedste - og det vil jeg gerne gentage - og tage højde for udtalelsen fra Parlamentet, der har vedtaget en velafbalanceret holdning, som således er yderst værdifuld i denne vanskelige forhandling. Samtidig er vi realistiske, for der er tale om et yderst følsomt spørgsmål - hvilket De alle sammen kunne konstatere under forhandlingerne lige før - og selv i bedste fald vil en andenbehandling under alle omstændigheder først kunne finde sted efter valget til Europa-Parlamentet næste år. Der er således ikke noget hastværk, og vi vil tage os den nødvendige tid til at nå frem til den størst mulige konsensus om et spørgsmål, der tidligere har vist sig at være yderst komplekst.

Cristina Gutiérrez-Cortines, for PPE-DE-Gruppen. - (ES) Hr. formand! Jeg henvender mig specielt til den franske minister, fordi jeg mener, at hendes intellektuelle evner vil gøre hende i stand til at forstå, at dette er et helt nyt spørgsmål.

Kommissionen har fulgt sin sædvanlige praksis og forelagt et bindende direktiv, der i et vist omfang er reducerende, men i Parlamentet understregede vi, at det kun er med udgangspunkt i en kompleks tankegang og systemteori, at det er muligt at behandle et så komplekst system som jordbunden, der berører CO₂-bindingen, som er livsvigtig for mennesket, som berører produktionssystemet, landbruget, katastroferne og etableringen af infrastrukturer, som vedrører os alle. Da det drejer sig om 27 lande med en meget stor lovgivningserfaring, er vi af den opfattelse, at det i mange af disse lande ikke vil være muligt at gennemføre et direktiv, der er baseret på forenklede kriterier og en omfattende komitologi. Derfor lavede vi for første gang i Europa-Parlamentets historie et åbent og fleksibelt direktiv, der følger systemiske kriterier om selvorganisering, hvilket er en nyudvikling af traktatens artikel 249, hvori det fastsættes, at landene skal have de samme målsætninger og opfylde disse målsætninger, men at de har frihed med hensyn til, hvordan de vil gennemføre dem.

Direktivet respekterer den gældende lovgivning, de eksisterende kataloger og de enkelte landes bureaukrati, og det tvinger dem ikke til at gøre noget nyt, hvis de kan påvise, at de har opfyldt direktivets målsætninger. Og der er mange lande, der har gjort mere end at opfylde disse målsætninger. Men der er mange medlemmer, der ikke har forstået denne interaktion mellem frihed og kompleksitet, og at der kan findes orden inden for et åbent system, og at der i forbindelse med selvorganiseringen findes åbne og fleksible systemer, og de har foretrukket at undgå en lovgivning, som berører livet og Jorden.

Jeg forstår ikke, hvordan der kan være regeringer, som bekymrer sig om klimaændringerne, der kan tillade sig at gå imod et direktiv, der behandler problemerne i forbindelse med jordbunden, Jorden og klimaændringerne, og som fremmer katastroforebyggelse, støtter skovrejsningen, landbruget og produktiviteten, og som respekterer alle de tidligere aftaler.

Jeg gentager, at vi er nødt til at forstå, hvad frihed er, for der er mange, der ikke forstår at leve med den.

Inés Ayala Sender, for PSE-Gruppen. - (ES) Hr. formand! Mine damer og herrer, fru minister, hr. kommissær, alle de vigtige naturressourcer, vandet, luften, arterne og flora- og faunalevestederne, har en særlig fællesskabslovgivning, mens jordbunden, som er en knap og ikke vedvarende ressource - det har ministeren netop sagt - ikke har en sådan lovgivning.

Det haster derfor med at få løst denne ubalance, som vi alle lider under, og ikke mindst på et tidspunkt med fødevaremangel og drøftelser om fundamentale økonomiske eller energimæssige alternativer, der i bund og grund har udgangspunkt i jordbunden.

Hvis vi udfylder dette lovgivningsvakuum, vil det medvirke til at understrege de foranstaltninger, vi er fortalere for i forbindelse med bekæmpelsen af klimaændringerne, herunder aspekter som bekæmpelse af den voksende erosion og ørkendannelse, uden at vi må glemme det alvorlige problem med jordforureningen eller

forseglingen af jorden på grund af en ubæredygtig og hurtig byudvikling, der ikke kun er årsag til den nuværende økonomiske krise, men som også fortærer en så vigtig ressource som jordbunden.

Hvis vi inkluderer dette område i det europæiske institutionelle lovgivningssystem, vil det desuden medvirke til at forbedre det, der finder sted i forbindelse med lovgivningsproceduren, ved at placere det inden for en kohærent og lovgivningsbaseret ramme og evt. med europæisk støtte, hvilket vi også kunne knytte sammen med de ressourcer, der afsættes til bekæmpelse af klimaændringerne.

Vi må ikke glemme, at de risici, der truer denne utømmelige og ikke vedvarende ressource, i større eller mindre omfang berører alle landene i EU, og ofte er der tale om grænseoverskridende konsekvenser.

Der er flere medlemsstater - det har min kollega netop nævnt - der ikke er særlig tilbøjelige til at standardisere beskyttelsen af jordbunden på europæisk plan. De skal huske på, at det, som Parlamentet i sin tid vedtog, er et fleksibelt, justerbart og ambitiøst juridisk instrument, der dog ikke er særligt præceptivt. Det er et instrument, der kan hjælpe med at bekæmpe klimaændringerne mere stringent og effektivt.

Jordbunden har også en meget vigtig funktion som råstofreserve og kulreserve, for ikke at nævne muligheden for at bruge den til opbevaring af CO₂, som diskuteres i dag, eller de virkninger, der kan komme med i lovgivningen om vandmangelen.

Dette forslag til direktiv har været blokeret i Rådet siden november 2007, hvilket er uacceptabelt. Der er gået næsten et år siden, at Europa-Parlamentet udtalte sig om sagen, og derfor synes jeg, at vi skal gøre vores bedste for at få opblødt situationen.

På denne måde ville medlemsstaterne få en særlig regulering om beskyttelse af jordbunden med det formål at beskytte miljøet, men også for at bekæmpe de klimaændringer og den trærydning og ørkendannelse, der finder sted i dag. Derudover ville det bibringe nye områder for forskning, innovation og teknologianvendelse samt skabe job og sociale muligheder, og det ville ikke mindst forbedre de europæiske borgeres livskvalitet.

Jeg vil gerne slutte med at opfordre rådsformanskabet til at fortsætte indsatsen i forbindelse med vedtagelsen af dette vigtige direktiv. De må ikke miste modet, fru minister. Vi ved alle, at der er sket opmuntrende forandringer i holdningerne i Rådet, men De må være klar over, at vi ikke vil acceptere en udvanding af direktivets indhold.

Fru minister, Deres præsident udviser ofte et stort mod og store ambitioner i forbindelse med visse store spørgsmål og udfordringer, og beskyttelsen af jordbunden burde høre med til disse.

Jan Mulder, for ALDE-Gruppen. - (NL) Hr. formand! Et af de punkter, som blev nævnt i rådsformandens tale om dette emne, var, at det er en meget følelsesladet sag. Det er jeg helt enig i. Jeg er vist oven i købet indtil nu den første taler, som klart kan sige, at jeg ikke kan se, at et sådant direktiv er nødvendigt. Jeg kan ikke se, hvorfor Europa skulle have endnu et direktiv. Hvorfor synes jeg ikke det?

For det første har vi allerede en masse direktiver om jordbunden, som har indflydelse på jordbundens sundhed og miljø. Tænk på vanddirektivet, grundvandsdirektivet, nitratdirektivet og de 18 direktiver, som har at gøre med krydsoverensstemmelse. Alle disse direktiver har indflydelse på jordens sundhed. I Europa - og i Frankrig og alle andre steder - er vi tynget af for mange administrative regler. En gennemsnitlig landmand har brug for mere tid til at udfylde formularer om alle mulige ting end til at gøre sit normale arbejde på gården. Hvis der kommer endnu et direktiv oveni, er det for meget af det gode.

Vi må først afvente resultatet indtil nu af de nuværende direktiver, om disse ikke er tilstrækkelige, og om de ikke medvirker tilstrækkeligt til at gøre jordbunden sund. Grundvandsdirektivet vil først træde i kraft i 2009, og det er fuldstændig overflødigt at indføre et nyt direktiv inden da. Kommissionen har stillet et forslag og beregnet, hvilke fordele det kunne have. Hvad jeg har savnet i hele denne beregning, er, hvad det koster i administrative byrder for de pågældende at gennemføre det hele. Jeg gentager, at der går for meget tid tabt med administrative opgaver, med udfyldelse af formularer, med møder, og hvad ved jeg.

Hvad kunne der gøres på nuværende tidspunkt? Kommissionen kan spille en meget vigtig rolle ved udvekslingen af erfaringer. Der er visse lande, som allerede er kommet meget langt med at gøre jordbunden sund, og der er andre lande, hvor det ikke er tilfældet. De lande, som hidtil har gjort det, har gjort det uden nogen hjælp fra Europa. Hvorfor ikke bruge disse gode eksempler over for de lande, som stadig har et problem i øjeblikket?

Jeg gentager, at jeg synes, vi har for mange administrative byrder i øjeblikket, og at Europa og EU i al almindelighed bestemt ikke gør sig mere populær hos borgerne ved at stable den ene ordning oven på den anden og sige: "Det må I selv klare". Nej, lad os begrænse det mest muligt og som forbillede bruge de medlemsstater, som kunne tjene som eksempel for de andre lande.

Janusz Wojciechowski, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne takke hr. Ouzký for forespørgselen, for jeg er foruroliget over, at arbejdet med lovgivningen om beskyttelse af jordbunden trækker i langdrag. Vi har at gøre med en mere og mere synlig fødevarekrise, der er stadig flere mennesker i verden, og stadig mindre landbrugsjord. Vi er endvidere ved at løbe tør for muligheder for at intensivere landbrugsproduktionen. Det har derfor endnu større betydning, at jordbunden beskyttes på en rationel måde.

Intet andet beskytter jordbunden bedre end en rationel landbrugsøkonomi, landbruget. Uopdyrket jord bliver meget hurtigt forringet. Vi observerer desværre, at meget landbrugsjord ikke er opdyrket og derfor forringes. Og det skal ændres. EU's landbrugspolitik skal virke befordrende for, at det kan betale sig at dyrke landbrugsjord, og retsbestemmelserne skal skabe incitamenter til at opdyrke jorden. Jeg vil gerne gøre rede for denne overvejelse i forbindelse med forhandlingen.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, for Verts/ALE-Gruppen. - (DE) Hr. formand! Rådsformanden har talt om, at der hersker stor uenighed i Rådet. Det er også tilfældet i Europa-Parlamentet.

Baggrunden for uenigheden er følgende: Det handler alt sammen om, hvordan vi definerer jord: Er det frugtbarhedens skatkammer, som skal give næring til planter og udgør livets grundlag inden for et økologisk sundt landbrug med høj CO₂-binding? Eller er det en ren støttesubstans for planter i en landbrugsindustriel produktion, der er olie-, kemi- og genteknologistyrket, med yderst farlige klimapåvirkninger til følge? Vi oplever begge tendenser - også her i EU. Og vi har desuden jorder, der udtages fra landbrugsproduktion.

Nu er Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter kommet med en udtalelse, som også har givet anledning til uenighed, fordi den ordfører, der var blevet udpeget, ville forkaste et direktiv. Flertallet i udvalget er derefter kommet med en udtalelse, som var i overensstemmelse med en fornuftig tilgang til jordhåndtering, og den er medtaget i betænkningen. Ud fra et landbrugsmæssigt synspunkt ville det være meget fordelagtigt, hvis dette direktiv blev vedtaget.

Jeg kan ikke acceptere og heller ikke forstå modstanden hos de traditionelle landbrugsorganisationer. De skyder sig selv i foden, fordi landbruget historisk set har skabt kulturlandskabet og også er i stand til at bevare det.

Jeg kan ikke slutte op om den betragtning, at det ville skabe for meget bureaukrati. Hr. Mulder! De talte om, at der allerede er for meget bureaukrati i nogle lande, herunder Tyskland. Vi ønsker ikke noget overdrevent bureaukrati! Hvorfor skulle de eksempler, De har nævnt, ikke fastlægges i et rammedirektiv med et klart subsidiaritetsprincip, hvor der kan tages højde for de regionale, kulturelle, sociale, klimatiske betingelser, hvorefter det så kan besluttet lokalt, hvad der er nødvendigt, og hvad der ikke er?

Ilda Figueiredo, for GUE/NGL-Gruppen. - (PT) Hr. formand! Vi ved, at dette er et meget følsomt område, forbi beskyttelse af jordbunden, som er en knap og ikke vedvarende ressource, er livsvigtig, efter som landbruget og beskyttelsen af biodiversiteten afhænger af den, og fordi den er grundlaget for menneskelige aktiviteter, ikke kun for byerne og infrastrukturen, men også for naturen og landskabet. Det er derfor vigtigt at beskytte den for at bevare vores naturarv, naturressourcerne, kvaliteten af overfladevandet og grundvandet, sundheden og menneskelivet.

Da det er et meget dynamisk system, som har mange funktioner og yder livsvigtige serviceydelser til gavn for de menneskelige aktiviteter og til økosystemernes overlevelse, er beskyttelse af jordbunden derfor overordentlig vigtig i vores dagligdag og for at forsvare de kommende generationer. Det betyder, at den ikke må være underlagt konkurrencereglerne. Men den er også genstand for en stor grad af udnyttelse, for ejendomsspekulation og for nedbrydning og forurening, selv i grænseområderne, hvilket betyder, at der skal være et bedre samarbejde mellem medlemsstaterne og fastsættes fælles mål, der er i tråd med subsidiaritetsprincippet og jordens sociale funktion.

Der er adskillige fællesskabspolitikker, der har indvirkning på jordbunden, og som kan bringe beskyttelsen af denne i fare. Det er derfor, at vi har brug for flere undersøgelser af risiciene og jordbundens forskellige perspektiver for at kunne identificere hensigtsmæssige foranstaltninger, der kan beskytte jordbunden. Et meget vigtigt bidrag ville være en ændring i den fælles landbrugspolitik, så der blev ydet mere støtte til de familiebaserede landbrug og de små og mellemstore landbrugere.

I denne forbindelse er vi nødt til at kende Rådets holdning og overvåge udviklingen.

Françoise Grossetête (PPE-DE). - (FR) Hr. formand! Da vi drøftede dette forslag til rammedirektiv, var min første reaktion, om vi virkelig har brug for sådan tekst, og om en sådan løsning rent faktisk er hensigtsmæssig. Vi har allerede en lang række forordninger om beskyttelse af jordbunden, affald, pesticider, naturbeskyttelse, grundvand osv. Også når det gælder "bedre lovgivning", som vi har arbejdet på i Parlamentet i et stykke tid, er det efter min mening vigtigt ikke at give indtrykket af, at vi blot endnu en gang kører tingene igennem Kommissionens maskineri og bliver ved med at udarbejde den ene forordning efter den anden. Jeg tænkte også på de lokale politikere og på kommunernes borgmestre, som får endnu mere at se til med dette rammedirektiv.

Der er dog en anden kendsgerning, nemlig at vi med vores praksis bestemt ikke har respekteret jordbunden. Vi har systematisk anvendt intensive produktionsmetoder og har dermed gjort jorden dårligere, og vi har forringet jorden med vores bypraksis. Jeg mener, at fru Gutiérrez med sit arbejde - som jeg vil betegne som bemærkelsesværdigt - har stillet os nogle acceptable forslag, hvor hun forsøger at bringe de forskellige holdninger tættere på hinanden - det er nemlig rigtigt, at der er en meget markant modstand både i Parlamentet og i Rådet - og ved at lytte til Parlamentet er det til sidst lykkedes hende at stille nogle forslag, der er så bred enighed om som muligt. Hun er nået frem til nogle velafbalancerede holdninger, hvor man respekterer subsidiaritetsprincippet, navnlig når det gælder valget af de metoder, som medlemsstaterne skal anvende for at gennemføre denne forordning om jordbunden. Hun har undgået at øge den administrative byrde, idet hun opfordrer os til at råde bod på fortidens skader ved hjælp af vores landbrugs-, industri- og bypraksis, der hidtil ikke har respekteret jordbunden.

Til Rådet vil jeg sige, at når rådsformandskabet fortæller os, at "der ikke er noget hastværk", betyder det, at sagen bliver skrinlagt. Man vil skrinlægge sagen, selv om der - i betragtning af forskellene mellem medlemsstaterne - faktisk er et reelt behov for med respekt for subsidiaritetsprincippet at indtage en klar holdning for at bevare vores jord.

Edite Estrela (PSE). - (PT) Hr. formand! Som nævnt af ministeren står vi med en følsom og meget kompleks sag, som det er svært at opnå konsensus om blandt 27 medlemsstater, ja selv her i Parlamentet, som vi allerede har set. Som nævnt af min kollega Inés Ayala er jordbunden en ikke vedvarende ressource, som er forbundet med naturkatastrofer og landbrugsproduktion, og som omfatter så følsomme og krævende aspekter som anvendelse af jordbunden, fysisk planlægning og naturbevarelse.

Der er mange interesser involveret, og der er mange af medlemmerne, der spørger sig selv, om der er brug for dette direktiv. Der er andre, der sætter spørgsmålstegn ved dets fleksibilitet. En meget rigid lovramme er ikke altid den bedste måde at opnå de ønskede målsætninger under hensyn til de forskellige virkeligheder. Direktivet er efter min mening vigtigt, og det er nødvendigt at bevare balancen i økosystemerne.

Neil Parish (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Tillad mig at sige til formanden for Rådet, at det er meget pænt af hende at sætte bolden i spil igen, men må jeg foreslå, at hun lægger den tilbage i kassen? Efter min mening har vi nemlig ikke brug for dette direktiv. Jeg mener, at det forrige Råd havde helt ret, da det sagde, at de ikke ønskede det. Jeg er helt enig med Jan Mulder i, at vi allerede har nitratdirektivet og grundvandsdirektivet. Alle disse ting er begyndt at virke på jordbunden og sikrer, at vi får rensset jorden i hele EU.

Jeg er enig med hr. Graefe zu Baringdorf i, at landmændene er jordbundens forvaltere, og at jordbunden er så vigtig for alt, vi dyrker, men har vi virkelig brug for et jordbundsdirektiv? Problemet med dette jordbundsdirektiv er, at det har været alt for bredtfavnende. Vi forsøger at tage stilling til industrijord og industriforurening, vi taler om byudvikling og desuden om landbrugsjord og landbrugsarealer.

Det giver ingen mening at vedtage en sådan lovgivning på nuværende tidspunkt. Jeg mener, at et af de problemer, vi har her i EU - og jeg tror, at vi gør det i bedste mening - er, at hvis vi er nødt til at gøre noget, lovgiver vi straks. Jeg synes ikke, at det skal være sådan. Jeg mener, at vi bør stoppe op og tage en tænkepause. Jeg mener, at Rådet har ret. Efter min mening er tiden ikke inde til at bringe direktivet på banen igen. Jeg foreslår, at det sendes tilbage til en ny Kommission og det nye Råd i næste parlamentsperiode. De kan se på sagen igen til den tid.

Jeg opfordrer de medlemsstater, der ikke har redskaber til styring af brugen af industrijord og forureningen fra industrien til faktisk at få det på nationalt niveau. Jeg synes ikke, vi skal intervenere fra europæisk niveau, da jeg ikke mener, at det er nødvendigt. Jeg mener, at vi bør sikre, at bureaukratiet ikke når det omfang, som det er på vej til. Folk er lede og kede af at få mere bureaukrati. Så derfor vil jeg sige til formanden for Rådet: Sæt ikke bolden i spil igen.

Glenis Willmott (PSE). - (EN) Hr. formand! Først vil jeg minde mine kolleger og det franske formandskab om, at et betragteligt antal parlamentsmedlemmer - faktisk 295 - stemte imod dette direktiv ved Parlamentets førstebehandling den 14. november 2007.

Der er ingen tvivl om, at der er store bekymringer om omkostningen ved det foreslåede direktiv, især afsnittene om forurennet jord og nationale opgørelser.

Nærhedsprincippet er et hovedspørgsmål her set i lyset af, at jordbunden har minimal grænseoverskridende indvirkning i modsætning til luft og vand, som i sagens natur bevæger sig. Det foreslåede direktiv ville tvinge for mange medlemsstater, der allerede har effektive nationale foranstaltninger, til at afvikle dem, da de ikke ville være forenelige med direktivet.

Pointen er ikke, at vi ikke har brug for handling fra EU's side i forhold til beskyttelse af jordbunden - den tematiske strategi omfatter faktisk mange gode forslag - men at en hvilken som helst ny EU-strategi for beskyttelse af jordbunden skal tilføje værdi og supplere, ikke erstatte, medlemsstaternes eksisterende nationale politikker.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jordbundsbeskyttelse er en yderst vigtig opgave for et sundt landbrug for de kommende generationer. Jeg vil gerne understrege alt det, der hidtil er blevet sagt i denne forbindelse. Men ingen af de fremførte argumenter dokumenterer, at jordbundsbeskyttelse er en opgave, der skal løses på europæisk plan. Det er ikke alle problemer i Europa, der er et problem for Europa. Jord er et lokalt medium. Jordforurening har som regel ingen grænseoverskridende virkning. Derfor er der overhovedet ikke noget argument for, at der skal bedrives jordbundsbeskyttelse på europæisk plan, eller at det i det hele taget skulle have en europæisk merværdi. En lang række europæiske lande har velfungerende jordbeskyttelsesbestemmelser. Og der er ikke nogen som helst grund til at trække europæiske bestemmelser ned over hovedet på de andre, der ikke har sådanne bestemmelser. Eller mener De for alvor, hr. kommissær, at Kommissionen automatisk skal tage over alle de steder, hvor medlemslandene ikke træffer foranstaltninger? Det ville være absurd.

Jordbundsbeskyttelse er set ud fra et subsidiaritetsprincip en opgave for medlemsstaterne, der sagtens selv kan løse den. Derfor gjorde Rådet også det rigtige, da det - inklusive Deres land, fru minister - stoppede dette initiativ midlertidigt. Jeg håber meget, at Frankrig fastholder denne holdning. Jeg betvivler overhovedet ikke, at det kan være fornuftigt at lave et udkast til en europæisk jordbeskyttelsesstrategi. Og jeg ville heller slet ikke have noget problem med, at EU tager del i finansieringen heraf på de områder, hvor jordbeskyttelsen endnu ikke fungerer optimalt. Men jeg er helt klart modstander af, at der nu skal trækkes en harmoniseret jordbeskyttelseslovgivning ned over hovedet på alle, fordi visse lande ikke har nogen jordbeskyttelseslovgivning, og at denne lovgivning også skal finansieres i EU-regi. Det er ikke det, der er meningen med EU. Det ville være et godt eksempel på den slags højst overflødige bureaukrati, som får borgerne til at flygte. Og det kommer til udtryk ved valg og folkeafstemninger. Og det skal stoppes.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Fru formand! Uanset hvor ret hr. Graefe zu Baringdorf har i at sige, at landmænd beskytter deres jord, har der faktisk været et meget betragteligt tab af jordrenhed i de seneste årtier som konsekvens af intensivt landbrug og det store forbrug af gødning og kemikalier. Tidligere gjaldt dette både de gamle og de nye medlemsstater. Inden for de seneste 20 år har de nye medlemsstater ikke rigtig haft penge til gødning eller kemikalier, og derfor anvendes der f.eks. fire gange mindre gødning pr. ha i Ungarn end i Nederlandene. Den rette løsning på spørgsmålet er derfor et landbrugsanliggende, navnlig at vi i fremtiden bliver nødt til at anvende metoder, der beskytter biosfæren og jorden, og som mindsker denne belastning af jorden. Der er derfor behov for helt nye metoder og nye tilgange for at beskytte jorden, da dette er i alle europæiske landbrugeres interesse. Der er et stort antal irrationelle ting i dette system, f.eks. bliver afgrøder ikke plantet efter høsten, og energien går til spilde. Komposterbare afgrøder kan plantes, og gødningsbelastningen kunne f.eks. derved blive mindsket.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Fru formand, hr. kommissær, formand for Rådet! Vi er alle enige om dette, og vi ønsker alle at se denne jord være beskyttet. Det er jorden, som brødføder befolkningen, og vi ønsker, at den fortsat giver os mad, og frem for alt sund mad. Vi er alle enige om, at jorden er miljøet, og vi ønsker at beskytte den, men jeg er alvorligt bange for, at vi ødelægger den.

Direktivet om jordbundsbeskyttelse skelner klart mellem forurening fra landbruget og forurening fra industrien. Med hensyn til forurening fra landbruget, ser vi, at der træffes mange foranstaltninger inden for den fælles landbrugspolitik og inden for sundhedstjekområdet, og for nylig fik vi en betænkning om en afgørende reduktion i anvendelsen af landbrugskemikalier. Alle disse foranstaltninger træffes i forhold til landbruget.

Den store bekymring er dog, hvad der gøres ved industriforurening. I Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter er vi bekymrede over den indvirkning, som intensiveringen af jordbundsforurening har på vores landbrugsvarer og på miljøet.

Forureningen ses i jorden og vandet, og det er derfor tilrådeligt at vedtage indikator- og vurderingstærskler, før der ikke er nogen vej tilbage. Derfor anmoder jeg omgående om, at vi overvåger luftforureningen meget ofte - vi gør faktisk dette grundigt - og også overvåger jordforureningen. Vi bør særligt gøre dette i meget industrialiserede områder.

Jeg er optimistisk omkring, at det franske formandskab vil tage hensyn til medlemsstaternes holdninger og finde en gensidig løsning på dette problem.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Selv om der er gået næsten et år, siden vi ved førstebehandling vedtog en udtalelse om forslaget til et direktiv om beskyttelse af jordbunden, er Rådet endnu ikke kommet frem til en aftale. Nogle medlemslande har hidtil anvendt et blokerende mindretal. Der findes nu håb om, at man kan opnå et kompromis i forbindelse med det franske formandskab. Det lader til, at man kan nære dette håb som følge af nogle udtalelser fra en fransk repræsentant.

Vi hører meget kritik om, at forslaget vil øge bureaukratiet eller fordoble den allerede eksisterende nationale lovgivning og fællesskabslovgivningen. Efter min opfattelse forholder det sig stik modsat. Vi har behov for direktivet, da det vil skabe en ensartet lovgivning på dette område og forene kræfterne på EU-plan i forbindelse med beskyttelse af jordbunden. Vi kan ikke nøjes med at handle på lokal- og regionalplan for at forhindre, at jordbunden forringes. Det skal også ske på EU-plan. Jordbunden er vores fælles gode. Det er derfor nødvendigt at fastsætte fælles regler og målsætninger samt iværksætte passende handlinger. Det er vigtigt, at alle borgere i EU gør sig bevidste om, hvor vigtig en rolle jordbunden spiller i økosystemet, i vores daglige og økonomiske liv.

I mange medlemsstater findes der desværre forsat farlige stoffer, lossepladser, og der findes endda kemiske våben efter den udstationerede sovjetiske hær. Nogle lande vil ikke være i stand til at klare disse problemer alene. Det er derfor nødvendigt at skabe passende incitamenter og yde bistand til medlemsstaterne, så de kan fjerne stofferne. Vi har utrolig meget brug for relevant lovgivning, der gør det muligt at genanvende forringede områder. Lovgivningen skal begrænse forringelsen af jordbunden og samtidig sikre dens bæredygtige udnyttelse. Det vil utvivlsomt være et fremskridt for miljøbeskyttelsen og et fremskridt med henblik på at bevare jordbunden, der udgør en meget vigtig naturlig rigdom. Direktivet kan hjælpe os med dette. Det er derfor nødvendigt at fortsætte lovgivningsarbejdet og anmode uafhængige eksperter om vurderinger, der indeholder synspunkter, vi kan tage i betragtning.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg talte med en landmand i morges, desværre en landmand, som sidder og kigger ud over halvsloje marker, fordi høsten i Irland og mange andre steder i den nordlige del af Europa er rigtig dårlig. Jeg mener, at vi bør tænke på folk som hende denne morgen. Denne unge landmand - og hun er uddannet - har læst jordbundsdirektivet og er oprigtigt bekymret for, at folk som hende, som benytter sig af et minimum af kultivering og gør, hvad der er rigtigt for jordbunden, vil blive straffet på grund af dette direktiv, især under ugunstige vejrforhold. Hun ved, hvad hun taler om. Jeg mener ikke, at vi har brug for et direktiv for at have en god jordbund: Vi har brug for, at medlemsstaterne tager ansvar, og mest af alt har vi brug for god landbrugsrådgivning støttet af god national forskning i, hvad der er bedst for jordbunden.

Jeg mener, at et af de store problemer, vi står over for, ikke mindst i Irland, er meget dårlig planlægning, hvilket har skabt kæmpemæssige problemer med oversvømmelse og de ekstra vanskeligheder, der opstår som følge heraf. Lad os overlade dette til medlemsstaterne. Lad os vise dem vejen, men lad os ikke give dem yderligere et direktiv, der kan føjes til de 18, som landmænd allerede skal overholde.

James Nicholson (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil sige til Kommissionen og Rådet, at de skal tage sig al den tid, de behøver, til dette direktiv. For mit vedkommende behøver de aldrig at vende tilbage med det. Efter min mening har vi slet ikke brug for dette direktiv.

Landmænd har allerede nok bureaukratiske byrder, som det er nu, og de ser alt dette strømme ud fra Bruxelles. Dette kunne meget vel være dråben, der får bægeret til at flyde over.

Det er rigtigt, at jordbunden er meget vigtig og skal beskyttes, men jeg har aldrig mødt landmænd, som ikke vil beskytte jordbunden på deres jord - deres fremtid afhænger af det. Behovene i de forskellige dele af Europa

er meget forskellige. De forskellige typer jordbunde kræver forskellige foranstaltninger fra nord til syd og fra øst til vest.

Dette er et følsomt emne. Tag dette direktiv af bordet, og begrav det. Som hr. Mulder sagde, har vi allerede nok direktiver. Intentionen er muligvis god, men vi har ikke brug for gode intentioner.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! EU skal handle inden for sit kompetenceområde i de tilfælde, hvor det rent faktisk kan tilføre en europæisk merværdi med dets egne bestemmelser. Og det er netop denne europæiske merværdi, jeg ikke kan få øje på i det konkrete tilfælde. Jeg ser nogle lande, der ikke tager - eller hidtil ikke har taget - deres egne kompetenceområder alvorligt derhjemme, eller som ganske enkelt tror, at de kan få adgang til europæiske penge på denne måde via EU. Man kan ikke få øje på nogen europæisk merværdi nogen steder, kun nye omkostninger eller nyt bureaukrati, navnlig for de lande, der hidtil har lavet deres hjemmearbejde og beskyttet deres jord på fornuftig vis.

Jim Allister (NI). - (EN) Hr. formand! Beskyttelse af jordbunden er naturligvis nødvendigt, med det er ikke nødvendigt med endnu et EU-direktiv. Som hr. Mulder sagde, har vi allerede en overflod af direktiver og et hav af regler om krydsoverensstemmelse. Dette er en sag for de enkelte medlemsstater. I hvilket land ville man lade sin jordbund erodere væk og blive dårligere? Hvilken landmand har ærlig talt brug for, at Bruxelles fortæller ham, at han ikke må forringe sine aktiver? Det er grotesk. Flere regler, der minder om noget fra et forsørgersamfund, fra Bruxelles vil kun gøre landmændenes administrative byrde, der allerede er utålelig, større. Den tid, landmændene bruger på at passe jorden, mindskes hele tiden på grund af den tid, det tager at udfylde tåbelige formularer. Parlamentet og Kommissionen bør bryde den indgroede vane og glemme alt om det.

Robert Sturdy (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg støtter helt det, mine kolleger i catch the eye-proceduren har talt om.

Kommissionen er velkommen til at besøge min gård, hvor der har været drevet landbrug i 3.000 år, før Jesus blev født, og hvor der stadig drives landbrug. Jordbunden er noget af det bedste, man kan opdrive. I år har vi faktisk produceret 4,5 t hvede pr. acre, hvilket er mere end 10 t hvede pr. ha - hvis vi kan kombinere det naturligvis.

Vi passer og plejer jordbunden. Lad de folk, der ved noget om det, gøre det. Lad der ikke komme mere bureaukrati fra Bruxelles, da det eneste, De opnår, er at give alle her et dårligt ry, og vi gør et godt stykke arbejde. Fortsæt det gode arbejde, men overlad det til medlemsstaterne.

Nathalie Kosciusko-Morizet, formand for Rådet. - (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Først vil jeg gerne fjerne enhver tvivl. Formandskabet er meget motiveret af dette direktiv og er overbevist om, at det er nødvendigt med et direktiv om dette spørgsmål. Jeg vil også gerne gentage, at vi har haft denne holdning hele tiden, og ikke bare siden vi overtog formandskabet. Jeg kan ikke sidde de insinuationer overhørig, som man kom med i den forbindelse. Da den første forhandling i Rådet fandt sted i december 2007, var visse medlemsstater - og det afspejler sig på forhandlingen i dag - formelt modstandere af princippet om et direktiv. Andre medlemsstater var allerede i gang med at udarbejde nationale politikker på området og var af den opfattelse, at et direktiv er en god idé, men at det forslag, der var stillet, ikke tog tilstrækkeligt højde for den indsats, der allerede var blevet gjort, ikke mindst på en række meget tekniske punkter. Frankrig var dengang en af disse medlemsstater. I dag har vi formandskabet, og vi er stadig tro mod denne holdning. Vi er meget motiverede og ivrige efter at nå til enighed om et direktiv om beskyttelse af jordbunden. Alle kunne således konstatere i dag, at der var kraftig uenighed, og det giver et meget godt billede af situationen i Det Europæiske Råd. Vi arbejder på at nå frem til en aftale, der måske - det håber vi i hvert fald - bliver til noget under det franske formandskab. Som alle kunne se, er det ikke så let.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Tak, fordi jeg får mulighed for at deltage i denne forhandling, der er opstået på grund af Parlamentets mundtlige spørgsmål til Rådet. Lad mig slå fast, at Kommissionen bekræfter sin forpligtelse til at nå en aftale om direktivet om beskyttelse af jordbunden, og at Kommissionen vil gøre sit yderste for at nå det mål.

Kommissionen fremsatte sit forslag på baggrund af Parlamentets og Rådets beslutning, hvor der opfordres til en samlet EU-tilgang til beskyttelse af jordbunden. Hr. Nassauer! Jeg husker meget tydeligt, at jeg sent på foråret 2006 modtog et brev fra den tyske regering, hvor hovedparten af - hvis ikke alle - delstaterne i Tyskland opfordrede til, at der blev vedtaget et jordbundsdirektiv. Vi glæder os over Parlamentets stærke støtte til et jordbundsdirektiv, selv om vi kommer med ændringer til Kommissionens forslag. Jeg håber, at vi kan opnå den tilstrækkelige grad af kompleksitet, som fru Gutiérrez-Cortines har været inde på.

Vi beklager, at Rådet ikke kunne nå frem til en politisk aftale i december på trods af det portugisiske formandskabs kæmpemæssige arbejde, 22 medlemsstaters støtte og den fleksibilitet, Kommissionen udviste. Jeg vil understrege, at selv om vi befinder os i dette politiske dødvande, fortsætter ødelæggelsen af jordbunden, som det er blevet gjort meget klart af det videnskabelige samfund, f.eks. på det topmøde om jordbunds- og klimaændringer, som Kommissionen arrangerede for nylig.

Jeg hilser derfor Frankrigs tilsagn om at begynde arbejdet igen meget velkommen, og jeg ser frem til at arbejde konstruktivt sammen med Frankrig og de andre medlemsstater, så vi når frem til en politisk aftale i Rådet, hvormed vi sikrer en stor grad af beskyttelse af jordbunden så hurtigt som muligt.

Kommissionen er dog nødt til at sikre sig, at den endelige tekst kan gennemføres, og at den forbedrer den nuværende grad af beskyttelse af jordbunden. Jeg forsikrer Dem om, at jeg fortsat vil arbejde hårdt på at opnå dette.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

6. Berigtigelse (forretningsordenens artikel 204a): se protokollen

*

* *

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg har en bemærkning til forretningsordenen. I går før afstemningen om beslutningsforslaget om Georgien beskyldte vores kollega hr. Schulz - officielt foran hele Europa - præsident Saakashvili for at udløse hele konflikten. Dette er russisk propaganda, der er lig den propaganda, som var fremherskende i 50 år om, at polske soldater blev myrdet af tyskere i Katyn.

Jeg mener, at hr. Schulz og hele gruppen har meget at lære om russiske metoder, russiske intriger og russisk propaganda.

(Bifald fra højre)

Formanden. - Mine damer og herrer! Vi har i dag en omfattende afstemning foran os. Da hr. Schulz er genstand for det, hr. Zaleski sagde, får han ordet. Men herefter går vi over til afstemningen. I øvrigt havde vi forhandlingen om Georgien i går og formulerede en beslutning, så vi behøver ikke gentage det hele i dag, men kan gå direkte over til afstemningen. Men da hr. Schulz var genstand for bemærkningen, får han ordet.

Martin Schulz (PSE). - (DE) Hr. formand! Jeg tror måske ikke, hr. Zaleski lyttede ordentligt til mig i går. Jeg beskyldte ikke noget folk. Det er ikke min hensigt at beskyldte noget folk for noget. Hvad angår de tyske forbrydelser mod menneskeheden under Anden Verdenskrig, har jeg mere end én gang skamfuldt udtalt mig om mit folk, i hvis navn disse forbrydelser er blevet begået.

Det vil jeg gerne gentage her. Jeg hører til de tyskere, der ønsker at sikre, at det aldrig gentager sig. Men der er også én ting, der er rigtigt, og det er følgende: Enhver ansvarlig politiker, enhver mand eller kvinde, der står i spidsen for en regering og vil løse problemer på landets eget territorium med våbenmagt, stiller sig uden for international ret. Det gælder også for hr. Saakaschwili.

(Bifald)

Formanden. - Mine damer og herrer! Det er et spørgsmål, der berører os alle meget. Jeg vil ikke beskrive den tale, jeg holdt for Det Europæiske Råd, som et vellykket forsøg på at kombinere de forskellige holdninger. Men jeg vil gerne endnu en gang anbefale, at De læser talen, for så tror jeg, at de fleste af Dem vil kunne se deres holdning afspejlet i den.

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Hr. formand! Det er måske også undgået min opmærksomhed, men jeg kunne efterhånden godt tænke mig at høre fra officiel side - dvs. Dem - om alle de rygter, der florerer her i Parlamentet, er sande, og hvad der skal ske i de kommende uger med hensyn til Strasbourg.

Formanden. - Jeg ville komme med en erklæring herom i slutningen af mødet, fordi jeg ville undgå, at vi skulle drøfte det nu.

(Bifald)

Kan vi blive enige om, at jeg fortæller Dem til sidst, hvad der er blevet besluttet, så vi kan komme videre til afstemningen? I øvrigt får De også en meddelelse herom. Læs de e-mails, De modtager. Men jeg skal nok komme med en erklæring til sidst, og da er De her jo også alle stadig.

7. Afstemningstid

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er afstemningstiden.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

7.1. Adfærdskodeks for edb-reservationssystemer (A6-0248/2008, Timothy Kirkhope) (afstemning)

Før afstemningen

Jeanine Hennis-Plasschaert, for ALDE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Jeg taler på vegne af ALDE-Gruppen i forbindelse med Kirkhope-betænkningen. ALDE-Gruppen anmoder om henvisning til fornyet udvalgsbehandling i henhold til artikel 168. Lad mig gøre det klart, at det ikke er intentionen at ændre ved kompromispakken med Rådet som sådan, men min gruppe mener, at der bør være en omfattende forhandling om definitionen af et modertransportselskab.

Kommissionen arbejder på en åbningsskrivelse, hvilket vi hilser meget velkommen. Dette giver os dog ikke den 100 % klarhed, vi har brug for lige nu. Vi skal have mulighed for at føre en grundig forhandling og få den fornødne rådgivning fra vores juridiske eksperter. Det haster ikke med at få denne sag til afstemning i øjeblikket.

Brian Simpson (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg støtter med glæde ALDE-Gruppens anmodning om at henvise dette til fornyet udvalgsbehandling. I mine mange år i Parlamentet kan jeg inden for transportområdet ikke huske en betænkning, der har skabt så meget forvirring og usikkerhed som denne. Vi laver lovgivning her, og dermed har vi et ansvar for at handle med fuldt kendskab til og fuld forståelse af den tekst, medlemmerne bliver bedt om at stemme om. Alligevel er mange medlemmer usikre. Mange medlemmer har svært ved at forstå denne komplekse lovgivning, som er blevet endnu mere kompleks på grund af Rådets indblanding.

Der er stor usikkerhed og bekymring i store dele af Parlamentet, og derfor mener jeg, at disse forslags konsekvenser bør revurderes, genovervejes og undersøges nærmere i Transportudvalget. Det gælder om at gøre det rigtigt, ikke om at gøre det hurtigt. Hermed skaber vi ikke problemer, men handler derimod ansvarligt som lovgivere, da vi forsvare Parlamentets ret til at arbejde i sit eget tempo, og ikke i et tempo, der dikteres af lobbyister fra branchen og Ministerrådet.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Det, hr. Simpson netop sagde, er nærmest uforståeligt - han vender det hele på hovedet! Der er visse industrier, der forsøger at forhindre lovgivningen ud fra deres virksomheders interesse. Jeg kan blot sige til Dem: Vi ønsker med denne adfærdskodeks at styrke forbrugernes rettigheder. Vi er nødt til at styrke forbrugernes rettigheder, så vi får fair tilbud fra de computerbaserede systemer.

Den forhalingstaktik, vi ser hos Socialdemokraterne, der forsøger at ødelægge kompromiset med den franske regering og dermed få det hele til at mislykkes i denne valgperiode, afviser vi på det kraftigste. Jeg anmoder om, at henvisningen til fornyet udvalgsbehandling forkastes!

Timothy Kirkhope, *ordfører*. - (EN) Hr. formand! Jeg opfordrer indtrængende til, at vi ikke henviser dette til fornyet udvalgsbehandling. Jeg mener, at det er en unødvendig og forsinkende taktik, der kan være skadelig for de europæiske forbrugeres interesser, som vi repræsenterer. Der blev opnået enighed ved førstebehandlingen i juni mellem Rådet og Kommissionen efter en omfattende forhandling og støtte i mit udvalg, Transportudvalget. Mine skyggeordførere var fuldt involverede i hele processen og enige i udfaldet, så vidt jeg ved.

To formandskaber - det slovenske og det franske - har begge samarbejdet fuldt ud med mig i denne sag, og jeg forstår ikke, hvorfor der kræves mere tid til at forhandle om eller granske disse vigtige foranstaltninger. Den mest fair og demokratiske måde at komme videre på er ved at stemme om aftalen nu. Mange af de

personer, der nu protesterer, gad ikke engang at komme til forhandlingen i aften, hvor kommissær Mandelson på min anmodning forsikrede Parlamentet om, at før denne lovgivning træder i kraft, bliver der offentliggjort en åbningsskrivelse i EU-Tidende, samtidig med at han redegjorde for en klar fortolkning af forordningen fra Kommissionens synspunkt og meget konkrete og strenge kriterier (hvad der sker i konkurrencesager) for gennemførelsen af disse foranstaltninger i de europæiske forbrugeres interesse. Jeg tror ikke, at forbrugerne vil forstå disse protester, hvis vi ikke fortsætter med at gennemføre disse foranstaltninger. Jeg opfordrer derfor Dem alle indtrængende til at støtte mig og det hårde arbejde, som vi alle har udført på tværs af politiske grupper, så dette bliver gennemført så hurtigt som muligt.

(Parlamentet forkastede henvisning til fornyet udvalgsbehandling)

7.2. Centralasiatiske landes ret til finansiering efter Rådets afgørelse 2006/1016/EF (A6-0317/2008, Esko Seppänen) (afstemning)

7.3. Palæstinensiske fanger i Israel (afstemning)

7.4. Evaluerings af EU-sanktioner på menneskerettighedsområdet (A6-0309/2008, Hélène Flautre) (afstemning)

Før afstemningen om ændringsforslag 10

Hélène Flautre, ordfører. - (FR) Hr. formand! Ændringsforslaget er blevet trukket tilbage og skal derfor ikke sættes under afstemning.

7.5. Millenniumsudviklingsmålene - Mål nr. 5: Forbedring af sundhedsplejen for mødre (afstemning)

Efter afstemningen om punkt 6

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Hr. formand! Min stemmemaskine fungerede ikke fem gange i forbindelse med afstemningen ved navneopråb, og jeg gjorde opmærksom på det. Jeg forsøgte at tage ordet, men blev afvist. Det er ikke i orden. Der blev heller ikke oversat til polsk i noget tid, og der blev heller ikke reageret på dette. Jeg vil gerne bede om, at vi ikke bliver behandlet sådan i fremtiden.

Formanden. - Fru Tomaszewska! Jeg beklager virkelig, at jeg ikke bemærkede, at De bad om ordet. Jeg håber ikke, det sker igen. Afgiv Deres stemme her, så den bliver registreret korrekt, og så det står sort på hvidt for fremtiden, hvordan De forholdt Dem.

7.6. Handel med tjenesteydelser (A6-0283/2008, Syed Kamall) (afstemning)

7.7. Europæisk havnepolitik (A6-0308/2008, Josu Ortuondo Larrea) (afstemning)

7.8. Godstransport i Europa (A6-0326/2008, Michael Cramer) (afstemning)

7.9. Midtvejsevaluering af den europæiske handlingsplan for sundhed og miljø 2004-2010 (A6-0260/2008, Frédérique Ries) (afstemning)

Formanden. - Afstemningen er afsluttet.

8. Meddelelse fra formanden

Formanden. - Så, mine damer og herrer! Nu kommer Strasbourg-erklæringen: Parlamentets Præsidium drøftede sagen i går. Det pågår stadig visse reparationsarbejder i Strasbourg. Præsidiet traf i går aften - også på forslag af hr. Fazakas - enstemmigt en beslutning, som vi vil offentliggøre, nu hvor Formandskonferencen har fået kendskab til den: September II-mødet kommer også til at finde sted her i Bruxelles.

(Bifald)

Ja, glæd Dem ikke for tidligt! Det er blevet konstateret, at det regner ind flere steder her i bygningen. Det er man også ved at undersøge. Vi ønsker den samme sikkerhedsstandard her i Bruxelles som i Strasbourg, og De kan være sikker på, at sikkerheden har førsteprioritet i alle tilfælde.

De sagkyndiges afsluttende vurdering finder ifølge den nuværende plan sted den 22. september. Så er der også tilstrækkelig tid til at træffe beslutning om oktobermødet. Jeg ønsker Dem et sikkert og godt ophold her i Bruxelles og lige nu og her: velbekomme!

FORSÆDE: Mario MAURO

Næstformand

9. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

Forslag til beslutning - Palæstinensiske fanger i Israel (RC-B6-0343/2008)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Fru formand! Jeg vil gerne nævne, at Europa-Parlamentets beslutning om Israel og Palæstina ikke er kommet på et helt passende tidspunkt i lyset af den seneste udvikling, hvorved Israel i sidste uge løsladte endnu 198 palæstinensiske fanger. Denne gestus bevidner Israels villighed til at opbygge gensidig tillid i fredsprocessen på trods af en voldsomt kritisk israelsk offentlighed.

Det samme var også gældende ved den nylige fangeudveksling ved den libanesiske grænse. Det er uden tvivl meget trist, at israelske fængsler også holder palæstinensiske unge fanget. Hovedårsagen til dette er dog, at terrororganisationer udnytter dem og ansporer til had og en beslutsomhed om at dræbe. I løbet af de seneste otte år har op til 16 % af selvmordsattentatmændene eller de mulige attentatmænd været mindreårige, og der har været en udtalt nedadgående tendens i forhold til alder. Børns opvækst og uddannelse er nøglefaktorer, som har en betydelig indvirkning på den fremtidige udvikling af sameksistensen mellem israelere og palæstinensere.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Hr. formand! Med dette beslutningsforslag viser Parlamentet endnu en gang, at det ikke indtager en neutral holdning i den yderst komplekse Mellemøstenkonflikt, og at det ikke er en neutral aktør. Tværtimod, Parlamentet tager altid systematisk parti for palæstinenserne og imod israelerne.

Det er åbenbart ikke nok for Parlamentet, at der hvert år forsvinder mange millioner euro fra europæiske skattepenge i de bundløse, korrupte og antivestlige bundløse kar i de palæstinensiske områder. Det er åbenbart ikke nok for Parlamentet, at ngo'er, som åbent - det understreger jeg - åbent godkender og bortforklarer terrorhandlinger, på ny sponsoreres med millioner af europæiske skattepenge. I et beslutningsforslag anmoder Parlamentet nu også bogstaveligt talt om løsladelse af dømte terrorister. Denne holdning er måske politisk korrekt. Jeg tror, vi kommer til at fortryde det.

Philip Claeys (NI). - (NL) Hr. formand! Jeg har også stemt imod beslutningsforslaget om de palæstinensiske fanger i Israel, fordi dette beslutningsforslag i hvert fald får det til at se ud, som om - og jeg udtrykker mig venligt - vi i Europa-Parlamentet faktisk ikke mener det alvorligt, når vi fordømmer terrorisme. I beslutningsforslaget opfordres der til løsladelse af mennesker, som har været involveret i terroraktiviteter. Mindst en af dem er ansvarlig for adskillige israelske borgeres død. Hvis vi vedtager beslutningsforslaget, er det derfor ikke godt for Parlamentets troværdighed, men hvad der er meget værre, det underminerer bekæmpelsen af terror i al almindelighed.

Betænkning af Hélène Flautre (A6-309/2008)

Véronique De Keyser (PSE). - (FR) Hr. formand! I Flautre-betænkningen stemte jeg for ændringsforslag 4 og ændringsforslag 5, som ikke blev vedtaget, og som vedrører Israel. Jeg vil gerne forklare årsagen til dette. Disse ændringsforslag drejede sig ikke om sanktioner mod Israel, men omhandlede snarere - navnlig ændringsforslag 5 - Israels krænkelser af international ret, som der er omfattende dokumentation for.

Jeg vil gerne sige, at jeg generelt er modstander af sanktioner, uanset om der er tale om sanktioner mod det palæstinensiske folk eller mod Israel. Jeg beklager dog, at dette ændringsforslag - der drejede sig om initiativer over for Israel og ikke sanktioner mod landet - ikke blev vedtaget. Hvis vi går bort fra den tankegang, at vi i

EU skal tage initiativer for at forhindre krænkelsen af menneskerettighederne, lever vi ikke op til vores demokratiske model.

Jeg vil ligeledes gerne sige, at vi med denne holdning ikke kritiserer det jødiske folk. Vi holder af det jødiske folk, og vi fordømmer enhver form for antisemitisme. Vi kritiserer ikke Staten Israel, hvis eksistens og sikkerhed vi støtter, men vi går imod dem, der i Israel underminerer landets demokrati, og det er noget helt andet. Desuden støtter vi alle de israelske ngo'er, der arbejder på at fremme menneskerettighederne og international ret.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Hr. formand! Under debatten i går havde jeg allerede lejlighed til kort at nævne, at Flautre-betænkningen om EU's menneskerettighedspolitik faktisk er et temmelig afbalanceret og godt dokument. Men hvad jeg savner i betænkningen, er en klar henvisning til problemet med og risikoen ved islamiseringen i Europa og i resten af verden. Denne islamisering er uomtvistelig og bringer en række meget fundamentale europæiske og vestlige værdier, grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder i fare. Jeg tænker i første række på den vigtige adskillelse af kirke og stat og især på mænds og kvinders ligestilling.

Også selve de islamiske lande skånes faktisk alt for meget i denne betænkning, selv om der i en række af disse såkaldt udviklede lande og i en række af disse ofte meget rige lande, oliestater såsom Saudi-Arabien, hersker tilstande, som er uacceptable, fra virkelig slavehandel og slavearbejde til en særdeles vidtgående og nedværdigende diskriminering af kvinder. Det bør bestemt forbedres i en følgende betænkning.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Hr. formand! Fru Flautres betænkning er måske en af de vigtigste betænkninger vedtaget i forbindelse med denne samling. Der tales om sanktionsinstrumentet, som EU ikke må afskaffe. Vi skal dog anvende det på en meget fleksibel måde, forsigtigt og ret sjældent, så instrumentet ikke bliver udsat for en form for devaluering, inflation.

Jeg vil dog advare mod, at instrumentet anvendes på en dobbeltmoralisk måde. Sanktionerne skal ikke blot være en trussel for de fattige, små lande, der overtræder menneskerettighederne, men også for de rige, store lande, der udgør gode forretningspartnere for EU. Disse lande skal også vide, at EU kan anvende sanktionsinstrumentet.

Forslag til beslutning - Milleniumsudviklingsmålene - Mål nr. 5: Forbedring af sundhedsplejen for mødre (RC-B6-0377/2008)

Zita Pleštinšká (PPE-DE). - (SK) Fru formand! Jeg mener, at det fælles beslutningsforslag om at evaluere MDG 5 om moderdødelighed er velafbalanceret.

Jeg er enig i beslutningens pointe om, at modersundhed er det område, hvor der er sket mindst fremskridt blandt alle millenniumudviklingsmålene. Siden det slet ikke er sandsynligt, at der vil ske fremskridt på dette område inden 2015, særligt i de afrikanske lande syd for Sahara og det sydlige Asien, er jeg enig i, at vi må træffe foranstaltninger.

Jeg er særligt bekymret over de fire ændringsforslag, der er stillet på vegne af ALDE- og GUE/NGL-Gruppen, som endnu en gang tvinger Europa-Parlamentet til at træffe beslutninger om emner, som falder inden for medlemsstaternes suverænitet. Dette omfatter tilladelse til sikker og lovlig abort. Desværre blev disse ændringsforslag vedtaget ved dagens afstemning.

Hver medlemsstat har en forskellig holdning til kunstig svangerskabsafbrydelse, og derfor træffer de beslutninger om dette problem i henhold til nærhedsprincippet. Selv folkeafstemningen om Lissabontraktaten strandede på abortområdet i det katolske Irland, abort er forbudt i Polen, og Slovakiet har en anden holdning til abort. Det er derfor, jeg stemte imod dette beslutningsforslag.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Hr. formand! Jeg har stemt imod dette beslutningsforslag, ikke kun fordi jeg faktisk er fuldstændig imod endnu en propaganda for abort, som dette beslutningsforslag indeholder, men mindst lige så meget, fordi jeg i al almindelighed virkelig finder Parlamentets holdning til dette emne temmelig hyklerisk. Dels siger Parlamentet, selvfølgelig med rette, at der skal gøres alt for at nå frem til en stærk reduktion af mødredødeligheden i udviklingslande, dels går Parlamentet fortsat også andre steder ind for en stadig større og stadig mere vidtgående lovlig indvandring og for Kommissionens forslag om det såkaldte blå kort. Det er netop denne indvandringspolitik, som fører til en enorm hjerneflugt fra udviklingslandene til de vestlige lande, og det er netop denne politik, som berøver udviklingslandene for den bedste arbejdskraft, som de har brug for, også inden for sundhedsvæsenet, læger og sygeplejersker, som der er meget større brug for i Afrika end i Vesten. Jeg nægter faktisk at medvirke til en sådan hyklerisk holdning.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Hr. formand! Jeg rejser mig for at afgive en mundtlig stemmeforklaring angående afstemningen om vores beslutning om mental sundhed. Vi må vente og se, hvad Parlamentets holdning til æbletærte er, men i det mindste har Parlamentet givet sin mening om moderskab tydeligt til kende.

Ikke desto mindre vil jeg uden at give udtryk for smålig kritik spørge om, hvorfor vi følte behov for at stille alle disse spørgsmål overhovedet. Spørgsmålene er følsomme og vedrører privatsfæren, og for mange af vores vælgere er de etiske spørgsmål. De burde blive behandlet på reel og grundig vis gennem medlemsstaternes nationale, demokratiske procedurer. Ved at udtrykke os, som vi har gjort her i eftermiddag, har vi givet udtryk for en antagelse, en arrogance og et ønske om at centrere magten og tilsidesætte vores vælgers nationale traditioner. Se på den beslutning, så forstår De måske, hvorfor vælgerne nærer så stor uvilje mod og mistillid til EU-institutionerne.

Linda McAvan (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg tror, at Daniel Hannan har misforstået noget. Denne beslutning handler faktisk om FN's møde om millenniumudviklingsmålene og har til sigte at lægge pres på verdens ledere for at tage mål nr. 5 i millenniumudviklingsmålene om forbedring af sundhedsplejen for mødre alvorligt. Det er, hvad det handler om. Det har intet med abort i Polen eller Irland at gøre. Det handler om adgang til rettigheder for mødre. Min stemmeforklaring handlede dog ikke om det.

Det, jeg ville sige, var, at en af mest sørgelige ting, jeg har set i mit liv, var i Addis Abeba på fistelhospitalet, som vi besøgte sammen med nogle kvindelige kolleger som en del af ACP-delegationen. Der så vi køer af unge kvinder - det var faktisk kun piger på 13-14 år - og der løb en strøm af urin ned ad den gade, hvor de stod i kø. De stod i kø, og der var en strøm af urin, fordi de havde udviklet en vaginal fistel, hvilket skyldes manglende lægehjælp ved fødsler i fjerntliggende områder af Etiopien.

Jeg mener, at det er ekstremt vigtigt, at EU investerer i en tilstrækkelig sundhedspleje for mødre i nogle af de fattigste lande i verden. Det er en skændsel, at der er gjort så få fremskridt i forhold til dette millenniumudviklingsmål, da det er et af de vigtigste. Jeg håber, at dette giver vores forhandlere, f.eks. Glenys Kinnock, som skal rejse til New York, noget mere at forhandle med.

Jeg mener også, at folk som Daniel Hannan virkelig burde sætte sig lidt mere ind i, hvad der sker her i Parlamentet.

Betænkning af Syed Kamall (A6-0283/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Betænkningen er utrolig vigtig. Udviklede økonomier er kendetegnet ved et stort behov for tjenesteydelser. De er bestemmende for befolkningernes livs- og velfærdsniveau. Behovet for udvikling af tjenesteydelser forbundet med moderne teknologi er stadig stigende. Det samme gælder for tjenesteydelser af høj kvalitet, der opfylder modtagernes standarder og forventninger.

BNP-vækst afhænger i stadig større grad af mængden af tjenesteydelser. De udgør en betydelig del af handelen. Markedet udvikles systematisk på dette område. Vi taler derfor så meget om vilkårene og principperne for liberalisering af handelen med tjenesteydelser på global plan inden for rammerne af WTO. Mange former for tjenesteydelser giver stor fortjeneste. Det gælder især dem, der er af meget raffineret karakter. Liberaliseringen af handelen med tjenesteydelser forløber derfor så langsomt og møder så stor modstand. Jeg vil sluttelig gerne sige, at vi er kommet ind i en tidsalder, hvor tjenesteydelserne udgør de vigtigste determinanter for udvikling.

Betænkning af Josu Ortuondo Larrea (A6-0308/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Jeg har stemt for betænkningen om en europæisk havnepolitik, da den behandler mange problemer, der er vigtige for denne sektor. Det vedrører ligeledes Polen.

Jeg har spurgt mig selv, hvilken betydning bestemmelserne har for situationen på de polske skibsværfter i Gdańsk, Gdynia og Szczecin. Ved Kommissionen er der gennem længere tid ført en sag om statstilskud til de polske anlæg. Skibsværftet i Szczecin, der er det femtestørste i Europa, kæmper med alvorlige problemer. Skibsværftet i Gdańsk befinder sig i en lignende situation. Det er resultatet af problemer, der har hobet sig op gennem flere år som følge af transformationen. Det skyldes endvidere påvirkningen fra den internationale situation, hvilket jeg nævnte i gårsdagens indlæg.

Hvad sker der altså i øjeblikket med de polske skibsværfter? Efter Kommissionens opfattelse udgør de ikke en beskæftigelseskilde. De er ikke udsat for urimelig konkurrence. Det kan lyde mærkeligt. Man foreslår

endvidere at lukke to beddinger for at sikre, at det fulde potentiale udnyttes, og det er fuldstændig absurd. Skibsværfternes omstruktureringsplaner afvises gang på gang, hvilket blot fører til værfternes sammenbrud. Planerne burde bidrage til genoprettelse af den europæiske skibsværftsindustri position på verdensmarkedet.

Formanden. - Jeg vil minde de parlamentsmedlemmer, der ikke havde mulighed for at tale, om, at de kan indgive en skriftlig stemmeforklaring, så deres stemmeforklaring bliver ført til protokols.

Skriftlige stemmeforklaringer

Betænkning af Timothy Kirkhope (A6-0248/2008)

Glyn Ford (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg vil takke hr. Kirkhope for sin betænkning, som vil hjælpe med til at give forbrugerne en bedre service. I øjeblikket er den pris, forbrugerne betaler for en billet fra én EU-medlemsstat til en anden, afhængig af, hvilket land billetten er købt i. I mit eget land, England, betaler jeg den samme pris for en billet, uanset om jeg køber den i afrejsebyen, ankomstbyen eller en tredje by. Jeg kan absolut ikke se nogen grund til, at det ikke skulle være sådan i hele EU.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. - (DE) Jeg stemmer for Kirkhope-betænkningen om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer.

Med den nye adfærdskodeks stimuleres konkurrencen mellem edb-reservationssystemer, og det kommer til at gavne tjenesternes pris og kvalitet. Det nuværende system er ikke længere tidssvarende, da næsten 40 % af alle reservationer varetages af alternative websider, hvor reservationsgebyrerne helt bortfalder. Den nye kodeks er en fordel for kunderne, da den skærper konkurrencer og nedbringer gebyrerne. Og nu kommer lavprisflyselskaber også til at indgå i reservationssystemet.

For at kunne yde kunderne den bedst mulige information og beskyttelse mod konkurrencebegrænsende praksis skal serviceydelserne udvides samt reguleres og kontrolleres i EU-regi. Det er derfor vigtigt, at den flypris, der reklameres med, indeholder den fulde flypris inklusive alle skatter og afgifter, og kunden således ikke bliver lokket med særlige tilbud, som de reelt ikke har mulighed for at gøre brug af. Det samme gælder for oplistningen af CO₂-udledninger og brændstofforbrug: Begge dele skal være gennemsigtige for kunden. Med et jernbanetilbud som alternativ til flyrejser på under 90 minutter har kunden således mulighed for at vælge og kan træffe et informeret valg.

David Martin (PSE), skriftlig. - (EN) Ved at opdatere adfærdskodekset for edb-reservationssystemer sikrer man, at luftfartsselskabers reservationssystemer overholder principperne om fri konkurrence. Jeg frygter dog, at den vage definition af et selskabs "kapitalindsud" som det luftfartsselskab, der har "afgørende indflydelse" på edb-reservationssystemet, vil skabe forvirring og føre til konkurrenceforvridning. Denne betænkning burde handle om at hjælpe forbrugerne, og disse meninger afspejler sig i min stemme.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. - (PL) Edb-reservationssystemer er beregnet til salg af fly- og togbilletter, og systemerne forbinder leverandørerne. Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning har til hensigt at ændre de nugældende bestemmelser og styrke konkurrencen mellem edb-reservationssystemerne.

Kodeksændringen er udarbejdet for at skabe større gennemsikuelighed samt for at forhindre konkurrencebetingede forstyrrelser og markedsmisbrug. Jeg har stemt imod betænkningen om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer, da jeg synes, den skal sendes videre til Transport- og Turismeudvalget.

Kommissionens forslag indeholder efter min opfattelse for mange upræcise betegnelser (især den vigtige definition af et modertransportsselskab). Jeg synes derfor ikke, at betænkningen fuldt ud beskytter forbrugernes interesse på det fælles europæiske marked.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. - (RO) Jeg stemte for at sende forordningen om det digitaliserede reservationssystem tilbage til Kommissionen, fordi der stadig er uklare formuleringer, som kan føre til forskellige fortolkninger af teksten. En regulering af alle delene er obligatorisk og direkte anvendelig i alle medlemsstater, og af denne årsag skal teksten være præcis.

Jeg mener ikke, at offentliggørelsen af en beskrivelse, der præsenterer den fortolkning, som Kommissionen giver bestemte definitioner i forordningen i EU-Tidende, før forordningen træder i kraft, er en acceptabel løsning. De europæiske organer har forpligtet sig til et forløb med forenkling af lovgivningen og særligt lovgivningsstabilitet.

Selvfølgelig er det nødvendigt med en opdatering og en forbedring af forordningen om det digitaliserede reservationssystem, og jeg sætter pris på det stykke arbejde, alle i Kommissionen har gjort. Ikke desto mindre mener jeg, at større klarhed i teksten ville være påkrævet for at sikre en stabil retlig ramme, som er nødvendig for en god drift af passagerlufttransportsektoren.

Ewa Tomaszewska (UEN), skriftlig. - (PL) I forbindelse med afstemningen ved navneopråb om ændringsforslag 48 har jeg stemt imod krænkelsen af konkurrerende enheders lige rettigheder. Der fremhæves nemlig tre EU-lande, der sikres en privilegeret position på markedet. Min stemmemaskine virkede desværre ikke, og man ignorerede mine signaler om, at den ikke fungerede korrekt. Jeg anmoder om at medregne min stemme til nejstemmerne vedrørende den anden del af ændringsforslaget.

Betænkning af Esko Seppänen (A6-0317/2008)

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. - (SV) At kæmpe for menneskerettigheder i verden omkring os er en af EU's politiske opgaver i sin egenskab som værdiunion. Ifølge Junilisten må dette dog ikke bruges til at føre udenrigspolitik på EU-plan og dermed gøre indgreb i medlemsstaternes politiske suverænitet.

Vi sætter derfor pris på, at EIB prioriterer ydelsen af lån, som fremmer udviklingen af demokrati og stabilitet i Centralasien, men er imod en udvikling, hvor EIB bliver et instrument til at fremme EU's udenrigspolitiske ambitioner.

Efter nøje overvejelse har vi valgt at stemme for ændringsforslagene stillet af Europa-Parlamentet til Kommissionens forslag, på trods af at nogle af ændringsforslagene ikke helt er på linje med vores principper i denne henseende.

Forslag til beslutning - Palæstinensiske fanger i Israel (RC-B6-0343/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. - (IT) Jeg stemmer for dette dokument, men jeg vil gerne understrege, at det er den 117. tekst, som Parlamentet vedtager for at støtte overholdelsen af menneskerettighederne i denne del af verden. Hvilken effekt har vores erklæringer? Desværre næsten ingen, bortset fra at vi giver udtryk for politisk solidaritet.

Hvis Europa vil være troværdigt i dette spørgsmål, er det nødt til at tale med én stemme og sætte den internationale sikkerhed over de enkelte nationale interesser. Efter min mening er det absolut nødvendigt, at der bliver fundet en balance mellem de to krav, nemlig at palæstinenserne får en fri og uafhængig stat, og at israelerne kan leve sikkert på deres eget område uden at skulle frygte angreb og trusler. Hvis de to aspekter adskilles, bliver det temmelig vanskeligt at finde en troværdig holdning og en varig løsning. Jeg håber, at EU, der er så interesseret i freden i denne del af verden, som er så tæt på os, fremover bliver i stand til at spille en mere effektiv mæglerrolle, end det har gjort tidligere.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Vi stemte for kompromisbeslutningsforslaget, ikke fordi vi er enige i alle dets punkter eller formulering, men fordi vi mener, at det kan være med til at fordømme den uacceptable situation, som de palæstinensiske politiske fanger befinder sig i i de israelske fængsler.

Israel har med USA og dets allieredes støtte og billigelse ulovligt besat de palæstinensiske territorier, det har etableret bosættelser og bygget en adskillelsesmur, og det dræber, arresterer og udnytter det palæstinensiske folk, mens det systematisk bryder folkeretten og ignorerer det palæstinensiske folks ufravigelige ret til en suveræn, levedygtig og uafhængig stat.

Der befinder sig ca. 10 000 palæstinensere i israelske fængsler i dag, herunder hundredvis af børn. De opholder sig under umenneskelige forhold og bliver udsat for en ydmygende og nedværdigende behandling og mishandling, herunder tortur. De fleste har ikke lov til at modtage besøg af deres familier. Mange er blevet anholdt "administrativt", uden en anklage eller rettergang.

I de israelske fængsler befinder der sig ca. 1/3 af de valgte medlemmer til Det Palæstinensiske Lovgivende Råd samt andre palæstinensere, der er valgt ved lokale valg.

Fængslingen af palæstinensiske aktivister er et redskab, der anvendes til at bekæmpe det palæstinensiske folks legitime modstand og til at forlænge den israelske besættelse i en uendelighed.

Enhver retfærdig, levedygtig og vedvarende løsning, som kan bringe den israelske besættelse af de besatte områder til ophør, kræver, at Israel sætter alle de palæstinensiske politiske fanger på fri fod.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) Dette er en uacceptabel beslutning, som i bund og grund fritager Israel for folkedrabet på det palæstinensiske folk og besættelsen af dets territorier.

Afsnit 4 støtter f.eks. Israels kamp mod terrorisme. Det mærker dermed folk, der kæmper for frihed, som terrorister i modsætning til den israelske hær's besættelse af deres territorier og i modsætning til den økonomiske, sociale og politiske blokade og de gengældelsesaktioner, de lider under. Små børn er f.eks. blandt ofrene i Gazastriben, fordi der er blevet valgt en regering, som israelerne, USA og EU ikke kan lide.

Desuden opfordrer afsnit 7 på provokerende vis de palæstinensiske myndigheder til at kontrollere det palæstinensiske folks modstand. Det beskylder tidligere fanger, særligt små børn, for voldelige handlinger eller terrorhandling.

Det er skamfuldt at komme med sådanne beskyldninger. I stedet bør Europa-Parlamentet kræve, at Israel trækker sig tilbage fra Vestbreddens besatte områder. Skammens mur i Jerusalem skal rives ned, de morderiske angreb på civile, kvinder og børn skal stoppe, og alle politiske fanger skal løslades. Europa-Parlamentet bør kræve, at Israel opfylder principperne i folkeretten og de relevante FN-resolutioner.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. - (SV) Israels og Palæstinas situation er kompliceret. For Israel er det problematisk at håndtere den store usikkerhed, der er skabt af dets omgivelser. Som en god ven til Israel, kender jeg dette meget godt. Det er dog altid vigtigt at opretholde den internationale lovgivning. Jeg vælger derfor at deltage i forhandlingerne om Europa-Parlamentets beslutning om situationen for palæstinensiske fanger i israelske fængsler.

Gennem disse forhandlinger blev det endelige resultat langt mere afbalanceret, hvilket til sidst betød, at jeg støttede beslutningen. Som jeg ser det, er det vigtigt ikke at fordømme Israel, hvilket var tilfældet i fru Flautres betænkning om evalueringen af EU's sanktioner som en del af EU's tiltag og politikker på området for menneskerettigheder, hvor fakta ikke er blevet undersøgt. Jeg stemte derfor nej til den.

Marek Siwiec (PSE), skriftlig. - (PL) Den vedtagne beslutning om situationen for palæstinensiske fanger i israelske fængsler er partisk og fordrejer derved det virkelige billede af konflikten i Mellemøsten. Der tages nemlig slet ikke hensyn til den politiske kontekst eller de israelske myndigheders behov for at sikre egne borgeres sikkerhed. Israel er til trods for de igangværende fredsforhandlinger og gestussene om god vilje, såsom den nylige beslutning om at frigive 198 palæstinensiske fanger, hele tiden udsat for terror fra de palæstinensiske områder. Som den eneste demokratiske stat i regionen kæmper Israel mod denne fare ved hjælp af demokratiske metoder og midler.

Beslutningen fordømmer endvidere de israelske myndigheders anvendelse af upassende løsninger over for mindreårige, men der siges ikke noget om, at terrororganisationer såsom Al Aqsa-Martyrernes Brigade, Hamas, Islamisk Jihad samt Den Palæstinensiske Befrielsesfront ifølge rapporter fra Amnesty International rekrutterer mindreårige og udnytter dem som sendebud. I nogle tilfælde anvendes de endog som krigere og attentatmænd i angreb på israelske soldater og den israelske civilbefolkning.

Jeg har stemt imod beslutningen som følge af den ensidige og mangelfulde behandling af spørgsmålet om de palæstinensiske fanger.

Betænkning af Hélène Flautre (A6-0309/2008)

Slavi Binev (NI), skriftlig. - (BG) Hélène Flautres betænkning diskuterer de sanktioner, som skal foretages af EU med hensyn til enhver overtrædelse af menneskerettighederne, uanset i hvilken del af verden. Men hvad sker der i vores egen baghave? Endnu en gang vil jeg gerne henlede Deres opmærksomhed på den hidtil usete handling fra den eksisterende koalition i Bulgarien.

Den 30. juli, den dag, hvor der skulle stemmes om et mistillidsvotum (i det bulgarske parlament), blev der indsat en politistyrke mod parlamentsmedlem Dimitar Stoyanov. På trod af at navnene på de uniformerede "hjælpere" med det samme blev fastslået, er der ingen straf, ingen undskyldning, men der er åbenlys arrogance i forsøget på at skjule sagen.

Indenrigsministeriets tjenestemænds adfærd viser, at de var klar over, hvem de overfaldt, særligt fordi Stoyanov hele tiden holdt sit parlamentsmedlems-id og gentagne gange forklarede, hvem han var.

Ulovlig fængsling og overfald på parlamentsmedlemmer er noget, der ikke er foregået i denne institutions 50-årige historie. Sagen med vores kolleger er et farligt slag mod nutidens europæiske demokratis grundlæggende principper. Det er et direkte og åbenlyst overgreb på de personlige rettigheder.

Da det undertrykkende apparatur fra den eksisterende regering ikke skånedes Dimiter Stoyanov med sin parlamentsmedlemsstatus, hvad skal der så blive af almindelige bulgarske borgere?

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Da det i en stemmeforklaring er umuligt at forklare alle de mange vigtige spørgsmål, der bliver rejst i betænkningen, især de mange vi er fuldstændig uenige i, er den bedste tilgang måske at anvende eksemplet med afstemningen om de ændringsforslag, der blev stillet i plenarforsamlingen, for at understrege det centrale mål med dette politiske EU-instrument.

Selv om der nævnes flere lande i betænkningen, forkastede et flertal af Parlamentet to af de stillede ændringsforslag, der lød som følger:

- "... EU's sanktioner mod den palæstinensiske regering, der blev dannet i februar 2006 efter et valg, som EU anså for frit og demokratisk, har undermineret konsistensen i EU's politik og har haft den modsatte effekt ved at forværre den politiske og humanitære situation væsentligt";

- "... Israels fortsatte overtrædelser af folkeretten kræver en hurtig aktion fra EU's side".

Der er ikke noget bedre eksempel til at vise, at målet med EU's sanktioner er en uacceptabel indblanding, der naturligvis bruger forskellige målestokke afhængig af omstændighederne. Sanktionerne anvendes med andre ord som et pressionsmiddel og til politisk indblanding til at beskytte "vennerne" og kritisere "de andre", som EU (og USA) angiver som målet.

Det er derfor, at vi har stemt imod.

Ona Juknevičienė (ALDE), skriftlig. - (EN) Inden for rammerne af EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik gennemfører EU restriktive foranstaltninger, eller sanktioner, for at sikre, at målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik overholdes. EU's nuværende sanktionspolitik er alt for ad hoc-baseret, hvilket ofte resulterer i mangel på sammenhæng og konsekvens. Jeg mener, at Kommissionen skal spille en mere aktiv rolle i forhold til at definere en tydelig EU-sanktionspolitik.

Jeg mener, at vi i Parlamentet skal være meget præcise, når vi taler om sanktioner, og især når vi opfordrer til, at EU reagerer på krænkelse af folkeretten, som Parlamentet gjorde i denne betænkning om Israel. Jeg mener, at før vi opfordrer EU til at indføre nogen sanktioner, må vi have sat os grundigt ind i konkrete krænkelse af folkeretten og afholde os fra at komme med generelle udtalelser. Hvis der er faktuelle sager, skal de specificeres i teksten eller indsættes som en fodnote til det pågældende dokument.

David Martin (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg stemte for Héléne Flautres betænkning om evaluering af EU-sanktioner som del af EU's aktioner og politikker på menneskerettighedsområdet. Jeg hilser ordførerens balancerede tilgang til et vigtigt redskab i EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik velkommen. Sanktioner skal indføres fra sag til sag og målrettet på en måde, så man undgår at ramme uskyldige parter. Jeg noterer mig med tilfredshed, at fru Flautres betænkning i tilstrækkelig grad dækker disse punkter.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), skriftlig. - (SK) EU anser respekt for menneskerettigheder for at være det vigtigste princip og inkluderer derfor klausuler om menneskerettigheder og gennemfører mekanismer i alle nye bilaterale aftale, der laves med tredjelande.

Sanktionernes politiske effektivitet og deres negative konsekvenser er genstand for stridigheder i dag. Vi er særligt bevidste om dette, når EU vedtager en holdning med hensyn til konflikten i Kaukasus.

Jeg glæder mig derfor over og har stemt for Héléne Flautres betænkning, som tilfører en ny filosofi til anvendelsen af sanktioner og et idékifte på området for menneskerettigheder.

Vi har brug for en effektiv sanktionspolitik, så vi ikke anvender "dobbeltstandarder", som f.eks. er baseret på partnerens strategiske vigtighed, som i tilfældet med Rusland og Kina.

Vi skal anvende strategidokumenter for de forskellige lande og andre lignende dokumenttyper som baggrund for udviklingen af en sammenhængende strategi med hensyn til menneskerettighederne i landet og situationen i forbindelse med demokrati. Vi skal anvende objektiv og ajourført information fra repræsentanterne fra lokale og ikkestatslige organisationer. Vi skal støtte civilsamfundet og ramme dem, der er skyld i konflikter, f.eks. ved at indfryse aktiver og indføre rejseforbud. Sanktioner bør ikke berøre de fattigste mennesker.

Jeg tror fuldt ud på, at sanktionspolitikken ikke vil blive mere effektiv, indtil den er indarbejdet som en integreret EU-menneskerettighedsstrategi. Sanktionerne vil kun være effektive, når de bidrager til at ændre forholdene og dermed løse konflikter.

Pierre Schapira (PSE), skriftlig. - (FR) Efter parlamentsvalget i Palæstina i februar 2006 var jeg en af de første til at sige - både fra Jerusalem og i Europa-Parlamentet - at vi ikke skulle træffe sanktioner mod den palæstinensiske regering, eftersom det ville gå ud over befolkningen. Man må ganske vist konstatere, at den politiske situation i områderne er kørt fuldstændigt af sporet, navnlig mellem Fatah og Hamas, men denne politiske krise skyldes ikke kun de europæiske sanktioner. Derfor undlod jeg at stemme om ændringsforslag 4.

Jeg vil desuden gerne understrege, at jeg naturligvis fordømmer Israels vedvarende krænkelse af international ret, men jeg beklager, at man i betænkningens tekst ikke nævner de krænkelse af international ret, der sker i andre lande i Mellemøsten. Reglerne er åbenbart ikke ens for alle, og derfor stemte jeg imod ændringsforslag 5.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), skriftlig. - På trods af at der er elementer i Flautre-betænkningen, der er kritiske, stemmer jeg for betænkningen for at markere støtte til fordel for kampen for menneskerettighederne.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. - (PL) EU-sanktionerne sikrer, at den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er effektiv. Det er instrumenter af diplomatisk eller oftere økonomisk karakter, der har til formål at garantere, at de grundlæggende regler for international ret, demokrati og menneskerettigheder overholdes.

Jeg synes, ordføreren har ret, når hun anmoder om en tidsbestemt revision af de eksisterende restriktive foranstaltninger. Man skal formulere nogle præcise principper for anvendelse af sanktionerne, så der altid foretages en forudgående præcis og individuel analyse forud for deres iværksættelse.

Vi skal efter min opfattelse prioritere, at udformningen af de økonomiske sanktioner (især i forbindelse med udarbejdelsen af sorte lister) ikke har negative følger for befolkningerne, samt at sanktionerne ikke rammer borgernes rettigheder i de sanktionerede stater. Jeg støtter derfor også i denne forbindelse betænkningen om evaluering af EU-sanktioner på menneskerettighedsområdet.

Hvis det er nødvendigt at anvende sanktioner, synes jeg endvidere, at det er nødvendigt at skabe positive tiltag, så man kan hjælpe borgerne i de stater, der har fået pålagt de restriktive foranstaltninger.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. - (EN) Jeg og mine britiske konservative kolleger støtter helhjertet menneskerettigheder for alle. Vi støtter konceptet med sanktioner inden for rammerne af EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som indføres enstemmigt for at ramme de værste menneskerettighedskrænker i verden, hvis Det Forenede Kongerige altid kan nedlægge veto i denne forbindelse. Vi beklager også den måde, hvorpå sanktioner har været indført med mangel på konsekvens og er så åbne over for overtrædelser, f.eks. den måde, hvorpå præsident Mugabe har fået lov til at komme ind i EU ved flere lejligheder på trods af det rejseforbud, der er indført for hans regime.

Desværre går Flautre-betænkningen videre ved at anerkende EF-Domstolens ret til at bestemme over listen over forbudte terrororganisationer - hvilket fortsat skal være en politisk beslutning og ikke en juridisk beslutning - og hævde, at Lissabontraktaten er nødvendig for at gøre EU-sanktioner i forbindelse med krænkelse af menneskerettigheder mere effektive. I betænkningen foreslås det, at Europa-Parlamentet skal føre tilsyn med medlemsstaternes sikkerhedstjenester, og at adfærdskodekset for våbeneksport skal gøres bindende. Af disse årsager vil jeg ikke støtte betænkningen.

Ewa Tomaszewska (UEN), skriftlig. - (PL) Jeg har stemt imod artikel 57 i afstemningen ved navneopråb. Min stemmemaskine virkede desværre ikke, og man ignorerede mine signaler om, at den ikke fungerede korrekt. Det samme er sket i fem andre afstemninger ved navneopråb. Jeg anmoder om at medregne min stemme til nejstemmerne vedrørende den oprindelige tekst i beslutningens artikel 57.

Forslag til beslutning - Millenniumsudviklingsmålene - Mål nr. 5: Forbedring af sundhedsplejen for mødre (RC-B6-0377/2008)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), skriftlig. - (FR) På papiret var det femte millenniumudviklingsmål - at reducere moderdødeligheden med 75 % fra nu af og indtil 2015 - uden tvivl et af de mest opnåelige mål.

I praksis er det den målsætning, som vi er længst bagud med. Vi kan med forfærdelse konstatere, at i Afrika syd for Sahara dør én ud af 16 kvinder under fødslen. Dette tal har næsten ikke ændret sig på 20 år.

Det er den mest dramatiske ulighed i verden på sundhedsområdet. Og når moderen dør, har barnet 10 gange større risiko for selv at dø.

I vores omfattende indsats for at nå millenniumudviklingsmålene er vi således nødt til at lægge særlig vægt på mål nr. 5.

Det har også G8 langt om længe forstået. G8 vedtog på sit sidste møde i Japan en "sundhedspakke", der tager sigte på at rekruttere og uddanne 1 million sundhedsarbejdere i Afrika, så 80 % af mødrene kan få hjælp under fødslen.

Nu er bolden på EU's banehalvdel!

EU skal gøre en samtidig og massiv indsats på flere områder:

- information og uddannelse af kvinder,
- styrkelse af de offentlige sundhedssystemer i landene på den sydlige halvkugle,
- massive investeringer i menneskelige ressourcer på sundhedsområdet.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Hvert år er der ca. 536 000 kvinder, der dør i forbindelse med graviditet og fødsel (heraf 95 % i Afrika og Sydasiens). For hver kvinde, der dør, er der 20, der får alvorlige komplikationer, der spænder fra kroniske infektioner til invaliderende skader, hvilket nemt kunne undgås, hvis der var almen adgang til grundlæggende og akut fødselshjælp og reproduktive sundhedstjenester. Det kræver en større støtte fra de udviklede landes side.

Disse tal er meget bekymrende og antyder, at målet for moderdødelighed (MDG 5) ikke blot er langt fra at være nået i udviklingslandene, men også er det eneste område, hvor der ikke er konstateret nogen fremgang. Tallene er i dag nøjagtig de samme som for 20 år siden.

Det er en kendsgerning, at moderdødeligheden kunne undgås ved at stille bedre sundhedspleje til rådighed og ved at sikre adgang for alle kvinder til omfattende information og ydelser i forbindelse med seksuel og reproduktiv sundhed.

Vi støtter derfor den vedtagne beslutning og glæder os over, at vores forslag om at beskytte adgangen til effektiv prævention og til lovlig og sikker abort også er blevet vedtaget af plenarforsamlingen.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. - (SV) Det er frygteligt, at en så stor del af verdens befolkning lever i ekstrem fattigdom, at kvinder i disse lande og områder dør under graviditet eller barnefødsel, og at så mange mennesker mangler oplysninger om og adgang til sikker svangerskabsforebyggelse. Dette er et emne, som handler om værdien af menneskeliv og ukrænkede universelle menneskerettigheder, ikke mindst for kvinder, der lever i fattigdom.

Denne beslutning indeholder positive - og nødvendige - forslag, men rejser også spørgsmål, som ikke er inden for EU's ansvarsområde. Vi har valgt at støtte forslaget, som opfordrer til bedre vilkår for kvinder, særligt i forbindelse med seksuel og reproduktiv sundhed. Beslutningen omhandler dog også andre emner, hvoraf nogle vedrører udenrigspolitik. Derfor har vi stemt hverken/eller i den endelige afstemning.

Ona Juknevičienė (ALDE), skriftlig. - (EN) Europa-Parlamentets beslutning om at nedbringe dødeligheden hos mødre har stor betydning i forhold til millenniumudviklingsmålene og sender en besked fra os om, at vi er bevidste om den nuværende situation, og at vi kræver handling for at hjælpe millioner af kvinder i udviklingslandene. Jeg støtter kraftigt forslaget om at bede Kommissionen og Rådet om at udvikle programmer og politikker, der kan hjælpe med at nedbringe dødeligheden hos mødre, med særlig fokus på adgang til oplysninger om seksuel og reproduktiv sundhed, læse- og skrivefærdigheder samt ernæring.

Jeg mener, at inden for rammerne af denne beslutning er brugen af svangerskabsforebyggende midler meget vigtig i forebyggelsen af sygdomme og uønsket graviditet samt i nedbringelsen af dødeligheden hos mødre, men samtidig er jeg overbevist om, at vi ikke har ret til at fordømme eller kritisere kirker, som kun står som en moralsk, men ikke en lovgivende myndighed, og som er fortalere for deres tro, men ikke forbyder, at man træffer et personligt valg. Desuden findes der kirker, der ikke taler til deres menighed om svangerskabsforebyggende midler.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. - (RO) Jeg stemte for denne beslutning, fordi der ikke bare er en høj moderdødelighed i udviklingslandene, men også i de nye EU-medlemsstater.

Det er bekymrende, at 536.000 familier er efterladt uden støtten fra en mor, hvilket skaber ubalance på det grundlæggende samfunds niveau. Vi kender årsagerne og metoderne til at bekæmpe dette fænomen, og organiseringen og aktivitetsplanlægningen afhænger af os.

Jeg mener virkelig, at der primært bør lægges vægt på kvinders adgang til information om sund reproduktion. Vi kan ikke få succes med vores tiltag, medmindre kvinder selv bliver opmærksomme på de risici, de kan stå over for før og under en graviditet. Vi bør også tildele maksimalt mulige ressourcer til at sikre, at kvalitetstjenester er tilgængelige for alle.

Toomas Savi (ALDE), skriftlig. - (EN) Hr. formand! Da jeg har støttet ændringsforslagene vedrørende fordømmelsen af den amerikanske såkaldte "Global Gag rule" (ifølge hvilken USA's bistand til alle udenlandske organisationer tilbageholdes, også i de tilfælde, hvor de ved hjælp af egne midler gennemfører, henviser til, rådgiver om eller plæderer for abort, uanset om abort er tilladt i det pågældende land eller ej) og forbuddet mod brugen af svangerskabsforebyggende midler, som nogle kirker er fortalere for, har jeg stemt for denne beslutning. Men jeg blev chokeret over at se, at nogle af mine kolleger, som sædvanligvis kan tages meget alvorligt, har prioriteret Pavens udtalelser over sundheden og velbefindendet hos mennesker i udviklingslandene.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), în scris. - Creșterea ratei mortalității infantile și scăderea ratei natalității, pe de o parte și îmbătrânirea populației, pe de altă parte, cer măsuri ferme și urgente din partea Statelor Membre și a instituțiilor europene.

Am votat pentru Rezoluția privind mortalitatea maternă înaintea reuniunii ONU la nivel înalt din 25 septembrie consacrată revizuirii Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, deoarece prin textul acesteia se cere Consiliului și Comisiei să extindă prevederile for servicile de îngrijire maternă și să se pună accentul pe programe de asistență prenatală, nutriție maternă, asistență pentru evitarea recurgerii la cezariană, asistență post-natală și planificare familială. Prin această rezoluție cerem Consiliului și Comisiei să garanteze că servicile medicale pentru reproducere sunt accesibile, disponibele și de bună calitate.

Este importantă acordarea maksimum af resurse disponibele for programele și politicile privind prevenirea mortalității maternale.

De asemenea, consider important ca activitățile af planificare familială să fie finanțate din fonduri publice.

Ewa Tomaszewska (UEN), skriftlig. - (PL) I beslutningen findes der skjulte abortbestemmelser, hvor det ligefrem kræves, at abort legaliseres. Ved at udtale sig om dette forhold krænkes subsidiaritetsprincippet. Det betyder desuden, at finansielle midler, der udgøres af bidrag fra medlemsstater, hvor abort ikke er tilladt, kan anvendes til dette formål i tredjelande.

Det er udtryk for hykleri at indføre en abortvenlig propaganda under påskud af at ville drage omsorg for kvinderne. Finansielle midler bruges endvidere til dette formål. Man skal i stedet forbedre mødrenes helbred. Jeg har derfor stemt imod denne beslutning.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. - (SK) Jeg stemte imod denne beslutning.

Beskyttelsen af mødres sundhed er en ubetinget forudsætning for menneskets overlevelse.

Mødre i udviklingslandene står på nuværende tidspunkt over for en pandemi uden adgang til basal sundhedspleje, aspiriner eller et glas drikkevand. FN's Generalsekretariat har tydeligt understreget, at mindre end 10 % af budgettet bruges til at løse problemer, der berører 90 % af verdens befolkning. Lungebetændelse, smitsom diarré, tuberkulose og malaria - sygdomme, som skaber enorme sundhedsproblemer i udviklingslandene, men kan behandles - drager fordel af 1 % af budgettet.

FN har vedtaget en strategi, der støtter børnefødsler under kvalificeret medicinsk overvågning. Formålet med dette er at minimere risikoen ved moderskab, reducere spædbørnsdødeligheden og give adgang til tjenester.

Vores beslutning foreslår dog bl.a. "tilvejebringelse af omfattende og sikker svangerskabsafbrydelse" og beklager manglen på levering af tjenesteydelser på området for reproduktiv sundhed. Den opfordrer Rådet og Kommissionen til at "sikre, at sundhedstjenester i forbindelse med reproduktion er til rådighed, tilgængelige og af god kvalitet og fremmer adgangen for alle kvinder til omfattende seksual- og reproduktiv sundhedsinformation og -tjenester". Den opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage affære på området, men svangerskabsafbrydelse henhører under medlemsstaternes enekompetencer og ikke EU.

Vi kan ikke tilbyde mødre i udviklingslandene en klar, forenklet eller endnu værre ideologisk forudindtaget vision for sundhedsbeskyttelse.

Betænkning af Syed Kamall (A6-0283/2008)

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. - (FR) Den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS), som tager sigte på en liberalisering af tjenesteydelserne på verdensplan, og som ordføreren indtrængende ønsker bliver vedtaget, er i virkeligheden ikke andet end et Bolkestein-direktiv på globalt plan. Den "polske håndværker" bliver fremover kinesisk eller pakistansk.

Den eneste undtagelse er "ydelser, der leveres i forbindelse med udøvelsen af offentlig myndighed", som "ikke leveres på et kommercielt grundlag eller i konkurrence med en eller flere leverandører af tjenesteydelser". Det er med andre ord kun politiet, retsvæsenet, diplomatiet og hæren, som ikke er berørt. Til gengæld bliver GATS endnu en etape i den afvikling af de offentlige tjenester, som Kommissionen påbegyndte for 15 år siden i konkurrencens og det indre markeds navn.

I dag tror EU, at det kan nyde godt af en konkurrencefordel, og det påstår, at de europæiske tjenesteydere har utilstrækkelig adgang til tredjelandenes markeder. Men der vil ske det samme med tjenesteydelserne, som der er sket med industrien, nemlig udflytninger og nedskæringer, og sidegevinsten bliver social dumping. En relativisering af de sociale standarder, miljøstandarderne og kvalitetsstandarderne, som ifølge ordføreren ikke må blive til handelshindringer, indeholder kimen til en gradvis nedbrydning af Europas sociale og økonomiske model.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Selv om nogle af beslutningsforslagets mere negative aspekter er blevet fjernet og dele af ordlyden er blevet nedtonet, hvilket, idet liberaliseringsprocessen ikke bringes på bane, forsøger at gøre det lidt mere human, er det i bund og grund stadig en tekst, der forsvarer liberaliseringen af tjenesteydelser, herunder de offentlige tjenesteydelser (der er blevet bevidst begrænset i fremlæggelsen på grund af behovet for en "differentieret" tilgang til liberaliseringen).

Til trods for den udbredte bekymring i Parlamentet er den nuværende internationale situation imidlertid ikke den samme, som den var ved indledningen af Doharunden i 2001, hvilket betyder, at USA og EU får vanskeligt ved at påtvinge verden deres dagsorden om økonomisk dominans.

Til trods for flere nederlag forsøger EU og "socialdemokraterne" Mandelson og Lamy igen at undgå, at forhandlingerne kører af sporet for at sikre og bevare det terræn, de allerede har opnået i forhandlingerne.

Som vi tidligere har nævnt, er målet for de store økonomiske og finansielle grupper at få kontrol over den internationale handel inden for rammerne af kapitalistisk konkurrence, kontrol med de nationale økonomier (landbrug, industri, serviceydelser, arbejdsmarkedet, naturressourcer) og kontrol med staterne selv.

Liberaliseringen betyder et anslag mod arbejdstagernes sejre og folkets suverænitet samt ødelæggelse af miljøet.

Det er derfor, at vi har stemt imod beslutningsforslaget!

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. - (PL) Tjenesteydelser tegner sig for mere end tre fjerdedele af økonomien i EU. Sektoren for tjenesteydelser er af vital betydning for den europæiske økonomis konkurrenceevne og innovation, der i vid udstrækning er videnbaseret. Et effektivt indre marked for tjenesteydelser i EU har stor betydning for EU-virksomhedernes konkurrencedygtighed på det globale marked. Med henblik på at opnå dette er det af stor betydning, at man rettidigt og korrekt gennemfører og omsætter fællesskabslovgivningen, herunder direktivet om tjenesteydelser på det indre marked.

Handel med tjenesteydelser udgør i vid udstrækning en overførelse af faglig viden mellem staterne. Fri handel med tjenesteydelser spiller derfor en vigtig rolle i alle udviklingsstrategier, da man herved hurtigt og effektivt kan overføre knowhow i stort omfang. En større åbning af adgangen til markedet for tjenesteydelser udgør derfor ikke alene en chance for de udviklede lande, men også for udviklingslandene, der ofte ikke har adgang til knowhow.

Det er en svær proces at opnå adgang til markedet for tjenesteydelser inden for rammerne af WTO-forhandlingerne. Man må dog ikke glemme, at forhandlingerne om handel med tjenesteydelser skal tjene både EU's interesser og den økonomiske vækst i de fattigste lande. Hvis man åbner for handelen med tjenesteydelser, hvor udenlandske investeringer tillades, vil det føre til et øget og afvejet økonomisk resultat samt en bedre infrastruktur for alle økonomiens sektorer.

David Martin (PSE), skriftlig. - (EN) Hr. Kamalls betænkning om handel med tjenesteydelser ser på, hvordan virksomheder i EU kan opnå markedsadgang for handel med tjenesteydelser i tredjelande. Tjenesteydelser spiller således en vigtigere og vigtigere rolle inden for international handel. Det er præcis derfor, at det er vigtigt at skelne mellem kommercielle tjenesteydelser og vigtige offentlige tjenesteydelser. Jeg har gjort dette klart på den måde, jeg har stemt.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) Under GATS, gennem bilaterale og multilaterale aftaler og åbne eller indirekte tvang og trusler, opfordrer EU kapitalen til at komme ind på de udviklende servicemarkeder i de mindre udviklede lande for at øge fortjenesten og deres egen indflydelse. Kommissionens betænkning applauderer og støtter denne politik.

Offentlige varer, såsom vand, sundhed og velfærd, uddannelse osv., tilstræbes af monopolerne, som har til formål at liberalisere og åbne de nationale markeder og private enheder. Kapitalistisk omstrukturering vil blive endnu mere katastrofal for arbejdere i de fattigere lande.

De imperialistiske centres rivalisering kombineret med oppositionen fra de fattigere lande har resulteret i de seneste WTO-forhandlinger fiasko. Magtcentrene konkurrerer med hinanden om at lave bilaterale og multilaterale aftaler med henblik på at styrke deres position.

Opmærksomheden er fokuseret på direkte og indirekte afskaffelse af offentlige tjenester, særligt i sektorer, der er indbringende for kapitalen, og afskaffelsen af alle sikkerhedsbarrierer. Disse er et forsøg på at sidestille tjenester med varer og udføre fælles forhandlinger om landbrugsvarer. Alle disse er ganske enkelt eksempler på europæisk kapitalistimperialistisk aggression, som er for hurtig til at føre krig for at påtvinge sine valg.

Tokia Saïfi (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg stemte for betænkningen om handel med tjenesteydelser for at opfordre Kommissionen til i sine handelsforhandlinger at fremme såvel en gradvis og gensidig åbning af adgangen til markederne for tjenesteydelser som en politik med øget gennemsigtighed. EU, som er verdens største eksportør og leverandør af tjenesteydelser, skal så afgjort fremme en større adgang til markedet for tjenesteydelser, både i industrilandene og i udviklingslandene.

Denne åbning skal dog være gradvis og gensidig, idet man tager højde for landenes forskellige interesser. Derfor stemte jeg for ændringsforslag 2, hvor man minder om behovet for at skelne mellem kommercielle og ikkekommercielle tjenesteydelser og behovet for en nuanceret tilgang til åbningen af markedet for tjenesteydelser af almen interesse. Jeg stemte ligeledes for ændringsforslag 5, hvor man inden for rammerne af EPA anmoder om, at det sikres, at alle har adgang til almene, tilgængelige og bæredygtige offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet.

Endelig stemte jeg for ændringsforslag 7, hvor man anerkender, at visse varer såsom vand bør betragtes som globale offentlige goder, og dermed vil jeg gerne minde om, at man skal være forsigtig med at åbne markedet for sådanne tjenesteydelser.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. - (SV) Tjenesteydelser er i dag blevet en nødvendighed i alle økonomier. Det er umuligt for ethvert land at åbne for økonomisk succes med en dyr og ineffektiv tjenesteinfrastruktur. Producenter og eksportører af tekstiler, tomater og andre varer vil ikke blive konkurrencedygtige uden adgang til et effektivt banksystem, effektive forsikringsvirksomheder, revisionsfirmaer, telekommunikation og transportsystemer.

Mulighederne for at tilbyde offentlige tjenester, der er drevet af private virksomheder, er også afgørende. Konkurrencen inden for sundhedssektoren, uddannelse og offentlig kommunikation fører til bedre service. Jeg vælger derfor at støtte, at man ikke kategorisk differentierer mellem tjenester til privat eller offentligt brug, fordi jeg mener, at konkurrence i den offentlige sfære også bidrager til større effektivitet og bedre service. For mig er dette indlysende, uanset om det handler om vores indre marked eller tjenesteydelser i andre lande uden for EU's grænser.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. - (PL) Formålet med betænkningen om handel med tjenesteydelser er at fremhæve betydningen af handel med tjenesteydelser som et instrument til at skabe permanente arbejdspladser og øge borgernes velfærd. Tjenesteydelser udgør i øjeblikket hele 75 % af EU's BNP.

Ordføreren opfordrer til, at markedet for handel med tjenesteydelser åbnes og liberaliseres. Det er selvfølgelig nødvendigt at liberalisere det og skabe større konkurrence på markedet, men handel med tjenesteydelser må ikke medføre privatisering efter min opfattelse. Vi skal tydeligt skelne mellem kommercielle og offentlige tjenesteydelser. Det skal følges også sikres, at åbningen af handel med offentlige tjenesteydelser adskiller sig markant fra åbningen af handel med kommercielle tjenesteydelser.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. - (RO) Jeg stemte for betænkningen om tjenesteydelser, som understreger vigtigheden af tjenesteydelser for skabelsen af arbejdspladser.

Ændringsforslag 2 fremsat af Den Socialdemokratiske Gruppe understreger behovet for en differentieret tilgang i forbindelse med åbningen af markedet for tjenester af generel interesse og særligt behovet for at skelne mellem kommercielle og ikkekommercielle tjenester.

Jeg anser ændringsforslag 5, som opfordrer til universelle, tilgængelige, bæredygtige offentlige tjenester, der er til at betale, med høje kvalitetsstandarder, der er sikret for alle, og ændringsforslag 10, som opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til Parlamentet og Rådet med henblik på at tilvejebringe statistiske data på europæisk plan til Fællesskabet og medlemsstaterne om falskneri, særligt via internettet, for at være ekstremt vigtige.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. - (PL) "Revolutionen af tjenesteydelser", der har fundet sted siden midten af det 20. århundrede, har bevirket, at tjenesteydelser er blevet den vigtigste økonomiske sektor i de fleste lande. Det teknologiske fremskridt, der især er forbundet med telekommunikation og it, har markant ændret opfattelsen af tjenesteydelser. Det har endvidere ændret tjenesteydelsens muligheder i den internationale handel. Den kraftige udvidelse af denne sektor har medført, at den internationale handel med tjenesteydelser har undergået en udvikling. Udvidelsen skyldes det teknologiske fremskridt.

Polens andel i den internationale handel med tjenesteydelser har altid været af begrænset omfang, og det samme gælder for de andre central- og østeuropæiske lande. Det skyldtes i vid udstrækning den manglende udvikling af tjenesteydelsessektoren i de centralstyrede økonomier. Denne sektor blev først for alvor ændret i forbindelse med transformationen og senere i forbindelse med foreningsprocessen med De Europæiske Fællesskaber. Man kan således se enorme forandringer i tjenesteydelsessektoren, og Polens integration med Fællesskaberne bør øge tjenesteydelsessektorens udviklingstempo, da den polske økonomi tilpasses EU-kravene. Polens mulighed for at tage del i den internationale handel med tjenesteydelser bør også medvirke hertil.

Jeg synes derfor, at EU skal gøre alt for at forbedre kvaliteten af handelen med tjenesteydelser, der er et instrument til at skabe velfærd og beskæftigelse for alle verdens økonomier. Tjenesteydelserne bidrager endvidere til udviklingen.

Betænkning af Josu Ortuondo Larrea (A6-0308/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Selv om vi påskønner de bekymringer, der kommer til udtryk i betænkningen med hensyn til behovet for investering i havneområderne, teknologisk modernisering og miljøbeskyttelse, mener vi, at betænkningen skjuler det faktum, at et af Kommissionens mål for en fremtidig havnepolitik er at satse på liberalisering af denne offentlige tjenesteydelse i flere medlemsstater.

Vi beklager derfor forkastelsen af vores forslag, som understreger:

afvisningen af ethvert nyt forsøg på at liberalisere havnetjenesterne på EU-niveau ved at anvende det indre markeds konkurrenceregler,

og som opfordrer til, at der tages initiativer med henblik på at bekæmpe usikkerheden og ulykkesrisiciene inden for sektoren og garantere og sikre respekten for havnearbejdernes rettigheder, især inden for områder som beskæftigelse, ordentlig løn, værdige arbejdsforhold, social velfærd, kollektive overenskomster, fagforeningsrettigheder og erhvervsuddannelse.

De europæiske havnes forskelligheder og komplementære forhold skal sikres, og ledelsen af disse skal baseres på høje kvalitets- og sikkerhedsstandarder, hvilket er et strategisk element i økonomisk udvikling. At give transnationale firmaer adgang til at lede havnene, hvilket ser ud til at være tilfældet, vil devaluere arbejdsforholdene og de kollektive overenskomster og øge risikoen for usikkerhed i forbindelse med havnesystemet, hvilket i sidste ende vil påvirke søfartssikkerheden.

Det er derfor, at vi har afholdt os fra at stemme.

Ona Juknevičienė (ALDE), skriftlig. - (EN) Ved afstemningerne har jeg givet udtryk for min holdning ved at stemme mod GUE-Gruppens ændringsforslag. Havnesektoren er af afgørende betydning for EU ud fra et økonomisk, kommercielt, socialt, miljømæssigt og strategisk synspunkt. Men på trods af sektorens vigtighed kan jeg dog ikke støtte idéen om, at havne skal være offentlig ejendom.

Tværtimod støtter jeg medlemsstaternes ret til at tage hensyn til, hvad der er i deres bedste interesse, når de skal beslutte, om der skal åbnes op for en liberalisering af havnesektoren. Beslutninger om, hvorvidt der skal foretages en privatisering og/eller indgås et offentligt-privat partnerskab inden for havnesektoren, hører under medlemsstaternes beføjelser og skal ikke bestemmes af EU-institutioner, så længe EU-lovgivningen overholdes. Nogle europæiske havne styres faktisk af myndigheder eller virksomheder fra tredjelande. Efter min mening skal det være tilladt for havnesektoren at konkurrere på lige vilkår på samme måde som en hvilken som helst anden sektor.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) Grækenlands kommunistparti stemmer mod betænkningen, fordi den støtter og følger fornuftsgrundlaget i Kommissionens meddelelse om havne, som fremmer EU's fastsatte mål om at privatisere havne. Privatiseringen af havne er indtil nu blevet blokeret af havnearbejdernes kamp, men er ikke blevet opgivet af EU, da det er et af EU-kapitalens hovedmål.

Derfor forsøger Kommissionen nu at fremme det ved hjælp af fragmentering, dvs. ved at overdrage rentable havnetjenester til kapitalen. Samtidig har EU sit syn indstillet på statsstøtte til havne. Det forbereder sig på havnenes afskaffelse eller drastiske reduktion og baner dermed vejen for privatiseringen af disse. Havne repræsenterer sektoren af strategisk vigtighed for medlemsstaternes økonomier og er direkte relateret til deres forsvarskapacitet og -suverænitet. Af denne årsag har planerne om at privatisere havnetjenester og havne ikke kun indflydelse på dem, der arbejder i dem, men hele arbejderklassen og masserne.

Det er ikke nok, at arbejderklassen og arbejdstagere generelt er opmærksomme og organiserer deres kamp mod privatiseringsplanerne alene. De skal kæmpe for havne, som vil blive ejet af folket, inden for rammen af selvforsynende folks økonomi under populær myndighed.

Betænkning af Michael Cramer (A6-0326/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Til trods for at vi er enige i de bekymringer og forslag, der er indeholdt i betænkningen, mener vi ikke, at den afspejler de essentielle elementer ved de nationale politikker for denne strategiske sektor - med samfundsmæssige, økonomiske og miljømæssige følger - især med hensyn til at etablere dette system inden for en stærk offentlig sektor og behovet for at bekæmpe den systematiske overtrædelse og misligholdelse af arbejdstagernes rettigheder, som kan konstateres inden for denne sektor.

Vi mener således ikke, at betænkningen opfylder sit formål, når den behandler det centrale aspekt omkring arbejdsbetingelserne for de fagfolk, der arbejder inden for denne sektor. Den praksis med midlertidige ansættelser, som opfordrer til en manglende respekt af arbejdstiden, hvileperioderne og de kollektive overenskomster, hvilket, ud over at være en overtrædelse af arbejdstagernes rettigheder, sætter spørgsmålstegn ved deres sikkerhed (og tredjemands sikkerhed). Det er derfor, at vi er nødt til at stoppe nedlæggelsen af job og den tiltagende usikkerhed i arbejdsforholdene ved at fremme integrationen blandt firmaernes arbejdsstyrker og ved at sikre ordentlige karrieremulighederne og lønningerne

Vi er også uenige i den vægt, der lægges på anvendelse af princippet om "brugerbetaling" og "forureneren betaler", da det er slutforbrugeren, der bliver mest ramt af disse foranstaltninger, som kun er til gavn for dem, der har økonomisk mulighed for at "bruge" eller "forurene", uden at det nødvendigvis bidrager til signifikante forbedringer inden for fragttransporten.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. - (DE) Jeg stemmer for Cramer-betænkningen om øget bæredygtighed og effektivitet i godstransporten.

Dette er forudsætningen for at styrke og udbygge Europas position i den internationale konkurrence, uden at dette sker på miljøets og borgernes bekostning. De "grønne korridorer" er et fundamentalt koncept til at optimere transporten i Europa og i den forbindelse handle så bæredygtigt som muligt. Og her er begrænsningen af forurening af enhver art og den samtidige fremme af vedvarende energikilder den rigtige vej at gå.

I denne forbindelse spiller investering i ny teknologi, såsom computerbaseret "stop and go" inden for varetransport og støtte til transportmidler, der ikke kører på vej, en vigtig og fremtidsorienteret rolle.

Det europæiske transportsystem kan også blive udformet mere effektivt og mere optimalt med en standardisering af organiseringen og administrationen på EU-plan. Europa har brug for et konkurrencedygtigt og innovativt erhvervsliv, hvis det skal have succes. Betænkningen støtter dette mål på afgørende områder.

Bogusław Liberadzki (PSE), skriftlig. - (PL) Jeg støtter hr. Cramers idé om, at man skal sørge for at øge effektiviteten, integrationen og bæredygtigheden af godstransporten i Europa.

Jeg støtter ligeledes alle elementer, der skal bidrage til at opnå det fastsatte mål. Der er tale om fokus på transportkorridorer, fremme af innovative teknologier, infrastruktur og en mere effektiv styring af godstransporten, enklere administrationsprocedurer og en enklere godstransportkæde. Man skal endvidere sørge for, at andre transportformer end vejtransport bliver mere attraktive. Jeg støtter fuldt ud alle elementerne. Jeg tror, de valgte prioriteter i høj grad vil medvirke til, at godstransporten bliver bedre i Europa.

Betænkning af Frédérique Ries (A6-0260/2008)

Liam Aylward (UEN), skriftlig. - (EN) Mine kolleger og jeg glæder os over den fornyede interesse i forskning i de sundhedsmæssige risici, der kan være forbundet med længerevarende eksponering for elektromagnetiske felter. Forsigtighedsprincippet er af afgørende betydning i forbindelse med sådanne sundhedsmæssige konsekvenser. Dette er en problemstilling, jeg personligt har været bekymret for, og som jeg forsøgte at tage op i januar i år. I mit brev til den tidligere kommissær Kyprianou gjorde jeg ham opmærksom på, at der ikke er foretaget en evaluering af denne problemstilling siden den 12. juli 1999 på trods af en forventet evaluering fem år fra den dato.

Jeg stemte for Ries-betænkningen, hvori det anerkendes, at den er forældet på grund af den teknologiske udvikling siden betænkningen fra 1999. Jeg stemte dog imod ændringsforslaget om, at der skal indføres harmoniserede strengere eksponeringsgrænser for bestemte elektromagnetiske bølger. Dette er en sundhedsmæssig problemstilling, og det således også en irsk problemstilling. Den irske regering har for nylig udgivet en rapport, hvori det konkluderes, at der indtil videre ikke er konstateret nogen skadelige kort- eller langsigtede sundhedsmæssige konsekvenser. Den har allerede vedtaget ICNIRP-retningslinjer om begrænsning af befolkningens og arbejdstagernes eksponering for elektromagnetiske felter, og disse retningslinjer anbefales af WHO. Irland skal varetage Irlands interesser og får vejledning af WHO.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Vi stemte for betænkningen til trods for nogle selvmodsigelser. Der er imidlertid mange positive aspekter, som er vigtige, især dens forsvar af forsigtighedsprincippet, som ifølge betænkningen burde udgøre en af hjørnestenene i fællesskabspolitikkerne på sundheds- og miljøområdet.

Betænkningen kommer også med en vis kritik af handlingsplanen, når den hævder, at den nødvendigvis må blive en delvis fiasko, for da den udelukkende er udformet som et supplement til de nuværende fællesskabspolitikker, er den ikke baseret på en forebyggelsespolitik, der har til formål at reducere miljøbetingede sygdomme, og den har ikke noget klart og kvantificeret mål.

Betænkningen understreger ligeledes, at Kommissionen bør tage hensyn til de små og mellemstore virksomheders økonomiske betydning ved at sørge for teknisk bistand, så de får hjælp til at overholde bindende regler inden for miljø sundhedsområdet og til at opfordre dem til at foretage andre ændringer, som er positive ud fra et miljø sundhedssynspunkt og har indflydelse på virksomhedernes drift.

David Martin (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg stemte for Frédérique Ries' betænkning om midtvejsevaluering af den europæiske handlingsplan for sundhed og miljø 2004-2010. Jeg støtter, at denne handlingsplan skal fokusere på luftkvaliteten inden- og udendørs samt kemikalier. At alle producenter eller importører skal bevise, at deres produkter er sikre, før de kan sendes på markedet, er også et positivt skridt, der kan være med til at sikre, at både forbrugerne og miljøet beskyttes tilstrækkeligt.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) Den ubetænksomme brug af naturressourcer på grund af fortjeneste, kapitalistisk omstrukturering, markedsliberalisering og privatisering af energi, transport og telekommunikation fører til miljøets ødelæggelse. Sammen med forværrelsen af arbejdsforhold og -vilkår, privatiseringen af sundhed, velfærd og forsikring ser vi en stigning i generelle sundhedsproblemer, særligt dem, der relaterer til miljømæssige risici. Kommercialiseringen af sundhedstjenesterne og EU's miljøpolitik, som med forureningshandelssystemet og forurenere betaler-princippet gør miljøet til en vare, kan ikke forebygge risici og sygdom og kan heller ikke håndtere dem til arbejdstagernes fordel, fordi deres grundlæggende mål er at øge kapitalens fortjeneste.

Betænkningen er korrekt med sine fund om anvendelsen af principperne om forebyggelse og beskyttelse, manglen på betydningsfulde strenge tiltag, behovet for omfattende undersøgelser baseret på de mest sårbare grupper, mental sundhed og indvirkningen af magnetiske områder osv. Den slutter dog med forslag, som er reguleret af EU's promonopolistiske politikker, såsom flere skattelettelser og økonomiske incitamenter for virksomheder. Dette er et fornuftsgrundlag, som flytter beskyttelsesansvaret over på individet.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. - (RO) Entusiasmen i februar 2005, da den europæiske handlingsplan for miljø og sundhed 2004-2010 blev vedtaget, er blevet udtømt, uden at mange af de foreslåede tiltag er blevet opnået. Det er strengt nødvendigt at møde disse tidsfrister og opnå disse tiltag, særligt i dette årti, hvor de største udfordringer for den menneskelige sundhed inden for miljøbeskyttelse er tilpasning til klimaændringerne.

De mindre velhavende dele af samfundet såvel som de mere biologisk skrøbelige (børn, gravide og ældre) vil være mere sårbare over for disse virkninger.

Der bør gives særlig opmærksomhed til det sociale aspekt af tilpasningen, inklusive risiciene i forhold til beskæftigelse og indvirkningen på levevilkårene.

Forebyggelsen af negativ indvirkning på menneskers sundhed forårsaget af ekstreme vejrbegebenheder spiller en afgørende rolle, og af denne årsag opfordres Kommissionen til at udarbejde gode praksisguider, der indeholder foranstaltninger, som skal vedtages af regionale og lokale myndigheder i samarbejde med andre institutioner, samt uddannelse af befolkningen og oplysningsprogrammer til at øge opmærksomheden omkring tilpasning til indvirkningen af klimaændringerne.

10. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 13.05 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Manuel António DOS SANTOS

Næstformand

11. Godkendelse af protokollen fra det foregående møde: se protokollen

12. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet (forhandling)

12.1. Statskuppet i Mauretanien

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling om seks beslutningsforslag om statskuppet i Mauretanien⁽¹⁾.

Alain Hutchinson, forslagsstiller. - (FR) Hr. formand, fru kommissær! Vi må betragte det statskup, der fandt sted i Mauretanien, som en sand tragedie. Ligesom EU har gjort i mange andre lande, har det investeret utroligt meget i demokratiseringen af Mauretanien. Det skal dog tilføjes - og det er efter min mening endnu vigtigere - at det mauretanske folk i høj grad har bidraget, og det lykkedes de ansvarlige, som for relativt nylig væltede diktatoren Taya, at vække meget store forhåbninger hos landets befolkning, mens de samtidig opfyldte alle de løfter, som de afgav i forbindelse med afholdelsen af den konstitutionelle folkeafstemning i juni 2006 og indtil præsidentvalget i marts 2007, herunder de lokale og lovgivende valg i 2006. Denne lange proces gav alle mulighed for at komme til orde, både fagforeningerne, civilsamfundet og selvfølgelig politikerne. Efter blot et år har dette statskup ødelagt alting, og der er meget stor skuffelse blandt demokraterne.

Denne katastrofe for demokratiet og for den mauretanske befolkning minder os naturligvis om, at alle unge demokratier er ekstremt skrøbelige, og den minder os således også om, at vi skal være særligt opmærksomme på dem. Det er af afgørende vigtighed, at vi klart fordømmer det nye mauretanske regime. Hvis den valgte præsident havde begået nogle fejl eller forseelser, var det op til den mauretanske befolkning, parlamentet og de folkevalgte repræsentanter at reagere, kritisere og pålægge sanktioner. Naturligvis havde hæren, gendarmeriet eller andre former for politistyrker på ingen måde ret til at blande sig i noget, der udelukkende er et politisk spørgsmål.

Derfor beder vi de nye "stærke mænd" i Mauretanien om at give den mauretanske befolkning de beføjelser tilbage, som de har stjålet fra den. Vi beder dem om at give den valgte præsident lov til at genoptage sine funktioner hurtigst muligt, selv om dette betyder, at han udsættes for kritik. Det gør ikke noget, så længe

⁽¹⁾ Se protokollen.

kritikken kommer til udtryk på demokratisk vis og med respekt for ønskerne hos den mauretanske befolkning, der endnu en gang er blevet gidsler for et mindretals vilje.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg havde den ære at være formand for Europa-Parlamentets valgobservationsmission i Mauretanien, og derfor er jeg selvfølgelig særlig berørt af det, der er sket. Jeg vil slutte her og give ordet videre til Marie Anne Isler Béguin, som stod i spidsen for EU's observationsmission. Vi er meget kede af, at disse begivenheder har fundet sted, for det, vi var vidner til i Mauretanien, var et ægte ønske fra hele befolkningens side og et ønske, som er kommet til udtryk i de forløbne år. Det, der er sket nu, er en tragedie.

Marios Matsakis, *forslagsstiller*. - (EN) Hr. formand! Denne fattige afrikanske nation har nu lidt under politisk ustabilitet og uro i flere år. Dette afspejler sig bl.a. ved, at der er sket to statskup i landet de seneste tre år. Det andet af disse fandt sted den 6. august 2008. En general tog magten, hvilket var en krænkelse af den forfatningsmæssige legitimitet, og arresterede præsidenten, premierministeren, andre medlemmer af regeringen og mange civile. Underligt nok har to tredjedele af medlemmerne af Mauretaniens parlament undertegnet en erklæring til støtte for kuplederen.

Selv om frygten for forfølgelse kan have spillet ind, er det en hån mod demokratiet og sørgeligt, når det kommer dertil, at valgte medlemmer af et parlament anerkender, at den demokratiske proces har slået fejl, og giver et militærdiktatur deres godkendelse. Vi opfordrer alle politiske kræfter i Mauretanien til at sætte befolkningens interesse først og arbejde sammen om at genetablere den forfatningsmæssige orden i landet på en fornuftig og moden måde. Vi opfordrer indtrængende til og forventer, at EU, FN og Den Afrikanske Union yder al den nødvendige støtte hertil.

Esko Seppänen, *forslagsstiller*. - (FI) Hr. formand! Den militære junta i Mauretaniens kup er i stor udstrækning blevet fordømt og med god grund. Ifølge internationale observatører i landet blev valgene i 2006 og 2007 gennemført i henhold til bestemmelserne, og der er ingen tvivl om legitimiteten af Mauretaniens styrtede regering.

Mauretanien har haft mere end 10 kup eller kupforsøg, siden det opnåede uafhængighed fra det franske kolonistyre. Det seneste var for kun tre år siden. På det tidspunkt tog hærens øverste rangorden tydeligt del i det, som de nu har gjort igen. Udviklingen kan næppe beskrives som stabil eller demokratisk.

Twisterne mellem den demokratisk valgte præsident og generalerne i Mauretanien om deres holdning til ekstremistisk islamisme var en medførende årsag til kuppet.

Forslaget til beslutning konstaterer fuldstændig med rette, at genoprettelsen af den lovlige og demokratisk valgte regering er en betingelse for Mauretaniens stabile demokratiske udvikling. Det er derfor ikke en acceptabel løsning at afholde nye valg, da det ville berettige militærjuntaen til at benytte magt. Det, der er usikkert ved denne situation, er, at hvis landet forbliver isoleret, vil dette fostre ekstremistiske holdninger og aktiviteter, hvilket vil føre den demokratiske udvikling ud på et sidespor. Af denne årsag er vi nødt til at støtte en FN-ledet løsning, som er så prompte og fredelig som muligt. Vores gruppe støtter forslaget til beslutning om situationen i Mauretanien.

Marie Anne Isler Béguin, *forslagsstiller*. - (FR) Hr. formand, fru kommissær! Det er Deres forjeneste, at jeg havde mulighed for at være chef for valgobservationsmissionen i Mauretanien.

Vi var alle meget stolte af resultaterne, eftersom det var en stor succes, at militæret efter 24 år overlod magten til befolkningen.

Jeg var i Mauretanien i otte dage i sidste uge, og hvad så jeg dernede? Jeg så, at befolkningen, der tidligere var så glad for sin civile regering, nu var tilfreds med, at militæret var kommet tilbage for at "sætte demokratiet på plads", som de udtrykte det.

Det kalder vi naturligvis for et statskup. Det er et statskup. Det fordømmer vi, og det har vi fordømt. Men jeg tror, at vi er nødt til at tage ned og se, hvad der foregår, og jeg vil anbefale Dem at sende en delegation derned for at finde ud af det. Repræsentanten for Den Afrikanske Union, hr. Ping, kalder det for en "atypisk situation". Hr. Djinnit fra FN kalder det for en "omvendt situation", og de siger begge to, at vi nu er nødt til at være kreative. Man taler om, at der er et dødvande, og det er faktisk rigtigt, at der er et institutionelt dødvande. Dette institutionelle dødvande skyldes dog ikke statskuppet, men er resultatet af en tilbagegang, der har fundet sted siden april måned, og som kulminerede i juni eller juli måned med et mistillidsvotum, der ikke kunne sættes under afstemning, ekstraordinære parlamentsmøder, der ikke blev vedtaget eller bevilget, og således et overvældende flertal på to tredjedele eller måske endda tre fjerdedele af præsidentens

tilhængere, som ønskede, at præsidenten - der således blev væltet - skulle træde tilbage. Dette var i sandhed den omvendte verden, og det er svært at forstå for dem, der ikke har fulgt med.

Jeg beder Dem om at tage ned og se, hvordan situationen virkelig er, og jeg opfordrer Dem kraftigt til at støtte de demokratiske resultater, som det alligevel er lykkedes landet at opnå ved det sidste valg.

Det skal også understreges, at institutioner som Senatet, parlamentet og byrådene fungerer, og jeg mener faktisk, at det er dem, der varetager folkets vilje. Derfor er det efter min opfattelse op til dem at finde en løsning. Jeg tror, at vi skal have tillid til vores mauretanske parlamentskolleger, når det gælder om at præsentere en køreplan for denne militærjunta, som vi fordømmer, men det er i virkeligheden op til folkets repræsentanter - lige så vel som vi er de europæiske borgeres repræsentanter - at beslutte, hvad der skal ske i dag.

Jeg tror godt, at vi kan regne med dem og have tillid til dem i den forbindelse, og hvis de ikke finder nogen løsninger, der er legitime set ud fra et juridisk og institutionelt synspunkt, kan vi gribe kraftigt ind, men i dag tror jeg, at disse folkets repræsentanter, som har legitimiteten på deres side, skal stille nogle forslag, og vi skal give dem vores støtte som parlamentskolleger.

Ryszard Czarnecki, *forslagsstiller*. - (PL) Hr. formand! De folk, der interesserer sig for situationen i Mauretanien, kender til den. De parlamentsmedlemmer, der havde den ære at repræsentere Europa-Parlamentet i dette land, herunder undertegnede, kender også til den.

Jeg synes, at min meget erfarne kollega, fru Béguin, har ret, når hun taler om at øge vores midler, så Europa-Parlamentet effektivt kan intervenere i denne sag, ligesom det er sket i mange andre lande. Det handler nemlig ikke om at sige, hvad der er godt, hvad man bør gøre, at tale om visse normer. Det handler i stedet om at yde reel hjælp til folk, der kæmper for borgerrettigheder og demokratiske værdier på steder, hvor det er meget sværere end i EU. Det er baggrunden for forslaget om at fordele midlerne, så de vitterlig bliver bedst udnyttet.

Colm Burke, *forslagsstiller*. - (EN) Hr. formand! Jeg ønsker at fremsætte et mundtligt ændringsforslag inden afstemningen. Det seneste kup i Mauretanien er skuffende. For et land, hvor der er sket så betydelige fremskridt hen imod demokrati de seneste år, er dette kup et tilbageskridt i forhold til disse fremskridt.

Vigtigheden af et demokratisk Mauretanien kan ikke undervurderes i denne skrøbelige underregion af Afrika, så en tilbagevenden til demokrati og civilt styre er af altafgørende betydning. At omstyrte en demokratisk valgt regering er simpelthen uacceptabelt, på samme måde som den fortsatte husarrest af landets præsident og premierminister er det. Samtidig må det også bemærkes, at to tredjedele af medlemmerne af Mauretaniens parlament har undertegnet en erklæring til støtte for kuplederen og de øvrige deltagende generaler. I søndags dannede generalerne deres egen regering, som efter min mening må anses for at være ulovlig.

Selv om jeg ikke anerkender denne selvudnævnte midlertidige administration, vil jeg dog opfordre militærjuntaen til at opstille en tidsplan med datoer for et nyt præsidentvalg så hurtigt som muligt, så der igen kan udnævnes civile ministre i stedet for militærpersoner. Juntaen skal forpligte sig til at udvise neutralitet ved valget, som de gjorde efter det sidste kup i 2005. Hvis sådanne skridt ikke kan opnås i den allernærmeste fremtid, må EU overveje hårdere foranstaltninger, f.eks. at indstille al ikkehumanitær bistand. Kommissionen må seriøst overveje, om artikel 96 i Cotonouaftalen skal reaktiveres, hvilket kunne føre til indefrysning af aktiver, der tilhører juntaens medlemmer, samt indstilling af bistand. Jeg opfordrer desuden indtrængende EU til at arbejde tæt sammen med Den Afrikanske Union for at finde en løsning på denne politiske krise.

Laima Liucija Andrikienė, *for PPE-DE-Gruppen*. - (LT) Hr. formand! Det er sørgeligt, men Mauretaniens generaler har begået endnu et statskup, som beklageligvis vil have en meget dårlig indvirkning på landets befolkning. Det, at Verdensbanken har truffet beslutningen om at standse udbetalingen til dette land i kølvandet på et militærkup, i en økonomisk og socialt svækket situation, har gjort situationen endnu værre, og befolkningen vil snart føle konsekvenserne af dette. Den eneste mulige holdning til denne situation er, at vi fordømmer kuppets gerningsmænd og kræver, at forfatningsmæssig og civil orden genoprettes i landet så hurtigt som muligt. Vi kræver straks at få løsladt præsident Sidi Mohamed Cheikh Abdallahi og få gennemført normale arbejdsvilkår for regeringens ansvarlige embedsmænd.

Et militært kup er ikke en måde at komme ud af en krise på. Kun politiske diskussioner og frie og retfærdige valg kan føre et hvilket som helst land ud af en forfatningsmæssig krise. EU's pligt er at hjælpe med at overvinde denne krise på den mest effektive måde og give støtte til mennesker, der er blevet sårbare af at slås med økonomisk krise og en fødevarekrise.

Leopold Józef Rutowicz, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Mauretanien er et fattigt og atypisk islamisk land, der er plaget af et statskup, der i bund og grund var ublodigt. Landet anerkender Israel, støtter USA i kampen mod Al-Qaeda og har en demokratisk forfatning. Landet lider under naturkatastrofer. Der findes fortsat et sædvanebestemt slaveri, hvilket berøver folk deres kulturelle og religiøse identitet samt personlighed. Denne proces har imidlertid en lang historie. Det vurderes, at landet udnytter de modtagne bistandsmidler til udvikling af infrastrukturen og skolevæsenet ganske fornuftigt.

Det seneste statskup er forbundet med Al-Qaedas erklæring om at føre hellig krig, og det kan destabilisere landet, øge sulten, ødelægge tegnene på fremskridt og medføre mange menneskers død. Det kan endvidere resultere i, at den radikale islamismes umenneskelige metoder indføres. I forbindelse med disse farer er det nødvendigt, at EU og de afrikanske staters organisationer handler hurtigt for at forhindre denne tragedie.

Raül Romeva i Rueda, for Verts/ALE-Gruppen. - (ES) Hr. formand! Så sent som i går talte vi om den manglende sammenhæng og effektivitet, som nogle gange kendetegner EU's sanktionspolitik, og Mauretanien er helt klart et eksempel herpå. Det statskup, der fandt sted i landet i sommer, skal fordømmes, og det gør vi med denne beslutning.

Vi anmoder imidlertid også om, at de politiske spændinger bliver løst inden for rammerne af de relevante institutioner, der på nuværende tidspunkt er dem, der stadig har mulighed for at gøre det.

Derudover burde den internationale reaktion ikke gå ud over dem, der ikke fortjener det, især befolkningen i Mauretanien, der allerede er blevet ramt tilstrækkeligt af økonomiske kriser og fødevarekriser.

Vi beder derfor Kommissionen om ikke at annullere finansieringen af de projekter, der støtter civilsamfundet, og som er fastsat inden for rammerne af det europæiske instrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder, og at det desuden tager indefrysningen af fiskeriaftalen op til fornyet overvejelse.

Vi anmoder også Kommissionen om at indlede en politisk dialog i henhold til Cotonouaftalens artikel 8 med henblik på at genetablere den konstitutionelle legalitet, og at den, såfremt nævnte dialog skulle vise sig at være frugtesløs, i så fald aktiverer Cotonouaftalens artikel 9, hvilket ville indebære en fastfrysning af støtten med undtagelse naturligvis af den humanitære bistand og fødevarebistanden.

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Hr. formand! Skrøbelige demokratiske regimer i Afrika, som væltes af et militært statskup. Det er en historie uden ende, en saga, som fortsætter i én uendelighed. Jeg overdriver ikke, når jeg siger, at Parlamentet i de forløbne år sandsynligvis har fordømt i dusinvis af alle mulige statskup i Afrika. I de fleste afrikanske lande hersker der stadig vilkårlighed, og de samme herskere har ofte regeret i årtier. Milliarder af euro i udviklingsbistand har ikke ændret noget på dette. Magthaverne bliver ofte siddende ved magten, og alt for ofte ruller vi den røde løber ud. Dette giver anledning til pessimisme.

Valget, som Parlamentet var med til at kontrollere, forløb ordentligt, som det allerede er sagt her. Men begivenhederne i sommer i Mauretanien beviser endnu en gang, at valg alene ikke vil være nok til at få demokratiske værdier accepteret permanent i Afrika.

Det, vi i dag skal lære, er, at Europa skal have mod til at lade økonomisk støtte og udviklingsbistand afhænge af god forvaltning og demokrati, for det er i sidste instans afrikanerne selv, som nyder godt af dette. Men denne holdning har Unionen hidtil ikke turdet indtage. En verbal fordømmelse af statskuppet i Mauretanien er ikke nok, hvis EU ikke samtidig iværksætter konkrete og mærkbare sanktioner for at isolere juntaen.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Det er en stor skam, at vi i dag er nødt til at snakke om Mauretanien. Det er et land, hvis første fri valg forrige år blev karakteriseret som retfærdige og åbne af det internationale samfund, herunder Europa-Parlamentets valgovervågningsdelegation. Det er et land, der har opnået betydelige fremskridt i forhold, der har stor betydning for demokratiet, stabiliteten og den videre udvikling. Det gælder bl.a. forbuddet mod slaveri, liberaliseringen af medierne samt flygtningenes tilbagevendende.

Mauretanien har i dag gjort et skridt bagud ved at ophæve resultatet af de demokratiske valg og udvise manglende respekt for retsstatsprincippet. Man kan fortolke og vurdere præsident Abdallahis handlinger på forskellig vis, men ét står fast: Man må og kan ikke erstatte en præsident, der er valgt i et generelt, demokratisk og frit valg ved hjælp af et statskup. Denne praksis hører ikke hjemme i et land med et demokrati under udvikling, hvilket Mauretanien indtil for nylig var. EU skal samarbejde med Mauretaniens regering og Den Afrikanske Union for at løse dette spørgsmål.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (FI) Hr. formand! Som vi hørte i begyndelsen af august, er den første demokratisk valgte præsident i Mauretanien blevet afsat og fængslet sammen med landets premierminister og indenrigsminister som resultat af et militært kup.

Mauretanien er et af verdens fattigste lande og en af de nyeste olieproducenter. Hvis dets demokratiske udvikling er truet, skal samarbejde med landet i bred forstand drages i tvivl. Da Verdensbanken har indefrosset 175 millioner amerikanske dollars i økonomisk støtte, og da EU overvejer at indefryse 156 millioner euro, er flere udviklingsprojekter i fare for at blive droppet. En blød tilgang vil dog ikke på længere sigt betale sig i en situation som denne.

At føre en hård linje betyder selvfølgelig ikke, at man skal fratage mauretanieerne fødevarer og humanitær bistand. Den regerende militære junta skal dog mindes om Cotonouaftalen, og at EU-støtten endnu en gang vil blive fjernet, hvis der ikke opnås dialog og genoprettelsen af den demokratiske orden.

Glyn Ford (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg er enig i det, mange af mine kolleger har sagt her i eftermiddag: Et demokratisk Mauretanien udgør et stabilitetsområde i underregionen. Blot 12 måneder efter, at EU's valgovervågningsdelegation erklærede, at valgene var lovlige, begik generalerne i Mauretanien det andet kup på to år.

Vi kræver, at præsidenten og premierministeren løslades omgående, og mener, at løsningen hertil skal findes gennem dialog. Vi hilser det velkommen, at Den Afrikanske Union involveres i processen, men vi opfordrer indtrængende Kommissionen til at gå ind i denne dialog for at forsøge at finde en fredelig og demokratisk løsning på den aktuelle krise og, om nødvendigt, bruge truslen om, at vi vil indstille al bistand - med undtagelse af fødevarebistanden og den humanitære bistand - til Mauretanien, hvis vi ikke finder en tilfredsstillende løsning i løbet af de kommende måneder.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Hr. formand, fru kommissær! Jeg vil gerne tilslutte mig udsagnene fra hr. Kaczmarek og sige følgende: At der sker et statskup i Afrika, og at det netop sker i Mauretanien, er ikke overraskende. Hvis vi kigger på et kort over Afrika, er demokratiseringsprocesserne, der gudskelov er begyndt og fortsat finder sted, stadig meget svage. Og det er en kendsgerning.

Vores rolle er at bidrage til demokratiseringen, så godt vi kan. Det handler altså om de handlinger, vi udfører i forbindelse med valgovervågningsdelegationerne ved parlaments- og præsidentvalg. Det kan også vedrøre den finansielle bistand. Man skal satse på at være til stede og gøre folk bevidste om, hvad demokrati er. Man skal endvidere satse på, at folk vitterlig deltager i demokratiet efter stort forarbejde. Vi satser da også netop på disse forhold. Jeg synes ikke, vi må være nærrige i denne forbindelse. Vi skal snarere være gavmilde. Det handler om Afrikas fremtid.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Mauretanien har i flere måneder oplevet en anspændt politisk situation, hvor en stor del af parlamentet var imod Mauretaniens præsident. Da den mauretanske præsident Abdallahi den 6. august 2008 afskedigede flere højtstående militærpersoner, reagerede militæret ved at begå et hurtigt og ublodigt statskup. Den valgte præsident sidder stadig fængslet i en gæstevilla. Det skal bemærkes, at premierministeren også er blevet arresteret, mens andre institutioner, f.eks. det demokratisk valgte parlament, ikke er berørt.

For tre år siden den 3. august 2005 begik de samme generaler - dengang oberster - et lignende kup mod oberst Ould Taya, som sad ved magten i 20 år, og som selv havde overtaget magten efter et kup.

De seneste kup er dog radikalt anderledes end kuppet i 2005, der afsluttede et diktatorisk regime og førte til en eksemplarisk overgang til demokrati med stærk politisk og økonomisk støtte fra EU. Denne overgang har gennem en række frie og retfærdige valg bragt de første demokratisk valgte institutioner til magten i Mauretanien. Disse institutioners virkemåde skal dog stadig forbedres.

Fra kuppets første dag har vores holdning været klar. Kommissær Michel fordømte på det kraftigste kuppet og krævede, at præsident Abdallahi blev løsladt og genindsat, og at der hurtigt blev genetableret et forfatningsmæssigt styre. Hele det internationale samfund fulgte trop med et lignende standpunkt.

Militærjuntaens seneste beslutninger - i det selvudnævnte øverste statsråd - om at formalisere magtovertagelsen og udpege en ny premierminister og regering er nu en række skridt i den forkerte retning, og det går også imod det internationale samfunds krav.

Jeg mener, at dette kup er et alvorligt og klart brud på vigtige dele af Cotonouaftalen om demokratiske principper og retsstatsprincippet. Derfor vedtog Kommissionen den 2. september 2008 en meddelelse til Rådet om indledning af konsultationer med Mauretanien i medfør af artikel 96 i Cotonouaftalen.

På grundlag af resultaterne af konsultationerne vil der blive foreslået passende foranstaltninger. Med tanke på den negative indvirkning, foranstaltninger kunne have på befolkningen, håber vi stadig, at der kan findes en acceptabel løsning, uden at det bliver nødvendigt at isolere et land, der er så strategisk vigtigt, som mange af Dem har sagt.

I mellemtiden vil vi fortsat følge udviklingen i Mauretanien, samtidig med at vi fuldt ud støtter Den Afrikanske Unions bestræbelser på at genetablere et forfatningsmæssigt styre i landet.

Jeg vil nu kort kommentere to spørgsmål. På nuværende tidspunkt er det for tidligt overhovedet at drøfte passende foranstaltninger, der skal træffes i forhold til bestemte projekter eller samarbejdsområder. Jeg mener, at vi bør vente, indtil vi har resultaterne af konsultationerne medfør af artikel 96 i Cotonouaftalen, og det ville også være godt, fru Isler Béguin, at vente på, at en delegation tager dertil. Konsultationerne i medfør af artikel 96 i Cotonouaftalen skal indledes først.

Til slut er der to vigtige projekter: det ene er et igangværende projekt under Den Europæiske Udviklingsfond (værdi: 4,5 millioner euro) til støtte for civilsamfundet, og det andet er planlagt støtte til investeringer i demokrati og menneskerettigheder (værdi: 300.000 euro). Disse ville sandsynligvis køre videre, hvis dele af samarbejdet blev indstillet. Så i øjeblikket befinder vi os i en situation, hvor jeg mener, at Cotonouaftalen skal aktiveres, og at konsultationerne medfør af artikel 96 skal indledes, og derefter må vi se, hvad der sker.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter forhandlingen.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Desværre er emnet om respekten for menneskerettigheder i afrikanske lande blevet evigt til stede. For mange europæere er respekten for menneskerettigheder en gave, som de er født med. Jeg kommer fra et land, som oplevede den kraftigste kommunisme i Europa, og hvor menneskerettighederne ikke lå særlig højt på ledernes dagsorden. Jeg kan ikke sige, at 18 års demokrati har ført til, at tilfælde med overtrædelser af menneskerettighederne er fuldstændig forsvundet, men situationen er meget bedre end i årene med kommunisme.

Det skrøbelige afrikanske kontinent, hvis århundrede lange historie alvorligt har mærket dets befolkning, står nu også over for truslen om destabilisering af en hel region som følge af de militære ledes statskup i Mauretanien. De annullerede faktisk den demokratiske beslutning fra det mauretanske folks, som havde valgt deres første præsident på demokratisk vis. Opfyldelse af retsstatsprincippet er det første grundlæggende krav for demokrati.

Det nye regime i Mauretanien har ikke folkets opbakning og repræsenterer en begrænset folkegruppes særlige ønske. Det internationale samfund har pligt til at sikre, at tingene ikke degenerer i dette land, både for befolkningens sikkerhed og hele regionens stabilitet, hvor terrorisme er en reel trussel.

12.2. Henrettelser ved hængning i Iran

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling om seks beslutningsforslag om henrettelser ved hængning i Iran⁽²⁾.

Paulo Casaca, forslagsstiller. - (PT) I 2008 er det 20 år siden, at der fandt en massehenrettelse sted af tusindvis af politiske fanger i Teherans fængsler. Det var en af de største forbrydelser mod menneskeheden siden Anden Verdenskrig.

Antallet af henrettelser i Iran er i dag fuldstændig ude af kontrol. I henhold til officielle meddelelser fra de iranske myndigheder fandt der 29 hængninger sted på én dag i Evin-fængslet i Teheran. Styret respekterer ikke de mindreåriges eller andres rettigheder, og vi står nu over for den mulighed, som de amerikanske myndigheder har gjort opmærksom på, at Camp Ashraf vil blive overdraget. Der opholder sig næsten 4 000

⁽²⁾ Se protokollen.

iranere i lejren, som bliver beskyttet i henhold til den fjerde Genèvekonvention i overensstemmelse med den status, de amerikanske myndigheders selv gav lejren. Det var de amerikanske myndigheder selv, der gav dem denne status, og nu er vi vidne til forhandlinger om deres overdragelse til de iranske myndigheder på dette tidspunkt og på disse betingelser.

Det er helt utilstadeligt at tillade dette. Det er det samme som at samarbejde med en af de værste forbrydelser mod menneskeheden. Det ville gøre os til medskyldige. Det kan vi under ingen omstændigheder tillade. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at dette er meget værre end Guantánamo, og det skal vi gøre meget klart for de amerikanske myndigheder. Vi kan ikke tillade noget sådant. Det er et totalt brud med vores civiliserede værdier.

Charles Tannock, *forslagsstiller*. - (EN) Hr. formand! Det brutale teokratiske regime i Teheran finder tilsyneladende en pervers tilfredsstillelse i at chokere verden og bryde de civiliserede normer, der karakteriserer de fleste andre lande. Iran er ikke blot berygtet for det store antal henrettelser, men også for de regelmæssige og nådesløse henrettelser af mindreårige lovovertrædere, der har begået lovovertrædelser som børn.

Mens man i de fleste lande, hvor voksne mennesker stadig idømmes dødsstraf, kun idømmer folk dødsstraf for overlagt mord, er Irans fortolkning af, hvilke forbrydelser der kan straffes med dødsstraf, meget bred og omfatter homoseksualitet og utroskab. Domstolene idømmer ofte folk en sådan straf for, hvad der for os i Europa er mindre lovovertrædelser eller slet ikke en lovovertrædelse.

Tidligere er teenagepiger, der er blevet dømt for at have sex uden for ægteskabet, blevet henrettet for forbrydelser, der efter styrets opfattelse strider mod seksuel kyskhed, såkaldte "crimes of sexual chastity". I EU bør vi på det kraftigste fordømme menneskerettighedssituationen i Iran, på samme måde som vi på det kraftigste fordømmer landets bestræbelser på at berige uran til atomvåben. Vi appellerer her i Parlamentet til den iranske præsident om at udvise mildhed, men jeg må sige, at jeg ikke nærer ikke de store forhåbninger til, at det sker.

Marios Matsakis, *forslagsstiller*. - (EN) Hr. formand! På trods af tidligere beslutninger her i Parlamentet og i FN's Generalforsamling og i modstrid med grundlæggende moralske og etiske hensyn fortsætter det teokratiske, totalitære regime, der er ved magten i Iran, at udsætte sine borgere for - blandt andre ondsindede gerninger - dødsstraf. Det må dog siges, at det heldigvis ser ud til, at det er ved at være slut med henrettelser ved den frygtede og mest barbariske metode stening. Det ville uden tvivl være et skridt i den rigtige retning.

Ikke desto mindre lader retfærdigheden af mange af de retssager, der finder sted i Iran, meget tilbage at ønske. I mange tilfælde er standarderne for retspleje langt fra, hvad man kan forvente i det 21. århundrede. Desuden er forfølgelse af politiske og/eller religiøse grunde fortsat meget udbredt. Disse forhold er en yderligere skamplet på de ansvarlige myndigheder i Teheran. Desuden fortsætter henrettelsen af mindreårige lovovertrædere på trods af de højlydte internationale protester.

Med denne nye beslutning i dag udtrykkes et klart håb om, at lederne af det iranske regime i det mindste vil lytte til fornuft og hurtigt få bragt landet på linje med internationalt accepterede normer for rationel opførsel. Det iranske folk fortjener mere end at lide under et barbarisk regime, der er præget af enøjet politisk eller religiøs fanatisme, om som er indført af utroligt kortsynede og grusomme ledere. Det er mere end på høje tid, at der sker liberale forandringer i Iran. Lad os håbe, at det sker snart.

Feleknas Uca, *forslagsstiller*. - (DE) Hr. formand! Det er endnu en gang nødvendigt at tale om krænkelse af menneskerettighederne i Iran, og det er ikke ret lang tid siden, vi sidst gjorde det.

Så sent som for tre måneder siden formulerede vi her i Parlamentet en beslutning om henrettelserne i Iran. Desværre er der ikke noget, der er blevet bedre siden da. Tværtimod: I skyggen af den nukleare krise fortsætter Mullahregimets myrderier med uformindsket styrke. Bare for en uge siden blev den 18-årige Behnam Saree henrettet i offentlighed. I forrige uge henrettede man en 20-årig mand, der havde begået en strafbar handling som 15-årig. Proceduren er altid den samme: De unge mænd skal stille sig på en taburet, løkken hænges om deres hals, og når bødlen skubber taburetten væk, strammes løkken nådesløst om halsen.

Set i lyset af denne barbariske akt spørger jeg mig selv, om den barbariske adfærd kan blive værre. Og jeg konkluderer: Ja, mine damer og herrer! Henrettelsen af mindreårige er netop sådan en forværring. Disse dødsdomme, der idømmes mindreårige, udgør en alvorlig krænkelse af Den Islamiske Republik Irans internationale forpligtelser.

Iran har underskrevet internationale aftaler og således forpligtet sig til ikke at henrette mindreårige gerningsmænd. Det er makabert og grænser til det smagløse, når iranske regeringsrepræsentanter besvarer kritikken af denne praksis med, at man jo ville vente med henrettelsen, til de pågældende var blevet myndige.

Iran er det land i verden, der udfører flest henrettelser af mindreårige, og indtager dermed den dybt beskæmmende førsteplads. Der er ifølge Amnesty International ikke noget andet sted i verden, hvor man siden 1990 har udført så mange henrettelser af mindreårige. Alene i 2007 og 2008 er 15 mindreårige blevet dræbt. Situationen for mindreårige gerningsmænd, som er i fare for at blive henrettet, har i Iran nået et ikke acceptabelt, kritisk omfang. Mindst 132 mindreårige gerningsmænd befinder sig i dødsceller, men det virkelige tal kan dog være langt højere.

Situationen i fængslerne er også dramatisk. Siden den 25. august har et par hundrede kurdiske politiske fanger sultestrejket i iranske fængsler. De protesterer mod de umenneskelige forhold, mod tortur og mishandling og mod dødsstraf. Her er det internationale statssamfund virkelig nødt til at handle. Vi er nødt til at være utrættelige og vedholdende i vores kamp for at få Iran til at overholde sine menneskerettighedsforpligtelser.

Situationen er alt for prekær til, at vi udskyder dette emne.

Raül Romeva i Rueda, *forslagsstiller*. - (ES) Hr. formand! I begyndelsen af august modtog vi en fantastisk nyhed fra Iran. Det iranske retsvæsen havde besluttet at suspendere anvendelsen af stening som henrettelsesmetode.

Den umiddelbare konsekvens var, at mindst 10 kvinder ikke blev henrettet ved hjælp af denne brutale metode. Træerne vokser dog ikke ind i himlen, for vi skal huske på, at der i det forslag til ændring af straffeloven, som Parlamentet drøfter for øjeblikket, fastholdes en mulighed for henrettelse ved hjælp af stening i tilfælde af visse former for utroskab.

Problemet i Iran har dog ikke kun med stening at gøre, men med selve eksistensen af dødsstraf, og antallet af mennesker, der henrettes i Iran, hører fortsat til blandt de højeste i verden. Det er allerede blevet sagt, og jeg gentager det: 191 mennesker er blevet henrettet i år og 317 i 2007, og det er kun Kina, der slår denne rekord.

I generelle vendinger skal vi åbent fordømme forfølgelsen, fængslingen og den hyppige henrettelse af personer, der forsvarer og fremmer menneskerettighederne, og som forsvarer friheden til seksuel valgfrihed, samt dem, der kæmper for at afskaffe dødsstraffen, kort sagt alle dem, der i Iran plejer at blive anklaget for at udøve aktiviteter, der er i strid med den nationale sikkerhed.

Der er mange tilfælde, vi burde nævne her, men lad mig i det mindste nævne et enkelt, nemlig sagen om aktivisten Yaghoub Mehrnehad, der forsvarede mindretallets rettigheder. Han var etnisk baluchi og administrerende direktør for ungdomsforeningen "Retfærdighedens stemmer" og blev henrettet den 4. august efter offentligt at have kritiseret de lokale myndigheders holdning.

Marcin Libicki, *forslagsstiller*. - (PL) Hr. formand! Vi taler i dag om forbrydelser, som Iran begår mod dets egne borgere. Sagen er speciel sammenlignet med andre tilfælde, vi ofte har debatteret, eftersom Iran ikke er i krig med nogen. De mest voldsomme spændinger, der kan fremkalde forskellige forbryderiske gerninger, eksisterer altså ikke. Iran har et regime, der er valgt på en relativ demokratisk måde. Man kan altså heller ikke tale om politisk spænding. Der findes heller ikke nogen interne nationale spændinger i Iran.

Til trods for alt dette foretages der minimum en henrettelse hver dag i Iran. Unge henrettes for forbrydelser begået, da de var 13-14 år gamle. Det internationale samfund skal drage passende konklusioner heraf. Og det skal udelukke Iran fra alle mulige internationale organisationer. Denne adfærd udmønter sig nemlig til tider i resultater, hvilket indstillingen af stening er det bedste eksempel på. Jeg vil gerne appellere til, at man ikke overdrager mennesker fra Camp Ashraf til Iran, da de ville være i fare for at blive overgivet til bødderne.

Tunne Kelam, *for PPE-DE-Gruppen*. - (EN) Hr. formand, hr. kommissær! Det haster meget med at udtrykke over for det iranske regime, at vi stærkt fordømmer det øgede antal henrettelser i landet, og at vi støtter demokratiske ændringer der. Men vi er også bekymrede over, hvad der sker med de næsten 4.000 medlemmer af den iranske opposition, der opholder sig i Camp Ashraf i Irak.

Vi anmoder derfor indtrængende både de irakiske og de amerikanske myndigheder om ikke at tvangshjemsende nogen iranske flygtninge til Iran, men i stedet finde en tilfredsstillende langsigtet løsning

for de personer, der opholder sig i Camp Ashraf, og som har status som beskyttede personer i henhold til den fjerde Genèvekonvention.

Proinsias De Rossa, for PSE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! For mig virker det som, at når en hvilken som helst type religion får absolut magt et hvilket som helst sted i verden, er den lige så brutal og intolerant som ethvert verdsligt diktatur. I Iran er der dødsstraf for homoseksualitet, utroskab, spionage, narkotikasmugling, våbnet røveri og så selvfølgelig frafald: du bliver hængt, hvis du ikke makker ret.

Ifølge oppositionskilder er politiske aktivister blevet anklaget for at have begået lovovertrædelser og henrettet. En iransk mand er blevet hængt for voldtægt på trods af, at det påståede offer trak anklagerne tilbage, og på trods af, at der blev beordret en juridisk undersøgelse af dommen. Mobile kraner og lastbilers kranarme bruges til offentlige hængninger, og da der således ikke sker et fald for de personer, der skal henrettes, udsættes de for en langsom og pinefuld død ved kvælning.

Det er af afgørende betydning, at vi lægger pres på de iranske myndigheder, så de som absolut minimum systematisk omstøder alle dødsstraffe for mindreårige lovovertrædere og ikke henretter de fire unge drenge, som står til at blive henrettet i øjeblikket. Jeg ville hilse det velkommen, hvis stening af kvinder blev bragt til ophør - forhåbentlig sker det også. Som det også påpeges i beslutningen, er det dog bekymrende, at der er ny lovgivning, der søger at bevare det for utroskab.

Marco Cappato, for ALDE-Gruppen. - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Hvis vi betragter Iran som en global atomtrussel, kræver en stærk politisk og diplomatisk indsats, at vi f.eks. inddrager Rusland. Desuden giver Iran det tydeligste bevis for nogensinde, at menneskerettighedsspørgsmålet bør være en integreret del af vores internationale og fælles sikkerhedspolitik, for Iran som atomtrussel bygger ikke mindst på de daglige overgreb, som dette regime begår mod de iranske borgere, og derfor skal vi beskæftige os med dette.

Jeg håber, at kommissæren kan fortælle os noget mere om, hvordan de midler, der er sat af til fremme af demokratiet og retsstaten, bliver brugt. I Iran er det som bekendt yderst vanskeligt at kontakte den demokratiske opposition. Desuden er der det generelle spørgsmål om dødsstraffen, som FN har udtalt sig om. Parlamentet gik stærkt ind for et moratorium og en global indstilling af dødsstraffen. Tiden er inde til at gentage denne holdning og foreslå, at FN udnævner en særlig udsending for dødsstraf under generalsekretæren. Jeg vil foreslå dette med et mundtligt ændringsforslag, som jeg håber, at de politiske grupper vedtager.

Mogens Camre, for UEN-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Jeg tror, at alle i Parlamentet er enige med mig i, at når man læser om de individuelle tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, som beskrives i denne beslutning, føler man, at det ikke kan være hændelser, der foregår i dette århundrede. Men det er den sørgelige sandhed om situationen i et land, der er faldet tilbage til en middelalderlig, primitiv brutalitet i forsøget på at undertrykke landets eget folk - et folk, der længes efter demokrati, frihed og reformer.

Vi, de vestlige demokratier, kan ikke blive ved med at forhandle for evigt med det kriminelle regime i Teheran i et naivt håb om, at vores svage forhandlere nogensinde vil kunne opnå noget med et regime, der ikke forstår og respekterer den moderne verden og dens værdier, og som åbenbart hader sit eget folk lige så meget, som det hader os. Lad denne beslutning være sidste ud kald for retfærdighed og menneskerettigheder. Jeg vil også nævne - og det med dyb beklagelse - at EU stadig har den demokratiske iranske oppositionsbewægelse, PMOI, på sin terrorliste på trods af afgørelserne ved både EF-Domstolen i Luxembourg og den britiske højesteret om, at dette er uberettiget.

Jeg støtter hr. Kelams mundtlige ændringsforslag vedrørende Ashraflejren og hr. Hutchinsons mundtlige ændringsforslag. Disse ændringsforslag forbedrer beslutningen.

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Hr. formand! Vi må ikke gøre os mange illusioner. Teokratiet i Teheran vil uden tvivl kun have foragt til overs for demokratiet i Europa. Men alligevel er det godt, at Parlamentet på ny i tydelige vendinger fordømmer henrettelserne i Iran. Henrettelsen af mindreårige er ikke blot i strid med folkeretten, det er simpelthen barbarisk, og det siger med det samme også alt om den nådesløse karakter, som regimet, der nu i årtier har haft magten i Teheran, har. Det kan også være en advarsel for de naive mennesker, som tror, at Iran kan behandles med fløjlschandsker.

Alligevel savner jeg noget i dette beslutningsforslag. Det bemærkes med rette, at der i Iran foretages flere henrettelser end i et hvilket som helst andet land i verden, undtagen Kina. Hvad der imidlertid skulle være tilføjet, er, at mindreårige siden januar 2005 kun er dødsdømt og henrettet i Saudi-Arabien, Sudan, Yemen og Pakistan. Det er ikke tilfældigt, at det er i islamiske lande, at sharia anvendes i overensstemmelse med

bogstav og ånd. Måske er det ikke politisk korrekt at sige det, men kendsgerningerne taler for sig selv. Denne praksis beviser endnu en gang, at denne islam, som endnu ikke kender til oplysningstiden, er uforenelig med vores vestlige værdier.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Et parlamentsmedlem fra venstre har netop misbrugt det triste emne dødsstraf i Iran og de frygtelige forbrydelser, der finder sted dér, til et angreb på religionen. Han beskyldte regimets religiøse karakter for at være årsag til situationen. Det er efter min mening absurd.

Der er tale om en ordinært totalitært regime, som kun misbruger den islamiske religion til egne formål. Det er dét, der er problemet, og det er regimet, vi skal fordømme energisk, og ikke islam eller religion i sig selv.

I øvrigt har de værste regimer i verdenshistorien været dem, der har påkaldt sig nationalsocialisme eller international socialisme, hvilket Kina, som er blevet nævnt flere gange i dag, jo også gør.

Derfor skal vi være klar over én ting: Vi må ikke føre en ideologisk kamp her, heller ikke med Iran. Her handler det ikke om ideologi, her handler det om menneskerettighedernes universelle karakter. Og denne universelle karakter gælder på begge sider af de verdensanskuende frontlinjer. Der findes ingen asiatiske menneskerettigheder! Der findes ingen islamiske menneskerettigheder, der sikrer menneskene mindre, og som måske på den ene eller den anden måde kan tolerere dødsstraf. Vi er entydigt modstander af dødsstraf, uanset om den praktiseres i USA, i Kina eller i Iran - uden at sammenligne disse lande. Vi skal være helt klar over én ting: Det iranske regime er et totalitært regime, og det skal forsvinde.

Józef Pinior (PSE). - (PL) Hr. formand! Den internationale ret efterlader ikke nogen tvivl. Man må ikke udføre dødsstraf på personer, der var under 18, da forbrydelsen blev begået. Iran krænker den internationale ret.

Jeg vil gerne understrege, at Iran som stat deltager i de internationale konventioner. Det har underskrevet disse forpligtelser. Den 24. juli i år opfordrede 24 menneskerettighedsorganisationer fra hele verden Iran til at afskaffe henrettelse af unge personer, og de opfordrede generelt til afskaffelse af dødsstraf i landet. Seks unge mennesker er i år blevet henrettet. Det er 26 personer siden 2005.

I Europa-Parlamentet har vi allerede beskæftiget os mange gange med den barbariske måde, loven anvendes på i Iran. Vi kan ikke tillade, at de personer, der i øjeblikket opholder sig i Camp Ashraf, udleveres til denne stat, eftersom Iran ikke er en retsstat.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (PL) Hr. formand! Menneskerettighederne er ikke blevet forbedret i Iran. I går blev to personer hængt i Arak og Boujerd, og mange venter på dommens udførelse. I Camp Ashraf i Irak findes nogle tusinde modstandere af ayatollaherne. Det er medlemmer af People's Mojahedin of Iran, og de er i fare for at blive udvist fra Irak. Det vil betyde den sikre død for mange af dem. USA's væbnede styrker har sørget for, at lejrens indbyggere har været sikre i overensstemmelse med den fjerde Genèvekonvention. Som følge af ændringen af styrkernes status skal man finde en langsigtet løsning på problemet med de iranske flygtninge i lejren, hvilket er nævnt i beslutningen. Jeg vil i denne forbindelse atter en gang minde om, at domsafgørelser skal afsiges hurtigt, samt at People's Mojahedin of Iran skal slettes fra listen over terrororganisationer.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). - (PL) Hr. formand! Antallet af offentlige henrettelser stiger i Iran. Ifølge oplysninger fra Amnesty International dør omkring 200 dømte hvert år på denne måde foran tusindvis af mennesker. I Iran anvendes dødsstraffen bl.a. i forbindelse med blasfemi, konvertering, utroskab og prostitution. Menneskerettighedsforkæmpere uden for Iran og reformpolitikere i selve Iran protesterer korrekt mod de meget hårde straffe for umoralske handlinger eller trosskifte.

Vesten kan ikke nøjes med at observere disse makabre handlinger. Parlamentet skal tydeligt fordømme det iranske regime og støtte oppositionens fred- og reformtiltag. Oppositionen er repræsenteret af People's Mojahedin of Iran. Den naturlige konsekvens af den demokratiske udvikling af denne organisation, der er repræsenteret af Maryam Rajavi, er at fjerne den fra EU's officielle terrorliste.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Hr. formand! Ser man på tingene fra en psykologisk synsvinkel, er det blevet bevist, at hårde straffe aldrig har haft en forbedrende effekt, men de skaber had, vold og et ønske om hævn over for ligestillede og myndigheder. Jeg kæmper ikke imod at straffe skyldige mennesker, men det skal ikke være ved at anvende dødsstraf.

Lad os ikke glemme, at mennesker kan komme videre ved hjælp af revalidering og sociale reintegrationsprogrammer. Lad os ikke glemme, at i Iran bliver unge mennesker under 18 år dømt til døden, selv om de internationale rettigheder, der er anerkendt ved iraneres underskrivelse, ikke tillader sådanne

grusomheder. På et tidspunkt hørte vi om en forfærdelig situation, hvor en gruppe unge mennesker fra Isfahan blev straffet for at danse forbydende tæt, få centimeter fra hinanden.

Som lærer vil jeg gerne minde om, at positive uddannelsesresultater ikke kan opnås ved frygt, restriktion og fysisk straf.

Aloyzas Sakalas (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gøre mine kolleger opmærksom på, at hundredvis af mennesker bliver henrettet hvert år i Iran. Det er resultatet af den fejlslagne politik, EU har ført over for Iran de seneste år.

Vi burde vide, at kun en stærk opposition internt i Iran kan ændre den situation. Mit spørgsmål i dag er, hvorfor EU stadig har den iranske oppositionsbevægelse på en sort liste på trods af, at de britiske domstole har bestemt, at den skal fjernes fra listen? Er det ikke på tide, at Rådet under det nuværende formandskab lever op til sin forpligtelse om at respektere retsstatsprincippet og fjerner oppositionsbevægelsen fra den sorte liste en gang for alle? Jeg mener, at fru Ferrero-Waldner kunne tage de nødvendige skridt.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Hr. formand! Det er bestialsk at straffe børn med døden. Det er en forbrydelse at anvende kraner som galge, og det er også udtryk for ringeagt for den tekniske udvikling. Offentlige henrettelser virker også som en opfordring til aggressiv adfærd blandt befolkningen. Vi har mange gange debatteret situationen i Iran, der kynisk misrøgter de internationale forpligtelser, det selv har underskrevet. Vores beslutninger skaber ikke nogen resultater. Jeg forventer, at Kommissionen overvejer at indføre sanktioner som følge af de forbrydelser, Iran udfører på sin egen nation.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Absurd lovgivning og psykologisk terror er den korteste definition på den nuværende totalitarisme i Iran. Loven virker, når folk ved, hvad der er strafbart, men det må ikke komme ud af proportioner. Vi har et eksempel i historien - i sovjettidens Rusland fandtes der slet ikke nogen love. Der fandtes blot et alvidende menneskes vilje og dettes myndighed, KGB. I Iran er det absurd, at alt kan straffes med døden. Der findes ikke nogen domstole, der findes ikke nogen logik eller passende retssager. Man skal derfor kræve, at der ikke sendes nogen politiske flygtninge tilbage til Iran, og det gælder især unge flygtninge i Iraks tilfælde. Iran er nemlig et stort bøddelhus, ikke et sted med domstole.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Efter min mening er dette absolut et af de sørgeligste tilfælde af krænkelse af menneskerettigheder, nemlig dødsstraf - og i særdeleshed dødsstraf til unge mennesker. Jeg tror, at vi alle sammen virkelig føler, at vi må gøre noget her og nu. Der var en forhandling i juni om samme emne, og alligevel er situationen fra juni til nu desværre ikke forbedret, men forværret. Omfanget og alvoren af vores bekymringer fremgår også klart af det stigende antal erklæringer, EU har udsendt siden forhandlingen i juni - otte flere til dato.

De nævnte mange sager, og jeg vil også nævne et par stykker. Dagen efter, at EU i sidste uge havde beklaget hængningen af hr. Hejazi, som var mindreårig, fandt der f.eks. endnu en henrettelse af en mindreårig sted. Den 26. august blev hr. Zaree henrettet i fængslet i Shiraz. Det skete på trods af mange opfordringer om at udvise nåde ikke kun fra EU, men også fra resten verden, ikke mindst fra FN's Højkommissær for Menneskerettigheder. Henrettelsen af hr. Zaree har bragt antallet af henrettelser af mindreårige - som De har nævnt - siden starten af året helt op på seks. Oplysninger tyder på, at der sidder over 100 mindreårige på dødsgangen i Iran. Desværre fortsætter dødstallet med at stige. Mens vi taler, står endnu en mindreårig, hr. Soleimanian, over for at blive henrettet i den nærmeste fremtid. Det moratorium, som Irans leder af domstolene har forordnet på henrettelser af mindreårige, overtrædes på det groveste af hans egne dommere.

Med hensyn til spørgsmålet om Camp Ashraf bør Genèvekonventionerne naturligvis også gælde for personer, der opholder sig her, som for alle andre. Hvis nogen af de personer, der opholder sig i Camp Ashraf, tvangshjemsendes til Iran, må vi rette de nødvendige henvendelser til den iranske regering. Vi har ved mange lejligheder forsøgt at tale åbent eller forsøgt med diskret diplomati. Jeg har altid selv argumenteret stærkt for sagen, hver gang udenrigsministeren eller formanden for parlamentet har besøgt mig i andre anliggender angående atomproblematikken. Vi har kun haft held med det i ét tilfælde, og det var stening af kvinder. Jeg har altid været modstander af dette, men som De nok kan forstille Dem, er jeg også helhjertet modstander af, hvad der sker med unge mennesker, og naturligvis af dødsstraf generelt. De iranske myndigheder vender stort set altid det døve øre til vores opfordringer, og vi har derfor ikke andet valg end at ty til det såkaldte megafondiplomati, som man i Teheran påstår, at man afskyr og afviser.

Iran skal leve op til sine egne forpligtelser. Irans opførsel kan kun kaste skygger over landets internationale omdømme, som allerede er plettet. Uden konkrete forbedringer af menneskerettighedssituationen

vanskeliggøres vores fælles målsætning om at udvikle et godt forhold mellem EU og Den Islamiske Republik Iran, selv om atomproblemet blev løst.

Jeg har tillid til, at Parlamentet og samtlige EU-partnere bliver enige om denne politik og handler derefter. I dag opfordrer jeg endnu en gang myndighederne i Den Islamiske Republik Iran til at overholde de internationale konventioner, som landet deltager i, og skåne livet for alle de mindreårige, som stadig sidder på dødsgangen. Hele menneskerettighedssituationen er i sandhed meget vanskelig. Som De ved, havde vi en dialog om menneskerettigheder, men desværre fungerede det ikke. Vi forsøgte at arbejde på offentligt diplomati, og vi arbejder tæt sammen med EU-medlemsstaterne for at få et velkoordineret offentligt diplomati. Vi har afsat 3 millioner euro til en tv-nyhedstjeneste på Farsi. Vi forsøger også at arbejde med et civilsamfund i Iran, men der lægges os mange hindringer i vejen.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter forhandlingen.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Glyn Ford (PSE), skriftlig. - (EN) Parlamentet støtter en total afskaffelse af dødsstraffen i hele verden. Desværre er der lang vej endnu. Vi er derfor nødt til at gøre de fremskridt, vi kan. Vi hilser det velkommen, at brugen af stening som henrettelsesmetode for kvinder i Iran ophører. Vi opfordrer indtrængende det iranske Majlis til at vedtage lovgivning, der sikrer, at ingen bliver henrettet for forbrydelser, der er begået af personer under 18 år.

Vi bør også fordømme fængslingen og forfølgelsen af iranske borgere, som agiterer for menneskerettigheder og afskaffelse af dødsstraffen. I de nuværende omstændigheder anmoder vi de irakiske og amerikanske myndigheder om ikke at tvangshjemsende iranske flygtninge og asylsøgere til Iran og arbejde på at finde en langsigtet løsning på situationen for de personer, der opholder sig i uvished i Camp Ashraf.

12.3. Drab på albinoer i Tanzania

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling om seks beslutningsforslag om drab på albinoer i Tanzania ⁽³⁾.

Ryszard Czarnecki, forlagsstiller. - (PL) Hr. formand! Mennesker dræbes i det 21. århundrede, fordi de er albinoer. Det finder sted i Tanzania, et land hvor over en tredjedel af indbyggerne lever under fattigdomsgrænsen. 173 personer er i den seneste tid blevet anholdt og beskyldt for at dræbe eller lemlæste albinoer, og det fortæller noget om omfanget af problemet. I løbet af det sidste halve år er 25 personer netop dræbt eller lemlæstet af denne årsag.

Vi kan tale om en meget stor albinobefolkning i verden. Ud af en million mennesker er 50 albinoer. Men det er kun i Tanzania, at de behandles så dårligt. Man handler med deres blod og kropsdele, og ansvaret for dette hviler på de animistiske heksedoktorer og banderne, der er hyret af heksedoktorerne. Og det skal understreges, at ansvaret også hviler på politiet, da det ser gennem fingre med det.

Jeg vil til slut gerne sige, at vores protest først bliver effektiv, når de tanzaniske albinoer sikres sundhedspleje, uddannelse og mulighed for at blive integreret med samfundet.

Laima Liucija Andrikiienė, forlagsstiller. - (LT) Hr. formand! I dag drøfter vi en sag om diskrimination mod en minoritet. Den pågældende minoritet er albinoer, som bliver dræbt og lemlæstet i Tanzania, inklusive små børn. Dette er et alvorligt problem i hele Afrika syd for Sahara. Jeg vil gerne minde Dem om, at albinisme på verdensplan rammer en ud af 20.000 mennesker. Som det blev nævnt i den forrige tale, sælger heksedoktorer i Tanzania afskårne kropsdele og blod fra albinoer til minearbejdere og fiskere, som naivt tror, at det vil bringe dem held, sundhed og lykke. Vores holdning er meget klar - drab på albinoer og diskriminering af dem er fuldstændig uacceptabelt og skal ikke tolereres. Regeringen i Tanzania skal træffe overensstemmende foranstaltninger til at stoppe denne frygtelige situation. Regeringen og præsidenten i Tanzania er allerede begyndt at gennemføre foranstaltninger, hvilket vi værdsætter, men det er ikke nok. Retssagen, hvor 173 mennesker, der er anklaget for albinodrab, skal stilles for retten, vil være en lakmusprøve, som vil vise holdningen hos dem, der har magten i Tanzania, og de skyldige vil blive straffet. Den bedste

(3) Se protokollen.

måde at løse problemet på vil dog være gennem bedre uddannelse og passende sundhedspleje, som er tilgængelig for alle dette lands borgere, inklusive albinoer. Det internationale samfund såvel som EU skal give støtte til overvindelsen af disse problemer. De fleste mennesker med albinisme dør af hudkræft, før de bliver 30 år.

Marios Matsakis, forslagsstiller. - (EN) Hr. formand! Personer med den genetiske defekt albinisme er udsat for forskellige grader af diskriminering internationalt, foruden at de har alvorlige helbredsmæssige problemer.

Men på det seneste i Afrika syd for Sahara, og især i Tanzania, er albinoer derudover blevet overfaldet og lemlæstet på en hidtil uhørt og barbarisk måde, hvorefter deres legemsdele er blevet brugt af heksekultorer som ingredienser ved fremstillingen af drikke, som lover at gøre folk rige. Foruden det åbenlyst kriminelle ved denne situation vidner den også om et tilbagestående samfund, hvor der stadig praktiseres sygeligt brutal heksekunst.

Den tanzanianske regering har pligt til at handle hurtigt og beslutsomt med henblik på følgende: For det første for at beskytte alle albinoer mod yderligere overfald, for det andet for at foretage en dybtgående undersøgelse af alle forbrydelser, der er begået mod albinoer, og stille de ansvarlige for retten, for det tredje for at give landets borgere tilstrækkelig uddannelse, så de kan slippe ud af heksekunsten og overtroens forbandelse, samt for det fjerde for at sikre, at albinoer tilbydes den bedst mulige sundhedspleje og socialhjælp, så de kan leve et næsten normalt liv i fred og sikkerhed.

Erik Meijer, forslagsstiller. - (NL) Hr. formand! I Tanzania drejer det sig ikke om vold fra statens side. Diskriminering og vold er levn fra tiden før den jødisk-kristelig-islamiske civilisation, hvori man endnu ikke gik ud fra alle menneskers ligeværdighed.

Tanzania har 150.000 indbyggere, som på grund af for lidt af farvepigmentet melanin, har røde øjne, en bleg hud og lyst hår. De betragtes som et produkt af hekseri. Mange af disse mennesker dræbes, hvorefter deres flåede hud og andre legemsdele bruges til magiske ritualer. På grund af det store antal albinoer er Tanzania den vigtigste leverandør af menneskelige legemsdele til hele Afrika.

Disse frygtelige metoder kan ikke bringes til ophør uden aktiv information af almindelige mennesker i Tanzania og i hele Afrika, et bedre sundhedsvæsen og en bedre adgang for albinoer til toneangivende job. Tanzanias regering træffer ganske vist foranstaltninger, bl.a. en registrering af alle albinoer, for at kunne beskytte dem. Uden en ændret opfattelse af albinoers stilling kunne denne registrering i fremtiden også misbruges til at opspore og udrydde disse mennesker. I Europa har vi i 1940'erne gjort dårlige erfaringer med registrering af truede befolkningsgrupper.

Charles Tannock, for PPE-DE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Det er næsten ikke til at fatte, at det kan stå så slemt til med albinoerne i Tanzania i vores tidsalder. Første gang jeg hørte om problemstillingen, lød det som noget, der var taget lige ud af Joseph Conrads roman Mørkets hjerte. Jeg vil meget gerne tro på Afrikas genopblomstring og muligheder, som så mange af mine kolleger i Parlamentet tilsyneladende gør, men mordet på albinoerne for deres legemsdele gør ikke noget for at forbedre kontinentets omdømme internationalt. Albinoernes lidelser begrænser sig desværre ikke kun til Tanzania, men forekommer i hele Afrika.

Foruden de helbredsmæssige konsekvenser af albinisme i troperne, herunder risikoen for frygtelige former for hudkræft, betragtes de hårdt prøvede albinoer i bedste fald traditionelt som at være vanskabninger eller et af naturens luner, og i værste fald myrdes de for at tilfredsstille efterspørgslen efter traditionel medicin, der mere minder om middelalderlig trolddom.

EU bør ikke tøve med at tage sagen op og lægge pres på lande som Tanzania, hvor det tilsyneladende generelt kniber med at respektere menneskerettighederne og menneskelig værdighed. Det er dog opmuntrende, at den tanzanianske præsident har appelleret til landets folk om at ændre sin traditionelle måde at leve og tænke på. Lad os håbe, at andre ledere i Afrika gentager denne vigtige besked.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, for PSE-Gruppen. - (PL) Hr. formand! I marts i år blev over 25 albinoer brutalt dræbt eller lemlæstet. Albinoerne boede i regionen ved Victoriasøen, og nogle af dem var børn. I disse områder har aggression tidligere fundet sted over for personer, der tilegnes såkaldte overnaturlige evner.

36 % af Tanzanias befolkning lever under fattigdomsgrænsen, og den har praktisk taget ingen adgang til sundhedspleje, hvorfor det er meget almindeligt, at befolkningen tager sin tilflugt til heksekultorer. Troen på overnaturlige evner forstærkes af lokalbefolkningens lave uddannelsesniveau. Befolkningen benægter det hele, som alle andre. Albinoerne er ofre for åben diskrimination, da de er anderledes. Der bor særlig mange

albinoer i området syd for Sahara. De nægtes både adgang til sundhedspleje samt social og juridisk bistand. Det er helt almindeligt, at de diskrimineres i det daglige liv, i skolerne, på de offentlige institutioner samt på arbejdsmarkedet. Albinoerne føler, at de bliver nedværdiget for hvert skridt, de tager, samt at de bliver behandlet som andenrangsborgere.

Hvis man straffer dem, der har begået drabene, kan man gøre noget ved den eksisterende intolerance og stoppe aggressionshandlingerne mod albinoerne i fremtiden. Man skal samtidig udføre grundlæggende arbejde for at højne den tanzaniske befolknings bevidsthed. Det er i denne forbindelse nødvendigt at støtte alle den tanzaniske regerings initiativer, herunder særlig beskyttelse for albinobørn. Vi skal endvidere samarbejde med civilsamfundet og ngo'erne. Aktionerne skal især rettes mod landområderne, hvor bevidstheden er lavest. Kommissionen og EU-medlemsstaterne skal endvidere kraftigt støtte de midlertidige tiltag, som albinoernes organisation i Tanzania har iværksat. De videre tiltag skal have til hensigt at sikre albinobefolkningen fulde rettigheder i forbindelse med adgangen til uddannelse, arbejdsmarkedet, samt den sociale og sundhedsmæssige beskyttelse.

Ewa Tomaszewska, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Siden marts er der dræbt 25 personer - albinoer - i Tanzania som følge af overtro. Der findes en tro på, at albinoers kropsdele - ben, arme, hår og blod - gør folk sunde, lykkelige og rige. Det seneste offer er et barn på syv måneder. Sidste år mistede 25 mennesker ligeledes livet.

Den okkulte praksis finder sted ved Victoriasøen, i landområderne samt blandt fiskere og minearbejdere. Albinoerne er ofte genstand for diskrimination og chikane. Præsident Jakaa Kikwete har ved politiets hjælp lovet at lokalisere albinoerne, der er i skjul, og erklæret dem beskyttelse. Albinoerne er dog ikke tillidsfulde, da de frygter, at den okkulte praksis også har tilhængere blandt politimændene. Albinomordene er organiseret af hekседoktorernes bander. 173 personer fra dette miljø er anholdt og anklaget for at have deltaget i forbrydelserne.

Vi byder udnævnelsen af albinoen Al-Shymaa Kway-Geer til parlamentsmedlem velkommen som et skridt i den rigtige retning. Præsidenten har udnævnt hende på grund af hendes kamp mod diskrimineringen. Vi støtter aktionerne indledt af albinoernes organisation i Tanzania og forventer, at kommissionen yder den reel støtte.

Urszula Krupa, for IND/DEM-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Den omtalte menneskerettighedskrænkelser vedrører det subtropiske Tanzania, hvor albinoer diskrimineres, hvilket også sker i mange andre afrikanske lande.

Der finder imidlertid særlig voldsomme drab sted i Tanzania, hvor over 25 mennesker den seneste tid har mistet livet. Ud af 39 millioner tanzaniere lider 270.000 af en genetisk defekt, der skyldes et recessivt gen, der medfører manglende pigmenter i huden. Albinoer lider derfor af problemer med synet, solbrændthed, kræft og tidlig død. Begge forældre skal være bærere af dette gen, ellers forekommer defekten ikke. Kvinder, der giver fødsel til albinobørn tvinges til skilsmisse, og børnene opfattes som en forbandelse nedkaldt over familien. Børnene beskyldes for at være besat af urene ånder eller behandles som dyr, selv om hekседoktorerne på den anden side spreder rygter om de magiske egenskaber, albinoernes hvide hud besidder. Huden skal forestille at skabe lykke og rigdom. Det fører til drab på albinoer, hvorefter de brutalt parteres og anvendes til eliksirer.

Det er svært at forstå, hvad formålet og årsagen er med disse barbariske handlinger, men måske vil man eliminere syge med genetiske defekter. Selv om regeringen på det seneste har fordømt anvendelsen af vold på de hvidhudede afrikanere, støttet en uddannelseskampagne og sågar valgt et parlamentsmedlem, der lider af albinisme, fortsætter disse personers drama. Der mangler endvidere penge til beskyttelsestøj og anden hjælp til denne marginaliserede befolkningsgruppe, så de kan finde beskæftigelse og blive uddannet.

Det internationale samfunds protester og appeller samt den uddannelsesmæssige og finansielle hjælp kan bidrage til at modvirke denne form for ekstrem diskrimination og fremtvinge retlige tiltag over for de 173 anholdte pseudohekседoktorer, der er anklaget for at have begået forbrydelser, tilskynde til drab og handle med menneskeorganer.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil bare udtrykke min støtte til mine kolleger i hele Parlamentet i forbindelse med den frygtelige historie om, hvordan albinoer behandles i Tanzania. Jeg ved, at det også foregår i andre dele af Afrika, men der er en høj koncentration i Tanzania - vi har hørt et antal på 270.000 albinoer - som diskrimineres, som er marginaliserede, som behandles brutalt, og som myrdes for deres legemsdele på grund af overtro, heksekunst og forskellige okkulte traditioner.

Ved at tage sagen op her (og jeg vil rose alle mine kolleger, som har taget sagen op, og dem, der sætter sagen på dagsordenen), føjer vi vores protester her i Europa-Parlamentet til de internationale protester, og forhåbentlig vil den tanzanianske regering - og forhåbentlig også andre - lytte efter.

Det er hovedsageligt et spørgsmål om uddannelse, men vi har først og fremmest brug for, at albinoer beskyttes i deres egne samfund. Vi har brug for en dybtgående undersøgelse. Det er meget bekymrende, at personer i politistyrken er en del af problemet, og at man således ikke kan have tillid til den.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Vi deler Parlamentets harme over det stigende antal overfald på albinoer i Tanzania og over den afskyelige illegale handel med legemsdele fra albinoer i forbindelse med traditionel medicin, overtro og heksedoktorer.

Vi deler i særdeleshed de bekymringer, som FN's komité for afskaffelse af diskrimination mod kvinder for nylig har rapporteret om, nemlig at kvinder og piger har været særligt udvalgt som ofre for rituelle drab. Vi fordømmer alle former for diskriminering og forfølgelse og støtter fuldt politikker og foranstaltninger, der har til hensigt at sætte en stopper for disse handlinger.

Det må dertil siges, at den tanzanianske regering også er fast besluttet på at sætte en stopper for disse gerninger og øge bevidstheden om den sørgelige situation, albinoerne befinder sig i. Vi hilser det også velkommen, at en albino er blevet udnævnt til medlem af parlamentet, at flere heksedoktorer er blevet arresteret for nylig, og at præsidenten har lovet, som det er blevet nævnt, at bringe de ansvarlige for en domstol.

Vi vil også nøje holde øje med den generelle menneskerettighedssituation i Tanzania sammen med medlemsstaterne og andre udviklingspartnere. Adskillige medlemsstater og andre partnere støtter organisationer, f.eks. Legal and Human Rights Centre (en af Tanzanias største menneskerettighedsorganisationer), som løbende holder øje med, om der sker krænkelse af menneskerettighederne. Kommissionen vil som medlem af den største donorgruppe fortsætte med at koordinere donorbidrag for at løse problemet, herunder med albinoforeningen.

Kommissionen vil også tage problemet op med medlemsstaterne i Tanzania i sin politiske dialog med de tanzanianske myndigheder.

Civilsamfundsprogrammet, som Den Europæiske Udviklingsfond støtter med 3 millioner euro, vil være med til at skabe øget bevidsthed: Der er ved at blive organiseret workshopper, som skal sætte fokus på albinoernes situation, og der gennemføres om kort tid en kampagne, der skal øge bevidstheden, i Mwanzaregionen i den nordlige del af Tanzania.

Så vi tager generelt dette emne op i forbindelse med vores løbende dialog. Spørgsmålene tages naturligvis også op i vores igangværende initiativ vedrørende offentlige midler samt sundheds-, uddannelses- og beskæftigelsessektoren. Vi mener, at et uafhængigt og fungerende retssystem er meget vigtigt.

Derfor vil vi fra Kommissionens side i vores dialog med myndighederne understrege vigtigheden af, at der træffes retslige foranstaltninger over for dem, der begået disse forfærdelige gerninger.

Vi vil også tage kontakt til fru Kway-Geer, som er det første albinomedlem af parlamentet i Tanzania (hun blev nævnt tidligere), og drøfte mulige foranstaltninger med hende, da hun bedre kan fortælle os, hvad der kan gøres. Desuden vil vi drøfte dette emne med præsidenten i Tanzania i forbindelse med den markering af 60-års-dagen for underskrivelsen af verdenserklæringen om menneskerettigheder, som efter planen finder sted i Tanzania den 10. december 2008.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen findert sted efter forhandlingerne.

13. Afstemningstid

Formanden. - Vi går nu over til afstemning.

13.1. Statskuppet i Mauretanien (afstemning)

Før afstemningen

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg undskylder, at jeg kom for sent til forhandlingen tidligere. Det skyldes, at vi forsøgte at blive enige om betingelserne for et mundtligt ændringsforslag til punkt 8. Det aftalte mundtlige ændringsforslag lyder: "noterer sig, at militærjuntaen har bebudet, at der vil blive afholdt nyt præsidentvalg, men beklager, at den i modsætning til den junta, som var ved magten fra 2005 til 2007, ikke har forpligtet sig til at udvise neutralitet ved valget; anmoder de militære styrker ved magten om omgående at opstille en fast tidsplan for genoprettelse af de demokratiske institutioner i samråd med alle politiske kræfter".

I punkt 10 skal der foretages en typografisk rettelse, hvilket blev aftalt under drøftelserne. Den sidste linje i punkt 10 skal lyde "hvilket kunne føre til indefrysning af bistanden med undtagelse af fødevarebistanden og den humanitære bistand".

(Parlamentet blev enigt om at vedtage det mundtlige ændringsforslag)

13.2. Henrettelser ved hængning i Iran (afstemning)

Før afstemningen

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg foreslår, at disse ændringsforslag bliver medtaget til sidst i beslutningen. De må undskylde, at jeg gør dette i sidste øjeblik, men det drejer sig om FN's moratorium for dødsstraf, som Parlamentet allerede har givet udtryk for sin holdning til ved tre lejligheder. Derfor tror jeg, at det er i orden blot at stille et mundtligt ændringsforslag.

Jeg foreslår de to følgende punkter, som jeg vil læse meget langsomt op på engelsk:

(EN) "opfordrer til fremlæggelse af en resolution på FN's næste generalforsamling med krav til alle lande, som opretholder dødsstraf, om at fremlægge alle oplysninger om dødsstraf og henrettelser til FN's generalsekretær og til offentligheden og derved at komme ud over statens hemmeligholdelse vedrørende dødsstraf, som også er en direkte grund til et større antal henrettelser".

Det andet punkt lyder således:

"opfordrer til, at den nye resolution lægger op til, at FN's generalsekretær får en særlig udsending, som får til opgave at overvåge situationen, at sikre størst mulig transparens i anvendelsen af dødsstraf og at fremme en intern proces med henblik på gennemførelsen af FN's resolution om et moratorium for henrettelser".

(IT) Jeg kan godt se, at dette er et tillægsspørgsmål, når vi taler om Iran, men det er også et spørgsmål, hvor det er nødvendigt at handle hurtigt. Derfor beder jeg Dem om at godkende denne tilføjelse til vores beslutning.

(Parlamentet blev enigt om at vedtage det mundtlige ændringsforslag)

Raül Romeva i Rueda, forslagsstiller. - (EN) Hr. formand! De to ændringsforslag vedrører først og fremmest punkt 9. Vi har fået en særlig anmodning fra FN's Højkommissær for Flygtninge, som ikke ønsker at blive nævnt i beslutningen. Jeg mener, at det er helt i orden, og i overensstemmelse med dette ændringsforslag anmoder jeg om, at ordene "især at samarbejde med FN's Højkommissær for Flygtninge og andre" slettes. Bemærk, at vi i dette ændringsforslag også medtager hr. Hutchinsons mundtlige ændringsforslag, hvori han anmodede om at få medtaget medlemmer af oppositionen.

Med hensyn til betragtning K fik vi samme anmodning i forbindelse med det princip, jeg allerede har nævnt. Her anmoder vi om at få slettet ordene "i henhold til artikel 27 i den fjerde Genèvekonvention" fra beslutningen. Det skal også bemærkes her, at vi også medtager hr. Kelams mundtlige ændringsforslag. Da det er særlige anmodninger fra FN's Højkommissær for Flygtninge, insisterer jeg på, at vi tager dem med i vores overvejelser.

Paulo Casaca, for PSE-Gruppen. - (PT) Hr. formand! Jeg synes, at det, der lige er blevet sagt, bør korrigeres. Jeg kan forsikre Parlamentet om, at FN's højkommissær på intet tidspunkt har foreslået dette, og at han heller ikke er enig i det, som vores kollega netop har sagt. Jeg opfordrer derfor Parlamentet til ikke at stemme for det, der bliver foreslået her. Det ville sætte spørgsmålstejn ved det vigtigste punkt, og det blev understreget af kommissæren, nemlig den beskyttelse som den fjerde Genèvekonvention giver fangerne i Camp Ashraf. Vi kan derfor ikke acceptere den foreslåede ændring. Jeg vil også gerne understrege, at det ville være i fuldstændig strid med det, som min kollega Hutchinson og vores kollega fra Det Europæiske Folkeparti har sagt. Jeg tager derfor kraftig afstand fra dette mundtlige ændringsforslag.

Bernd Posselt, for PPE-DE-Gruppen. - (DE) Hr. formand! Jeg vil blot sige, at vores gruppe også er imod dette mundtlige ændringsforslag og mener, at aftalen stadig bør nævnes, sådan som det blev besluttet i begyndelsen af ugen.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg er meget imod at knytte mit mundtlige ændringsforslag til betragtning K om at erstatte "eksmedlemmer" med "associerede medlemmer" sammen med, at henvisningen til Genèvekonvention skal slettes. Kommissæren har lige bekræftet, at den fjerde Genèvekonvention også gælder for de personer, der opholder sig i Camp Ashraf, så jeg vil bede Dem om at støtte den første del af dette ændringsforslag, som er det samme som hr. Hutchinsons, men at gå imod, at henvisningen til Genèvekonvention skal slettes.

Mogens Camre, for UEN-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Jeg tilslutter mig de to sidste talere, da UEN-Gruppen også er imod ændringer af de eksisterende mundtlige ændringsforslag, der er trykt.

Alain Hutchinson, forslagsstiller. - (FR) Hr. formand! Jeg vil blot bekræfte, at vi ikke støtter det ændringsforslag, som vores kollega har stillet her, men at vi har stillet et mundtligt ændringsforslag til artikel 9, der går i den retning, som vores kollega nævnte, og at vi naturligvis holder fast ved dette.

(De mundtlige ændringsforslag, som blev stillet af hr. Romeva i Rueda blev ikke vedtaget. De mundtlige ændringsforslag, som blev stillet af hr. Kelam og hr. Hutchinson blev vedtaget)

13.3. Drab på albinoer i Tanzania (afstemning)

Formanden. – Afstemningen er afsluttet.

14. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

15. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

16. Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 116): se protokollen

17. Fremsendelse af tekster vedtaget under dette møde: se protokollen

18. Tidspunkt for næste møde: se protokollen

19. Afbrydelse af sessionen

Formanden. – Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 16.45)

BILAG (Skriftlige svar)

Spørgsmål til Rådet (Rådets formandskab er ansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 7 af Gay Mitchell (H-0540/08)

Om: EU's vision efter den irske forkastelse af Lissabontraktaten

I forlængelse af den irske forkastelse af Lissabontraktaten blev der talt meget om, at de enkelte EU-borgere oplever en manglende forståelse for og/eller formidling af EU, hvilket skyldes den måde, hvorpå EU præsenteres i nationale sammenhænge, hvor EU ofte bliver syndebuk for vanskeligheder, og mange positive virkninger for let overses.

Hvis dette virkelig er tilfældet, er det en trussel mod EU's legitimitet og bør tages meget alvorligt. EU må skabe kontakt til borgerne og bør give Europas befolkning en EU-vision.

Vil Rådet kommentere dette spørgsmål og redegøre for, hvordan EU i fællesskab kan arbejde på at afhjælpe EU's mangel på vision?

Spørgsmål nr. 8 af Christopher Heaton-Harris (H-0571/08)

Om: Valget til Europa-Parlamentet 2009 og Lissabontraktaten

Forventer Rådet, at Lissabontraktaten vil blive ratificeret inden valget til Europa-Parlamentet i 2009?

Spørgsmål nr. 9 af Martin Callanan (H-0576/08)

Om: Lissabontraktaten og fremtiden

Er det Rådets opfattelse, at EU har brug for endnu en tænkepause efter forkastelsen af Lissabontraktaten, og regner det med, at der efter en sådan tænkepause vil blive forelagt endnu et opkogt dokument, således som det allerede er sket én gang?

Spørgsmål nr. 10 af David Sumberg (H-0593/08)

Om: Afstemning om Lissabontraktaten

Er det Rådets opfattelse, at det er en god idé at afholde en ny folkeafstemning om Lissabontraktaten i Irland, selv om et flertal af de irske vælgere forkastede traktatteksten ved folkeafstemningen for nylig?

Spørgsmål nr. 11 af Georgios Toussas (H-0598/08)

Om: Standsning af ratificeringen af Lissabontraktaten

Efter folkeafstemningen i Irland den 12.-13. juni 2008 forsøger Kommissionens formand, EU's stats- og regeringschefer og medlemmer af Det Europæiske Råd at bortforklare den irske befolknings udtrykkelige "nej" til Lissabontraktaten og fortsætter ratificeringsprocessen. Dermed ignorerer man både den irske befolknings afgørelse, men ligeledes resultaterne af folkeafstemningerne i Frankrig og Nederlandene i 2005, hvor EU-forfatningen blev forkastet på et tidspunkt med voksende modstand mod EU, hvilket også spredtes til de andre medlemsstater, hvor regeringerne ikke lader folket tage stilling til Lissabontraktaten ved en folkeafstemning.

Agter Rådet at respektere dette "nej" fra den irske, franske og nederlandske befolkning, erkende, at det er slut for Lissabontraktaten, og sætte en stopper for yderligere ratificeringsprocesser?

Fælles svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

På mødet den 19. og 20. juni noterede Det Europæiske Råd sig resultatet af den irske afstemning, og at ratifikationsprocessen fortsatte i de øvrige medlemsstater.

Det franske formandskab er i tæt kontakt med de irske myndigheder. Hr. Sarkozy besøgte Dublin sammen med Bernard Kouchner den 21. juli for at lytte til og forstå de forskellige synspunkter. De mødtes med de

irske myndigheder, lederne af de politiske partier og repræsentanterne for det civile samfund. Der vil blive afholdt yderligere møder i løbet af de kommende måneder i både Paris og Dublin.

Jeg har noteret mig erklæringerne for nylig fra den irske minister for europæiske anliggender om den eventuelle mulighed for, at den irske befolkning kan stemme i endnu en folkeafstemning.

Som det blev angivet på Det Europæiske Råds møde i juni, respekterer vi den irske befolknings holdning og valg. Vi skal imidlertid ikke glemme, at 24 nationale parlamenter har godkendt Lissabontraktaten.

Derudover er regeringen i Irland helt klar over, at det i det nye usikre internationale klima er af afgørende betydning for EU at have de politiske og retlige midler og instrumenter, som vil gøre det muligt at opfylde EU's målsætninger, til rådighed.

Vi vil med henblik på Det Europæiske Råds møde i oktober gøre alt, hvad der er muligt, for at hjælpe de irske myndigheder med at udarbejde forslag i forbindelse med fremtiden. Det er vigtigt, at disse forslag er klar til oktober, således at der hurtigst muligt kan findes en løsning, som er acceptabel for alle 27 medlemsstater. Vi må ikke spilde tiden på institutionelt plan. Vi skal handle. Vi skal sikre, at vi på grundlag af de irske forslag er klar til at fastlægge vores fremtidige retsgrundlag og bruge de erfaringer, vi har opnået i forbindelse med organiseringen af valget til Europa-Parlamentet og sammensætningen af Kommissionen i 2009.

*
* *

Spørgsmål nr. 12 af David Martin (H-0542/08)

Om: Udvidelse af israelske bosættelser

Hvilke skridt har Rådet taget over for Israel vedrørende den fortsatte udvidelse af israelske bosættelser?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

EU's holdning ligger fast. EU har givet udtryk for sin holdning ved flere lejligheder:

Efter EU's opfattelse er etableringen af bosættelser i de besatte palæstinensiske områder, herunder den østlige del af Jerusalem, ulovlig i henhold til international ret. Med etableringen af bosættelser foregribes resultatet af forhandlingerne om den endelige status for de palæstinensiske områder, og det er samtidig en trussel imod bæredygtigheden for en aftalt løsning om de to staters sameksistens.

I juli og august opfordrede EU endnu en gang Israel til at suspendere alle aktiviteter i forbindelse med bosættelser, især aktiviteter forbundet med "naturlig vækst", herunder aktiviteterne i den østlige del af Jerusalem, og afvikle de ukontrollerede bosættelser, der er etableret siden marts 2001.

*
* *

Spørgsmål nr. 14 af Bernd Posselt (H-0551/08)

Om: Tiltrædelsesforhandlinger med Kroatien

Hvilke skridt foretager Rådet, for at EU's tiltrædelsesforhandlinger med Kroatien kan afsluttes inden årets udgang, og hvilken tidsplan kan der efter Rådets opfattelse opstilles for et kroatisk fuldt EU-medlemskab?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

Tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien skrider planmæssigt frem, og der er indledt en vigtig fase i 2008. Efter indledningen af forhandlingerne i oktober 2005 er der åbnet 21 kapitler, og tre af disse er midlertidigt lukket:

Kapitel 25: "Videnskab og forskning"

Kapitel 26: "Uddannelse og kultur"

Kapitel 20: "Virksomheds- og industripolitik"

Udover lukningen af kapitel 20 blev kapitel 1, "Fri bevægelighed for varer", åbnet på tiltrædelseskonferencen den 25. juli.

Udsigterne for forhandlingerne vil først og fremmest afhænge af de fremskridt, som Kroatien kan gøre med henblik på at opfylde de fastsatte betingelser.

Den største udfordring er nu at trække på de fremskridt, der er opnået, for at fremskynde tidshorizonten for reformerne og gennemførelsen heraf, især:

reformen af retssystemet og den offentlige administration

kampen imod korruption, mindretalsrettigheder

de økonomiske reformer.

På området for regionalt samarbejde opfordrer EU Kroatien til at fortsætte bestræbelserne på at etablere gode naboskaber for at:

finde definitive og gensidigt acceptable løsninger på alle udestående bilaterale spørgsmål med nabolandene, især grænsespørgsmål, og

yde en indsats for at opnå fred blandt befolkningen i regionen.

*

* *

Spørgsmål nr. 16 af Marian Harkin (H-0556/08)

Om: Den fælles landbrugspolitik

Er det franske formandskab enig i, at det i lyset af den verdensomspændende fødevaremangel og voksende verdensbefolkning er afgørende for EU's borgere, at den fælles landbrugspolitik er i stand til at opfylde sit oprindelige mål, nemlig at sikre Europas fødevarerikkerhed, og i så fald, hvilke konkrete forslag har formandskabet for at sikre, at dette sker?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

Som De ved, organiserede det franske formandskab i partnerskab med Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet den 3. juli 2008 en konference med titlen "Hvem skal brødføde verden?", hvor en række repræsentanter fra EU-institutioner og internationale organisationer, herunder FAO, IFAD og WTO, samt repræsentanter fra civilsamfundet fra mange kontinenter deltog. Alle deltagere i konferencen anerkendte betydningen af landbruget som katalysator for vækst og udvikling.

Den 19. og 20. juni gentog Det Europæiske Råd de foranstaltninger, som EU allerede havde truffet for at moderere presset på fødevarerpriserne:

Salg af interventionslagre

reduktion i eksportrestitutioner

ophævelse af kravet om braklægning for 2008

stigning i mælkekvoter og suspension af importafgifter for korn.

Disse foranstaltninger har hjulpet med til at forbedre udbudet og stabilisere landbrugsmarkederne.

Det Europæiske Råd har opfordret Kommissionen til at stille forslag om yderligere foranstaltninger til løsning af disse problemer.

Kommissionen er endvidere i færd med at udarbejde specifikke foranstaltninger til støtte af de mindst begunstigede, både i Europa og globalt, og Rådet vil gennemgå disse foranstaltninger i oktober.

Ud over sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik håber det franske formandskab, at der vil blive indledt en undersøgelse af den fælles landbrugspolitik fremover for at afgøre, om vores produktions- og organiseringsmetoder er hensigtsmæssige i forhold til vores fødevarer sikkerhedskrav og de øvrige udfordringer i fremtiden.

*

* *

Spørgsmål nr. 17 af Dimitrios Papadimoulis (H-0561/08)

Om: Foranstaltninger mod stigende leveomkostninger

Den rekordhøje inflation i maj på 3,7 % i euroområdet og 3,9% for hele EU har skabt bekymring i hele EU, idet denne situation hovedsageligt rammer de dårligst stillede befolkningsgrupper, herunder lavtlønnede, pensionister, arbejdsløse, unge, økonomiske indvandrere osv.

Hvilke foranstaltninger vil det franske formandskab træffe for at bekæmpe de stigende leveomkostninger?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

Jeg har delvist besvaret spørgsmålet den 8. juli som svar på spørgsmålet fra Deres kollega, hr. Matsis.

Det er dog korrekt, at situationen er ændret noget i løbet af sommeren. Vi oplever nu en nedgang i prisstigningen for råmaterialer. Det er meget positivt, selv om det stadig ikke er tilstrækkeligt, og trods alt vigtigt at understrege.

Som De ved, drøftede Det Europæiske Råd den 19. og 20. juni 2008 udviklingen af landbrugs- og fødevarerpriserne. En række specifikke foranstaltninger blev således introduceret med henblik på Det Europæiske Råds møde i oktober eller december 2008.

Som jeg netop har nævnt, er det i denne sammenhæng vigtigt at minde om de foranstaltninger, der allerede er truffet af EU, for at moderere presset på fødevarerpriserne og stabilisere markederne, f.eks. salg af interventionslagre, mindske af eksportrestitutioner, ophævelse af braklægningskrav og forøgelse af mælkekvoter.

Med hensyn til de foranstaltninger, som skal træffes, har Det Europæiske Råd fremhævet betydningen af at sikre bæredygtigheden af politikker om biobrændstoffer, vurdere de eventuelle konsekvenser af de pågældende politikker på landbrugsprodukter og om nødvendigt tage skridt til at løse eventuelle problemer.

Kommissionen er endvidere i færd med at udarbejde specifikke foranstaltninger for at støtte de mindst begunstigede, både i Europa og globalt, og Rådet vil gennemgå disse foranstaltninger i oktober.

Jeg har ikke imidlertid ikke glemt sammenhængen mellem dette spørgsmål og udviklingen af international handel.

Forhandlingerne i juli om Doha-runden resulterede ikke i en afbalanceret aftale trods alle EU's bestræbelser. Det er ikke tidspunktet inden for en multilateral eller, hvis det ikke er muligt, en bilateral og regional ramme at lede efter måder, hvorpå tredjelande kan forbedre deres produktion og fremme deres eksport.

Det Europæiske Råd bifalder Kommissionens initiativer med henblik på at undersøge spørgsmålet om restriktive forskrifter i detailsektoren og overvåge aktiviteterne i varerelaterede finansielle markeder, herunder spekulativ handel, og virkningen på priserne samt eventuelle politiske konsekvenser. Det Europæiske Råd har opfordret Kommissionen til at rapportere om dette spørgsmål inden mødet i december 2008 og overveje at fremlægge relevante politiske foranstaltninger, herunder foranstaltninger med henblik på at fremme markedsgennemsigtighed.

*

* *

Spørgsmål nr. 19 af Sarah Ludford (H-0562/08)**Om: Retshjælp**

Kan Rådet efter sammenbruddet i forhandlingerne om et instrument til styrkelse af mistænkte proceduremæssige rettigheder i straffesager oplyse, om det er villigt til at behandle spørgsmålet om retshjælp som en hastesag?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

Rådet er ikke på nuværende tidspunkt involveret i et initiativ om retshjælp, men er indstillet på at behandle spørgsmålet sammen med ethvert andet initiativ fra Kommissionen eller en medlemsstat i overensstemmelse med traktaten.

*
* *

Spørgsmål nr. 20 af Gunnar Hökmark (H-0565/08)**Om: Det europæiske forskningsrum (EFR)**

Rådets ambition om at indføre en overordnet politisk styring for EFR berører en række vigtige spørgsmål, herunder definitionen af det politiske område, EFR's geografiske dækningsområde og subsidiaritetsprincippet.

Hvordan og inden for hvilken tidsramme vil Rådet håndtere dette?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

Rådet er klar over den vigtige rolle, som det europæiske forskningsrum (EFR) spiller, da det europæiske forskningsrum er en af de vigtigste søjler i opfyldelsen af Lissabonmålsætningerne og en katalysator for den europæiske konkurrenceevne.

På Det Europæiske Råds møde og mødet i Rådet (konkurrenceevne) i maj 2008 blev de bredere rammer for EFR's politiske forvaltning fastlagt. Medlemsstaterne blev opfordret til at etablere forvaltningsordninger for alle EFR's initiativer, dvs.:

- fælles programmering inden for forskning
- partnerskab mellem forskere
- retsgrundlag for europæiske forskningsinfrastrukturer
- effektiv forvaltning og beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og
- international samarbejdsstrategi for EFR.

Vi er klar over nødvendigheden af at fremme forvaltningen, og det franske formandskab håber, at der vil blive defineret en vision for 2020 i slutningen af året med henblik på opnåelse af et mere langsigtet europæisk forskningsrum. Vi vil i denne sammenhæng arbejde tæt sammen med det tjekkiske og svenske formandskab, da alle vores formandskaber betragter dette som en prioritet.

*
* *

Spørgsmål nr. 21 af Diana Wallis (H-0567/08)**Om: Uddannelse dommere og andet personale i retsvæsenet i EU**

Der er generel enighed om, at uddannelse af dommere og andet personale i retsvæsenet først og fremmest er medlemsstaternes ansvar. Hvorfor står medlemsstaterne så kun for mindre end en fjerdedel af budgettet for det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere?

Mener Rådet f.eks. på baggrund af det retsgrundlag, der er fastsat for uddannelse af dommere og andet personale i retsvæsenet i Lissabontraktaten, at denne bevilling er tilstrækkelig til at garantere tilstrækkelig støtte til denne uddannelse i EU?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

Rådet Tillægger uddannelsen af dommere og andet personale i retsvæsenet stor betydning ligesom det retlige samarbejde i det europæiske retsområde.

Vi har imidlertid endnu ikke defineret alle instrumenterne på EU-plan. Derfor er der taget en række initiativer:

På Ministerrådets uformelle møde i Cannes den 7. og 8. juli med de ministre, der har ansvaret for retlige og indre anliggender, havde det franske formandskab besluttet, at en stor del af mødet skulle handle om uddannelse af dommere og andet personale i retsvæsenet. Medlemsstaterne vedtog enstemmigt, at indsatsen på dette område skal fremmes betydeligt.

Således fremlagde Rådet og repræsentanter for medlemsstaternes regeringer på Rådets møde den 10. juli i Frankrig et beslutningsforslag med det formål at yde betydelig politisk støtte til en større indsats på området for uddannelse af dommere og andet personale i retsvæsenet i EU.

Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere har derfor taget et yderligere initiativ med det formål at harmonisere indsatsen i form af en frivillig sammenslutning under belgisk lov uden for EU's retsgrundlag. Initiativet modtager støtte fra EU og økonomisk støtte fra de deltagende medlemsstater. Vi håber, at det vil blive inkorporeret i EU-systemet. Det franske formandskab er ikke blot fortalende herfor, men støtter aktivt projektet.

*
* *

Spørgsmål nr. 22 af Laima Liucija Andrikiene (H-0568/08)**Om: EU's finansielle bistand til Afghanistan og Irak**

Afghanistan og Irak er ved at blive prøvestene for den internationale udviklingsbistand og det multilaterale samarbejde, ikke mindst for EU's vedkommende.

Vil Rådet være i stand til at forøge EU's finansielle bistand til Afghanistan og Irak i de kommende år? Hvad er Rådets holdning til spørgsmålet om at finde den rette balance mellem de beløb, der bruges dels til retshåndhævelse og støtte til militære operationer, dels til civil genopbygning og humanitær bistand samt til en styrkelse af serviceydelserne på sundheds- og undervisningsområdet?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

Rådet gentog i konklusionerne af 26.-27. maj 2008 sit ønske om at opnå et sikkert, stabilt, demokratisk, velstående og forenet Afghanistan, hvor menneskerettighederne respekteres. EU er generelt meget engageret i Afghanistan. Ikke blot alle medlemsstaterne, men også Europa-Kommissionen, er involveret i finansprogrammerne til fremme af hensigtsmæssig regeringsførelse og retsstatsprincippet, udvikling af landdistrikterne, sundheds- og socialsikring, minerydning og regionalt samarbejde. Derfor meddelte Europa-Kommissionen på den internationale konference til støtte for Afghanistan, der blev afholdt i Paris den 12. juni, at den vil yde 500 millioner euro i støtte til disse aktioner i perioden 2008-2010. Med hensyn

til EU's aktiviteter i Afghanistan vil jeg også nævne, at EUPOL i Afghanistan under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik også yder en bemærkelsesværdig indsats i uddannelsen af det afghanske politi.

Ud over disse specifikke europæiske aktioner i Afghanistan understreger fru Andrikiené, at det internationale samfunds aktioner i Afghanistan baseret på to vigtige aspekter: militæraktioner og civil genopbygning. Disse aspekter er indbyrdes forbundet og stammer fra det internationale samfunds globale tilgang i Afghanistan. Den internationale militære tilstedeværelse kan kun berettiges, hvis tilstedeværelsen har til formål at skabe forhold til fremme af den institutionelle, økonomiske og sociale udvikling i Afghanistan.

Den internationale indsats i Afghanistan skal derfor omfatte begge aspekter. Efter at have styrket sin militære indsats i Afghanistan på topmødet i Bukarest i april besluttede det internationale samfund således også på den internationale konference til støtte for Afghanistan i juni at øge sit politiske og økonomiske engagement med henblik på genopbygning af Afghanistan betydeligt og gennem en længere periode. Med tildelingen af næsten 14 milliarder euro og et fornyet partnerskab mellem det internationale samfund og de afghanske myndigheder har konferencen været en stor succes for Afghanistan og befolkningen. Det har også været en stor succes for EU, der fik understreget sine holdninger til vigtige spørgsmål i forbindelse med den positive udvikling af Afghanistan.

Hvad angår Irak gentog Rådet i sine konklusioner af 26.-27. maj 2008 sit ønske om at opnå et sikkert, stabilt, demokratisk, velstående og forenet Irak, hvor menneskerettighederne respekteres. EU foretager støttemissioner med henblik på at støtte genopbygningen af landet. Vedrørende retsstatsprincippet har det med Eujust Lex-programmet været muligt at uddanne 1.400 irakiske politibetjente samt retligt personale og fængselspersonale. På grund af denne missions positive resultater vil mandatet formentlig blive forlænget i juni 2009 med henblik på at tilpasse uddannelsen til ændringerne i sikkerhedssituationen i Irak og sikre, at EU's bestræbelser så vidt muligt opfylder behovet hos de personer, som arbejder i disse sektorer. Ud over samarbejdsaktiviteterne er EU endvidere aktivt involveret i Iraks reintegration i det internationale samfund gennem sin støtte til den internationale pagt med Irak og forhandlingerne om indgåelsen af en handels- og samarbejdsaftale.

Det er også vigtigt at huske, at der skal opretholdes en balance mellem udgifterne til militære operationer og udgifterne til genopbygning og humanitær bistand og helt overordnet, at de to elementer begge indgår i samme målsætning, som er at fremme sikkerheden og opretholde freden.

*
* *

Spørgsmål nr. 23 af Liam Aylward (H-0579/08)

Om: EU og Mellemøsten

Kan Rådet oplyse, hvordan Den Europæiske Union griber den nuværende politiske situation i Israel og Palæstina an, og hvordan den agter at fremme fred og forsoning i denne region?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

Som hr. Aylward er klar over, er fred og forlig i Mellemøsten en strategisk prioritet for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik for EU-medlemsstaterne.

EU er på nuværende tidspunkt involveret i to omfattende indsatser til fremme af fred i området.

For det første samarbejder EU tæt med de øvrige medlemmer af Kvartetten og partnerne i området for at hjælpe israelerne og palæstinenserne med sammen at løse de problemer, der skiller dem ad, med henblik på at indgå en fredsaftale inden slutningen af 2008 som fastsat i Annapolis sidste november. EU har i over 10 år udpeget en særlig repræsentant med ansvaret for fredsprocessen til at arbejde sammen med begge parter. Den særlige repræsentant er i øjeblikket ambassadør Marc Otte.

For det andet har EU for nylig fastlagt en handlingsplan med titlen "Statsopbygning for fred i Mellemøsten". I denne plan, som blev præsenteret i november 2007 og undertegnet af medlemsstaterne på mødet i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser), organiseres især aktiviteterne forbundet med EU's nuværende og fremtidige tekniske og finansielle støtte med det formål at fremme statsopbygningen i Palæstina.

Det er almindelig kendt, at EU og medlemsstaterne længe har været de største donorer til Den Palæstinensiske Myndighed. De alene tegner sig for næsten en tredjedel af budgettet og over halvdelen af den udenlandske støtte. EU-støtten ydes især gennem en særlig finansieringsmekanisme, der på nuværende tidspunkt kaldes PEGASE. Denne mekanisme har blot støttet den treårige palæstinensiske reform- og udviklingsplan, der blev godkendt i december 2007 af de internationale finansielle institutioner, og som omfatter forvaltning af områderne, offentlige infrastrukturer, udvikling af den private sektor og social udvikling.

For EU er det imidlertid ikke tilstrækkeligt blot at være donor. EU er f.eks. også involveret i uddannelse af og tilvejebringelse af udstyr til det palæstinensiske politi (såkaldt EUPOL COPPS-mission, en civil mission, der ledes af retsvæsenet for ESFP-missioner). EU er endvidere villig til når som helst at genoptage sin støttemission i forbindelse med Rafah-grænsen (EUBAM Rafah), når det kan lade sig gøre.

EU har endvidere med det formål endnu en gang at fremme den palæstinensiske statsopbygning organiseret eller fuldt ud støttet - i tæt samarbejde med repræsentanten for Kvartetten, Tony Blair - tre internationale konferencer på under et år, der handler om finansiering af Den Palæstinensiske Myndighed (konference i Paris, december 2007), private investeringer i de palæstinensiske områder (konference i Betlehem, maj 2008) og endelig støtte til civil sikkerhed og retsstatsprincippet (konference i Berlin, juni 2008). Alle disse konferencer har medført, at der blev tildelt midler og truffet nye foranstaltninger til fremme af den palæstinensiske statsopbygning.

Endelig undersøger EU inden for rammerne af handlingsplanen det specifikke bidrag, som EU kan yde i forbindelse med gennemførelsen af en fremtidig fredsftale med støtte fra parterne.

Hr. Aylward kan derfor være sikker på, at EU vil undersøge alle muligheder og bruge sin indflydelse på at sikre, at fredsprocessen i Mellemøsten fortsætter i den rigtige retning.

*
* *

Spørgsmål nr. 24 af Seán Ó Neachtain (H-0583/08)

Om: EU-bestemmelser vedrørende toldfrie indkøb

Jeg modtager ofte klager fra EU-borgere, der, når de fra tredjelande rejser gennem EU-lufthavne, får deres toldfrie indkøb konfiskeret af lufthavnsmyndighederne.

Kan Rådet oplyse, hvornår det vil lempe disse bestemmelser gennem indgåelse af flere bilaterale aftaler med tredjelande?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

I overensstemmelse med EU-lovgivningen om moms og afgifter skal der betales told for alle varer, som bringes ind i EU fra et tredjeland.

For at undgå dobbeltbeskatning anvendes der imidlertid en skattefritagelsesordning for ikkekommerciel import af varer i den personlige bagage hos passagerer, der kommer fra tredjelande. På nuværende tidspunkt og i overensstemmelse med direktiv 69/169/EØF⁽⁴⁾ pålægger medlemsstaterne ikke afgifter på varer, hvis værdi ikke overstiger 175 euro. Dette tal vil stige den 1. december 2008 til 300 euro og 430 euro for passagerer på fly- og sørejser i henhold til direktiv 2007/74/EF⁽⁵⁾.

Ud over disse beløbsmæssige tærskler kan visse mængder tobaksprodukter og alkoholiske drikke også importeres afgiftsfrit, og begrænsningerne herfor er fastsat i direktiverne.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 69/169/EØF af 28. maj 1969 om harmonisering af lovgivning om fritagelse for omsætningsafgifter og punktafgifter ved indførsel i den internationale rejsetrafik, EFT L 133, 4.6.1969, s. 6.

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2007/74/EF af 20. december 2007 om fritagelse for merværdiafgift og punktafgifter på varer, der indføres af rejsende fra tredjelande, EUT L 346, 29.12.2007, s. 6.

Det skal bemærkes, at direktiv 69/169/EØF også indeholder bestemmelser om kvantitative begrænsninger for fritagelser for afgifter på te, kaffe og parfume, som vil blive ophævet fra den 1. december 2008 i henhold til direktiv 2007/74/EF.

Rådet har ikke modtaget henstillinger fra Kommissionen om at indgå aftaler som de aftaler, hr. Ó Neachtain henviser til.

*
* *

Spørgsmål nr. 26 af Nirj Deva (H-0587/08)

Om: Lissabon-traktaten og forsvarspolitik

Blev tanken om en EU-hær drøftet på noget tidspunkt i forbindelse med fastlæggelsen af Lissabontraktatens bestemmelser om udenrigspolitik? Er en EU-hær efter Rådets opfattelse stadig en mulighed selv nu, hvor Lissabontraktaten ikke kan træde i kraft, da den ikke er blevet ratificeret af alle medlemsstaterne?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

Som Det Europæiske Råd har understreget ved flere lejligheder, især i Helsingfors, Nice, Laeken og Sevilla, er målet med udviklingen af ESFP ikke at oprette en europæisk hær.

Processen i forbindelse med udviklingen af EU's kapacitet (planmål) er faktisk baseret på princippet om frivillige bidrag og behandling fra sag til sag af krav, der er defineret i fællesskab.

Derudover afgør hver medlemsstat omfanget af bidrag for enhver EU-aktion ifølge en national proces. Det pågældende bidrag hører fortsat under den pågældende medlemsstats kompetenceområde.

Endelig kontrolleres de pågældende styrker uden for aktionerne af den medlemsstat, som de tilhører. EU har derfor ingen permanente styrker i den forstand.

*
* *

Spørgsmål nr. 27 af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0589/08)

Om: Aflønning af erhvervsledere

Hvordan vurderer formandskabet forslagene om forhøjelser af arbejdsgiverbidragene og en ekstraskat for de virksomheder, der udbetaler meget store udbytter og aftrædelsesbeløb ("gyldne håndtryk") på baggrund af udtalelserne fra Eurogruppens formand under Europa-Parlamentets plenarmøde den 9. juli 2008 om erhvervslederes overdrevent høje lønninger samt tilsvarende udtalelser fra Centralbankens chef? Er der ikke nu behov for en europæisk ledelseskodeks for virksomheder for at fremme gennemsigtigheden i erhvervsledernes lønforhold under fuld overholdelse af alsidigheden i det europæiske erhvervsliv? Hvordan forklarer Rådet, at Kommissionens henstilling om dette spørgsmål⁽⁶⁾ ikke i tilstrækkelig grad har ført til nogen reaktion i medlemsstaterne og i erhvervslivet? Er det nødvendigt at træffe foranstaltninger for at formidle kendskabet til politikken vedrørende aflønning af erhvervsledere og for at undgå konflikter mellem ledere og aktionærer? Hvilke medlemsstater har allerede reageret og på hvilken måde?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

⁽⁶⁾ Kommissionens henstilling af 14. december 2004 om fremme af en passende ordning for aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber

Formandskabet ønsker at understrege, at spørgsmål om gennemsigthed og beskatning af aflønning af erhvervsledere primært hører under medlemsstaternes kompetenceområde. Formandskabet anerkender ikke desto mindre betydningen og interessen for borgerne. Derfor vil spørgsmålet blive drøftet på det uformelle møde mellem finansministrene og ledelsen i EU's centralbanker, der skal afholdes i Nice den 12. og 13. september. Formålet med diskussionen vil være at identificere bedste nationale praksis på området.

De vigtigste resultater af mødet vil som sædvanlig blive offentliggjort på formandskabets website.

*
* *

Spørgsmål nr. 28 af Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0591/08)

Om: Anvendelse af selektive fangstredskaber

Rådets seneste lovgivningsmæssige forslag gør det ikke muligt at fjerne den uvished, der hersker i Østersølandene med hensyn til princippet om anvendelse af selektive fangstredskaber. Ét spørgsmål bliver hele tiden ved med at dukke op. Hvorfor gælder der i EU-havområder uden for Østersøen ikke noget krav om anvendelse af selektive fangstredskaber såsom fangstposer med sorteringsvindue af BACOMA-typen eller T90-fangstposer med drejede masker, som er obligatoriske i Østersøen?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

Rådet ønsker at takke hr. Chmielewski for spørgsmålet om anvendelse af selektive fangstredskaber.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer⁽⁷⁾, der dækker de fleste af EU's maritime områder med undtagelse af Østersøen og Middelhavet, er anvendelse af redskaber med et sorteringsvindue af Bacoma-typen eller T90-fangstposer ikke tilladt.

Forslaget om Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger omfatter bestemmelser, der vil gøre det muligt at anvende disse redskaber i fremtiden, selv om det ikke vil være obligatorisk⁽⁸⁾. Forslaget drøftes i øjeblikket i Rådet. Rådet ser frem til at modtage Parlamentets synspunkter om dette forslag.

*
* *

Spørgsmål nr. 29 af Johan Van Hecke (H-0595/08)

Om: Middelhavsunionen

Middelhavsunionen blev indviet i juli. Den er et forsøg på at knytte 17 nationer, der grænser op til Middelhavet, sammen med Den Europæiske Union omkring regionale projekter. I nogle af landene er menneskerettighedssituationen imidlertid uacceptabel.

I Marokko blev der f.eks. opdaget en stor massegrav i marts 2008 i byen Fez, 250 km nord for Casablanca. Menneskerettighedsforkæmpere mener, at det var ligene af personer, der var blevet skudt af hæren i et forsøg på at bryde en generalstrejke i 1990. Ifølge eksperter viser opdagelsen af lig i massegrave, hvilke alvorlige krænkelse af menneskerettighederne der har været tale om i Marokkos nyere historie. Indtil nu har de marokkanske myndigheder ikke ophævet dødsstraffen eller ratificeret Romstatutten.

Vil denne Middelhavsunion også tjene som platform for fremme af demokratiske reformer og for en forbedring af menneskerettighedssituationen i de lande i Middelhavsunionen, der ikke er medlem af EU? Vil formandskabet sætte menneskerettighedsspørgsmål på dagsordenen for Middelhavsunionens møder?

(7) EFT L 125, 27.4.98, s.1-36.

(8) Kommissionens forslag KOM(2008)0324 af 4. juni 2008, dok. 10476/08.

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

På topmødet om Middelhavet (13. juli) erklærede stats- og regeringscheferne om "Barcelonaprocesen: Middelhavsunionen", at processen ville bygge på det acquis, der er opnået i forbindelse med Barcelonaprocesen, hvis tre kapitler (politisk dialog, økonomisk samarbejde og fri handel, og menneskelig, social og kulturel dialog) fortsat er grundlaget for forholdet mellem Europa og Middelhavslandene. I erklæringen, der blev vedtaget på topmødet, understregede stats- og regeringscheferne derudover deres forpligtelse til at fremme demokrati og politisk pluralisme. De bekræftede endvidere deres ambition om at skabe en fælles fremtid baseret på respekt for demokratiske principper, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder som fastlagt i de relevante internationale instrumenter, herunder fremme af økonomiske, sociale, kulturelle, borgerlige og politiske rettigheder, styrkelse af kvindernes rolle i samfundet, fremme af respekten for mindretal, bekæmpelse af racisme og fremmedhad samt fremme af den kulturelle dialog og gensidige forståelse.

Derudover indeholder de associeringsaftaler og handlingsplaner, der er fastsat inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik, forpligtelser i forbindelse med menneskerettigheder og skaber mulighed for at rejse spørgsmål i denne sammenhæng. Således er der indledt en bilateral dialog, som specifikt fokuserer på menneskerettigheder, med flere lande i den sydlige del af Middelhavet, herunder Egypten, Jordan, Marokko og Tunesien.

*
* *

Spørgsmål nr. 30 af Syed Kamall (H-0600/08)**Om: Ratificering af Lissabontraktaten**

Er det juridisk muligt at gennemføre dele af Lissabontraktaten, hvis kun 26 medlemsstater ratificerer teksten?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

I overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i Lissabontraktaten finder bestemmelserne udelukkende anvendelse, når ratifikationsinstrumenterne for alle signatarstater er deponeret.

*
* *

Spørgsmål nr. 31 af Mihael Brejc (H-0602/08)**Om: Europa-Parlamentets månedlige flytninger**

I denne valgperiode og i Europa-Parlamentets tidligere valgperioder blev der taget talrige initiativer til afskaffelse af Europa-Parlamentets plenarmøder i Strasbourg. I den europæiske offentlighed bliver medlemmernes og tjenestemændenes stadige flytninger frem og tilbage mellem Bruxelles og Strasbourg stærkt kritiseret, og opfattelsen er, at det dertil anvendte beløb på over 200 millioner EUR om året kunne gives ud til nyttigere formål. Desuden er det ikke længere muligt at ignorere de over 1 millioner underskrifter, der er indsamlet mod disse flytninger.

Næste år er der valg til Europa-Parlamentet, og borgerne vil spørge, hvorfor disse månedlige flytninger finder sted. Hvordan skal man efter Rådets opfattelse besvare dette spørgsmål?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

I overensstemmelse med artikel 289 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 189 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab gælder følgende: "Hjemstedet for Fællesskabets institutioner fastlægges ved overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer".

I protokol (nr. 8) om hjemstedet for institutioner og visse organer og afdelinger i EU og Europol, der i overensstemmelse med artikel 311 i EF-traktaten er en integrerende del af traktaterne, er følgende fastsat: "Europa-Parlamentet har hjemsted i Strasbourg og afholder dér de 12 månedlige plenarmøderækker, herunder også budgetmøderækken. Yderligere plenarmøderækker afholdes i Bruxelles. Europa-Parlamentets udvalg holder deres møder i Bruxelles. Europa-Parlamentets Generalsekretariat og dets tjenester er fortsat placeret i Luxembourg".

Det skal bemærkes, at traktaterne, herunder denne protokol, er undertegnet og ratificeret af alle medlemsstaterne i overensstemmelse med landenes respektive konstitutionelle procedurer. Enhver ændring til bestemmelserne om institutionernes hjemsted skal følge samme procedure, som er fastlagt i artikel 48 i EU-traktaten.

Fastlæggelse af institutionernes hjemsted hører ikke under Rådets kompetenceområde, men under medlemsstaternes kompetenceområde.

*
* *

Spørgsmål nr. 32 af Konstantinos Droutsas (H-0607/08)

Om: Forbrydelser begået af private lejesoldater

De amerikanske imperialister og deres allierede har indgået store kontrakter med tropper af lejesoldater, herunder lejesoldater fra virksomheden Blackwater, som udgør en del af besættelseshæren i Irak og andre lande, hvor de udfører dødbringende angreb på den ubevæbnede befolkning, beskæftiger sig med narkotikahandel og andre kriminelle handlinger. At have lejesoldater er et valg, der er fuldkomment reaktionært, og som folket bliver ofre for. Under påskud af at bekæmpe organiseret kriminalitet deltager disse grupper i drab på førende politikere og fagforeningsfolk, navnlig arbejderbevægelser ikke bare i Irak, hvor disse grupper er kendt for deres brutalitet, men ligeledes i Afghanistan, Latinamerika og andre områder, hvor de opererer med tunge avancerede våben, der leveres af våbenindustrien, og som er bestilt af borgerlige regeringer.

Fordømmer Rådet disse kriminelle handlinger, der udføres af virksomheden Blackwater og andre private lejesoldater, og opfordrer Rådet til at afskaffe disse?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

Rådet har ikke drøftet Blackwaters aktiviteter eller aktiviteterne i andre militære sikkerhedsfirmaer og sikkerhedsfirmaer generelt. Rådet vurderer imidlertid, at alle konfliktens parter som nævnt i EU's retningslinjer for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret skal respektere både den humanitære folkeret og menneskerettighederne. Anvendelsen af private militære sikkerhedsfirmaer ændrer på ingen måde dette princip.

Vi har noteret os Europa-Parlamentets høring, der blev iværksat den 5. maj 2008, om private militære sikkerhedsfirmaer og undersøgelsen, som Europa-Parlamentets underudvalg om sikkerhed og forsvar iværksatte, om den stigende rolle for private militære sikkerhedsfirmaer, der blev fremlagt ved høringen.

*
* *

Spørgsmål nr. 33 af Leopold Józef Rutowicz (H-0608/08)

Om: Drivhuseffekten

Finder Rådet det nødvendigt at pålægge et organ at evaluere den reelle indflydelse af samtlige de faktorer, der bidrager til drivhuseffekten, og at udarbejde en omfattende energipolitik, der gør det muligt at begrænse følgervirkningerne af denne effekt?

Drøftelser og dokumenter om drivhuseffekten vedrører stort set kun CO₂, mens man glemmer metan, der bidrager til dannelsen af hullet i ozonlaget og til drivhuseffekten. En kubikmeter metan har lige så stor virkning som 24 kubikmeter CO₂. Metan frigives i forbindelse med minedrift og af dyr og mennesker og dannes ved forrådnelse. Det skønnes, at metan i visse medlemsstater bidrager til drivhuseffekten med 30 %.

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

Som De ved, fremlagde Kommissionen i januar 2007 lovgivningspakken "klima- og energipakken", der har til formål at tackle udfordringerne forbundet med at nedbringe drivhusgasser, fremme energiforsynings sikkerheden og sikre EU's konkurrenceevne på lang sigt. Pakken indeholder adskillige forslag på energi- og klimaændringsområdet.

Et af forslagene i pakken, forslaget om byrdefordeling, dækker alle drivhusgasser, der er angivet i bilag A til Kyotoprotokollen, dvs. kuldioxid (CO₂), methan (CH₄), dinitrogenoxid (N₂O), hydrofluorocarbon (HFC), perfluorocarbon (PFC) og svovlhexafluorid (SF₆), angivet som kuldioxidækvivalent.

Hvad angår landbruget og klimaændringerne mere specifikt ønsker jeg at minde om, at Det Europæiske Råd i konklusionerne af 19.-20. juni 2008 erklærede, at det er nødvendigt at fortsætte arbejdet med innovation, forskning og udvikling inden for landbrugsproduktionen, navnlig med henblik på at forbedre dens energieffektivitet, produktivitetsvækst og evne til at tilpasse sig klimaændringerne.

Rådet har indtil nu ikke modtaget forslag om udpegelse af et organ, der skal evaluere den reelle indflydelse af samtlige de faktorer, der bidrager til drivhuseffekten, men, som De ved, fortsætter drøftelserne om forslagene i klima- og energipakken i Rådet og med Europa-Parlamentet med henblik på at indgå en global aftale inden udgangen af året.

*
* *

Spørgsmål nr. 34 af Athanasios Pafilis (H-0610/08)

Om: Trusler om angreb på Iran

Israels aggressive optræden og trusler om et militært angreb på Iran er i den seneste tid blevet mere intensive, med Irans atomprogram som påskud. De seneste udtalelser fra Israels forsvarsminister Ehud Barak er karakteristiske, idet denne har fastslået, at hans land er rede til at gå i krig mod Iran, idet han henviser til, at Israel ved flere lejligheder har demonstreret, at det ikke tøver med at skride til handling. Ud over disse trusler afholdtes der fra den 28. maj til den 12. juni 2008 i Grækenland en fælles græsk-israelsk flyøvelse med betegnelsen "Glorious Spartan", der bestod i simulation af et israelsk angreb på iranske atomanlæg. Dette bekræfter, at Israels imperialistiske og aggressive politik udgør en permanent trussel mod folkene og freden i regionen.

Tager Rådet afstand fra de israelske krigstrusler og øvelserne som forberedelse til et militært angreb på Iran, et angreb som ville have uberegnelige følger for folkene og freden i regionen og i hele verden?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september I 2008, i Bruxelles.

Rådet støtter tilgangen fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Javier Solana, og gruppen med seks lande (Tyskland, Kina, USA, Frankrig, Det Forenede Kongerige, Rusland), der aktivt søger en diplomatisk løsning på krisen mellem Iran og det internationale samfund om spørgsmålet om Irans atomprogram. Spørgsmålene om Irans atomprogram har stor betydning for stabiliteten i regionen og den internationale ikke-spredningsordning.

Rådet gør alt, hvad der er muligt, for at nå frem til en fredelig og forhandlet løsning, som tager hensyn til det internationale samfunds bekymring. I denne sammenhæng har Rådet ved mange lejligheder gentaget, at vi målrettet skal følge en dobbelt tilgang, som kombinerer åbenhed over for dialog og skærpelse af sanktioner, hvis Iran nægter at følge de beslutninger, som FN's Sikkerhedsråd har truffet.

Samtidig beklager Rådet alle erklæringer, der kan få negativ betydning for bestræbelserne på at nå frem til en forhandlet løsning, og minder om, at det i stærkest mulige vendinger har fordømt de trusler imod Israel, som de iranske myndigheder har givet udtryk for ved flere lejligheder.

*
* *

Spørgsmål til Kommissionen

Spørgsmål nr. 41 af Christopher Heaton-Harris (H-0573/08)

Om: Forbrugerbeskyttelse og Lissabontraktaten

Mener Kommissionen, at den nu hedengangne Lissabontraktat ville have forbedret forbrugerbeskyttelsen i EU, og har Kommissionen planer om at arbejde videre med nogen af traktatens bestemmelser om forbrugerbeskyttelse?

Svar

Det Europæiske Råd noterede sig på mødet i juni 2008 resultatet af den irske folkeafstemning og det irske ønske om at foreslå en løsning. Kommissionen vil ikke spå om resultatet af ratifikationsprocessen.

Lissabontraktaten vil gøre det muligt for et udvidet EU at handle mere effektivt og demokratisk, og det vil være til stor fordel for alle politiske områder. Det samme gælder for forbrugerpolitik, hvortil Kommissionen har vedtaget en strategi for perioden 2007-2013.

*
* *

Spørgsmål nr. 45 af Eoin Ryan (H-0586/08)

Om: Regulering af kreditvurderingsbureauer

Kan Kommissionen give en udtømmende evaluering af den løsning, der er foreslået, for en fremtidig regulering af kreditvurderingsbureauer i Den Europæiske Union?

Svar

I sommeren 2007 iværksatte Kommissionen en gennemgang af aktiviteterne for kreditvurderingsbureauer på kreditmarkederne og deres rolle i subprimekrisen.

I lyset af de erfaringer, vi har gjort efter gennemgangen, undersøges mulighederne for en eventuel regulering af en række problemer, der er identificeret i relation til kreditvurderingsbureauer. Kommissionen har stillet spørgsmål om de vigtigste træk i lovgivningsrammen. De dokumenter, der er grundlaget for høringen, viser, at man bør vedtage et sæt regler med de væsentlige krav, som kreditvurderingsbureauerne har brug for med henblik på godkendelse og udøvelse af deres vurderingsaktiviteter i EU. Det primære formål vil være at sikre, at vurderingerne er pålidelige og indeholder nøjagtige oplysninger til investorer. Kreditvurderingsbureauerne vil være forpligtet til at håndtere interessekonflikter, have rimelige klassificeringsmetoder og fremme gennemsigtigheden i deres vurderingsaktiviteter. Høringsdokumenterne medfører endvidere to muligheder for oprettelse af en effektiv EU-oversigt over kreditvurderingsbureauer. Den første mulighed er baseret på en skærpet koordineringsrolle for Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg og et tæt tilsynssamarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder. Den anden mulighed vil kombinere oprettelsen af et europæisk agentur (enten Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg eller et nyt agentur) med registrering af kreditvurderingsbureauer i EU og tilsyn med kreditvurderingsbureauernes aktiviteter foretaget af nationale tilsynsmyndigheder. Høringen omfatter endvidere to mulige tilgange til spørgsmålet om overdreven tillid til vurderinger i EU-lovgivning.

Det forberedende arbejde vil være afsluttet i efteråret 2008 med vedtagelsen af et lovforslag fra Kommissionen.

*
* *

Spørgsmål nr. 46 af David Sumberg (H-0594/08)**Om: Lissabontraktaten og det indre markeds funktioner**

Mener Kommissionen, at Lissabontraktatens død, forårsaget af at den ikke blev ratificeret i samtlige medlemsstater, er en god ting for det indre markeds funktion?

Spørgsmål nr. 47 af Syed Kamall (H-0601/08)**Om: Lissabontraktaten og det indre marked**

Nu da Lissabontraktaten er død, eftersom den ikke blev ratificeret af samtlige 27 medlemsstater, er Kommissionen da enig i, at traktaten ikke i tilstrækkelig grad styrkede det indre marked, og at eventuelle fremtidige EU-traktater bør gå kraftigt ind for principperne vedrørende fri handel og det indre marked?

Fælles svar

Som svar på første del af spørgsmålet ønsker Kommissionen at henvise David Sumberg og Syed Kamall til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i juni 2008. Det Europæiske Råd noterede sig resultatet af Irlands folkeafstemning om Lissabontraktaten og konkluderede, at der er behov for mere tid til at analysere situationen. Det Europæiske Råd noterede sig endvidere, at den irske regering vil gå aktivt ind i konsultationer både internt og med de øvrige medlemsstater med henblik på at foreslå en fælles vej frem. Det Europæiske Råd mindede om, at formålet med Lissabontraktaten er at gøre et udvidet EU mere effektivt og mere demokratisk, og noterede sig, at parlamenterne i 19 medlemsstater har ratificeret traktaten, og at ratifikationsprocessen fortsætter i andre lande. Faktisk er ratifikationen af Lissabontraktaten godkendt i yderligere tre lande siden da. Det Europæiske Råd tilsluttede sig Irlands forslag om at vende tilbage til spørgsmålet på mødet den 15. oktober 2008 med henblik på at overveje den videre vej frem. Formanden for EU, hr. Sarkozy, bekræftede denne tilgang over for Parlamentet i sin intervention den 10. juli 2008.

Det indre marked er og vil fortsat være et af de vigtigste punkter for EU's integration. Det indre markeds fremtid er ikke direkte forbundet med Lissabontraktaten. Derfor vil der fortsat blive ydet en indsats for at fremme det indre marked og skabe mere effektivitet, så det fortsat kan være præget af fremgang og økonomisk vækst til gavn for EU' borgere og erhvervsliv.

*
* *

Spørgsmål nr. 51 af Marco Pannella (H-0544/08)**Om: Menneskerettigheder og Vietnam**

Vietnam har gennem de senere år oplevet en betydelig økonomisk vækst, bl.a. takket være EU's politikker med udviklingsbistand og økonomisk hjælp. Parallelt med stigningen i bruttonationalproduktet er der sket en stigning i antallet af menneskerettighedskrænkelser. Det kan i særdeleshed nævnes, at myndighederne endnu ikke har løsladt over 250 politiske fanger fra Montagnard-stammen, som blev arresteret i 2001 og 2004, og at et stigende antal khmer kromere (cambodjanere fra Cochinkina) anmoder om asyl i Cambodja som følge af religiøs forfølgelse.

Kan Kommissionen, eftersom den aktivt forsøger at forbedre sammenhængen mellem sine udviklingspolitikker og menneskerettighederne, oplyse, om den er tilfreds med indvirkningen af dens hjælp på situationen for etniske og religiøse mindretal, indvandrerarbejdstagere og demokratiske aktivister i Vietnam?

Mener den ikke, at den i dette øjemed må undersøge, om den vietnamesiske regering opfylder de juridiske forpligtelser, der er indgået med undertegnelsen af samarbejdsaftaler og med ratificeringen af internationale konventioner om civile, politiske, økonomiske og sociale rettigheder?

Svar

Selv om Kommissionen anerkender fordelene af den økonomiske åbenhed i Vietnam, deler Kommissionen Parlamentets bekymring om menneskerettighedssituationen i landet. Rettighederne for etniske og religiøse mindretal og for menneskerettighedsaktivisterne er grundlaget for et demokratisk samfund og en bæredygtig udvikling. Kommissionen er meget involveret på nationalt, regionalt (dvs. ASEAN) og multilateralt plan for at sikre respekten for og beskyttelsen af disse rettigheder. Selv om Kommissionen aktivt fremmer projekter, der fokuserer på avanceret beskyttelse af menneskerettighederne i Vietnam, anerkender den, at der stadig skal ydes en stor indsats.

Kommissionen er på nuværende tidspunkt i færd med at gennemføre en række projekter, der har til formål at øge livskvaliteten for ugunstigt stillede personer i Vietnam. Kommissionen er i færd med at gennemføre et projekt, der er berammet til 18 millioner euro (for perioden 2006-2010) med fokus på at forbedre sundhedsstandarderne ved at yde forebyggende, kurativ og fremmende behandling for de fattige dele af befolkningen, der er bosat i den nordlige og centrale del af højlandet. Kommissionen bidrager derudover med 11,45 millioner euro i støtte til et projekt, der gennemføres af Verdensbanken, og som vil medføre bedre dækning af grundlæggende sundhedstjenester, især på lokalt plan i bjergområderne i Vietnam. Projektet forventes at gavne ca. 3 millioner mennesker, hovedsageligt etniske mindretal og fattige. Kommissionen og De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge er også i færd med at gennemføre et fælles projekt, der har til formål at sikre lige og ubegrænset adgang til uddannelse for ugunstigt stillede lokale familier.

Kommissionen lægger fortsat pres på den vietnamesiske regering med henblik på at opnå fremskridt i beskyttelsen af menneskerettighederne under den lokale menneskerettighedsdialog og oprette en undergruppe af samarbejdsudvalget om menneskerettigheder. Under de løbende forhandlinger om den nye partnerskabs- og samarbejdsaftale insisterer Kommissionen endvidere stærkt på at inkludere de væsentlige elementer i menneskerettighedsklausulen og en samarbejdsklausul om menneskerettigheder.

Under det kommende besøg fra vicepremierministeren og udenrigsministeren i Vietnam, hr. Pham Gia Khiem, vil Kommissionen rejse spørgsmål om Vietnams internationale forpligtelser og indtrængende opfordre den vietnamesiske regering til at indføre bestemmelserne i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og andre internationale menneskerettighedsstandarder i landets interne retsakter.

*
* *

Spørgsmål nr. 52 af Bernd Posselt (H-0552/08)

Om: Kommissionsrepræsentationer i Kaukasus

Har Kommissionen planer om at oprette en kommissionsrepræsentation eller i det mindste et overvågningscenter i Tjetjenien i betragtning af dette lands problemer og strategiske betydning, og hvordan ser det samlet ud med Kommissionens fordeling af repræsentationer og dens planlægning af arbejdet i Kaukasusregionen på mellemlang sigt?

Svar

Kommissionen har ingen planer om at åbne en kommissionsrepræsentation eller et overvågningscenter i Tjetjenien eller andre steder i det nordlige Kaukasus. Kommissionen har været aktivt involveret i den internationale bistandsindsats i den nordlige del af Kaukasus under konflikten i den pågældende region, og afdelingen i Moskva for Generaldirektoratet for Humanitær Bistand (ECHO) overvåger denne indsats, herunder gennem hyppige besøg i regionen. Med hensyn til andre lande i regionen har Kommissionen en delegation i Tbilisi, en delegation i Yerevan og en ny delegation i Baku, og Kommissionen styrker dermed sin tilstedeværelse i den pågældende region.

*
* *

Spørgsmål nr. 53 af Vural Öger (H-0560/08)

Om: Østligt partnerskab - regionale samarbejdsformer i det europæiske nabolik

Efter oprettelsen af Middelhavsunionen overvejes det på europæisk plan også at skabe en Østeuropaunion. Det overvejes ligeledes at oprette en Sortehavsunion. Sverige og Polen forelagde i maj 2008 et arbejdsdokument om et østligt partnerskab, hvori det blev foreslået en intensivering af EU's samarbejde med Ukraine, Republikken Moldova, Aserbajdsjan, Armenien, Georgien og Belarus.

Hvordan stiller Kommissionen sig til forslaget om en union mellem EU og Østeuropa? Vil Kommissionen - som det var tilfældet med Middelhavsunionen - udarbejde konkrete forslag i form af en meddelelse om et sådant partnerskab? Kan Kommissionen give oplysninger om de centrale punkter i et sådant partnerskab? Vil Middelhavsunionen komme til at fungere som forbillede i denne forbindelse, og vil fokus også i forbindelse med Østeuropaunionen komme til at ligge på et projekterelateret samarbejde? Har Kommissionen en præference, for så vidt angår navnet? Hvordan stiller Kommissionen sig principielt til oprettelse af forskellige "unioner"?

Svar

Den europæiske naboskabspolitik er og vil fortsat være en vigtig prioritet for Kommissionen. I denne sammenhæng ønsker Kommissionen at fremme de bilaterale forbindelser med sine østlige partnere. Forslag, der pragmatisk bidrager til denne målsætning, f.eks. det polsk-svenske initiativ, er velkomne.

I juni 2008 opfordrede Det Europæiske Råd Kommissionen til at udarbejde et forslag og fremlægge det for Rådet i foråret 2009 om modaliteter for det "østlige partnerskab" på grundlag af relevante initiativer.

Kommissionen indledte straks arbejdet. På nuværende tidspunkt kan man sige, at Kommissionens forslag vil være baseret på følgende principper:

- a) Den europæiske naboskabspolitik, der er baseret på bilateralt og differentieret samarbejde med hver enkelt partner, er fortsat det vigtigste grundlag for forbindelserne til EU's østlige naboer. Det fremgår også tydeligt, at det er det, vores partnere ønsker.
- b) Forslagene skal bygge videre på, supplere og tilføje noget til allerede eksisterende strukturer uden at overlappe indsatser, der allerede er i gang, især Sortehavssynergien, der blev etableret for et år siden, og som nu bærer frugt med konkrete resultater på stedet.
- c) Ethvert nyt grundlag skal omfatte alle EU-medlemsstater, således at EU kan udnytte hele sin politiske og økonomiske vægt, og partnerne gradvist kan nærme sig EU.
- d) Nye forslag skal naturligvis have fuld støtte fra de naboer, som de er udarbejdet for.

*
* *

Spørgsmål nr. 54 af Sarah Ludford (H-0563/08)**Om: EU-støtte til programmer til forhindring af tortur**

EU har spillet en pionerrolle, når det gælder økonomisk støtte til forhindring af tortur og støtte til ofre for tortur under det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder. Fra 2010 vil denne EU-støtte blive udfaset og/eller reduceret og i stedet blive overtaget af medlemsstaterne. FN's særlige rapportør om tortur, Manfred Nowak, advarede for nylig imod gennemførelse af denne plan, medmindre der først fastlægges et udførligt program og afgives klare tilsagn fra medlemsstaterne.

Har Kommissionen, eftersom udfasningen allerede er fastlagt, klare tilsagn fra medlemsstaterne om, at de vil fortsætte med at yde økonomisk støtte til projekter til forhindring af tortur på det nuværende niveau?

Svar

Forebyggelse og bekæmpelse af enhver form for tortur og dårlig behandling i verden er en af de vigtigste målsætninger i EU's menneskerettighedspolitik. Kommissionen er i denne sammenhæng forpligtet til fortsat at yde omfattende støtte til bekæmpelse af tortur under det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR). Kommissionen har ikke i sinde at mindske den samlede støtte på dette område. I perioden 2007-2010 er der afsat over 44 millioner euro til dette formål. Denne støtte er helt i overensstemmelse med den tidligere støtte.

Kommissionen har imidlertid i sinde at om dirigere noget af EIDHR-støtten til torturrehabiliteringscentre. Den har planer om gradvist at udfase støtten til centre i EU fra 2010 og fremefter med henblik på at støtte flere torturrehabiliteringscentre uden for EU, hvor regeringsstøtte og privat støtte ofte er beskeden eller ikkeeksisterende. Kommissionen ønsker at minde om, at EIDHR er et instrument, der er dedikeret til at støtte ikkestatslige organisationers projekter uden for EU, og at EU-medlemsstaterne har en forpligtelse i henhold til EU og international ret til at yde støtte til torturofre. I april 2008 mindede Rådet om betydningen af økonomisk støtte til forhindring af tortur og oprettelse af rehabiliteringscentre og anmodede specifikt medlemsstaterne om støtte til torturrehabiliteringscentre.

Kommissionen er helt klar over de eventuelle konsekvenser af denne omlægning og har taget meget opmærksomt fat på spørgsmålet. Kommissionen og medlemsstaterne er forpligtet til at sikre, at udfasningen ikke vil ske på bekostning af torturofre i EU. Kommissionen har i denne sammenhæng allerede lanceret en høringsproces med interessenter, herunder de relevante FN-organer og ngo'er. Det er planen i løbet af de kommende måneder at vurdere torturofrenes nuværende behov og alternative former for støtte for at fastlægge en omfattende indsats.

*
* *

Spørgsmål nr. 55 af Gerard Batten (H-0564/08)**Om: Topmødet mellem EU og Rusland**

Kommissionen bedes på baggrund af det netop afholdte topmøde mellem EU og Rusland i Khanti Mansiisk oplyse, om mordet på Alexander Litvinenko blev taget op, som jeg opfordrede Benita Ferrero-Waldner til i Europa-Parlamentet den 18. juni 2008 forud for topmødet mellem EU og Rusland den 26.-27. juni 2008?

Baggrunden var det faktum, at mordet tilsyneladende blev begået af organer under den russiske regering, og at de russiske myndigheder nægter at udlevere den hovedmistænkte, Andrej Lugovoj.

Hvad var svaret, hvis emnet blev taget op? Hvis det ikke gjorde, hvorfor ikke?

Svar

Kommissionen ønsker i forbindelse med Alexander Litvinenkos død at henvise til erklæringen fra formandskabet på vegne af EU for over et år siden, hvor EU udtrykkeligt gav udtryk for sin "skuffelse over, at Rusland havde undladt at samarbejde konstruktivt med de britiske myndigheder", og hvor EU understregede "betydningen af et snarligt og konstruktivt samarbejde med Den Russiske Føderation om dette spørgsmål". Denne holdning er uændret, og Kommissionen rejser fortsat spørgsmålet i sin dialog med Rusland.

Kommissionen mener, at retsstatsprincippet skal være det ledende princip for vores relationer med Rusland i tråd med respekten for bindende internationale forpligtelser, som Rusland har påtaget sig, især i forbindelse med Europarådet og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa.

På topmødet mellem EU og Rusland i slutningen af juni 2008 bifaldt Kommissionen, at præsident Medvedev fortsat lægger stor vægt på nødvendigheden af at forbedre retsstatsprincippet i Rusland, og Kommissionen vil fortsat lægge pres på den russiske præsident for at sikre gennemførelsen heraf i praksis.

*
* *

Spørgsmål nr. 56 af Laima Liucija Andrikiienė (H-0569/08)**Om: EU's finansielle bistand til Afghanistan og Irak**

Afghanistan og Irak er ved at blive prøvestene for den internationale udviklingsbistand og det multilaterale samarbejde, ikke mindst for EU's vedkommende. F.eks. er det med hensyn til Kommissionens nationale indikativprogram, hvor der er øremærket 610 millioner EUR til Afghanistan for perioden 2007-2010, meget vigtigt at finde og implementere den rette balance mellem de beløb, der bruges dels til retshåndhævelse og støtte til militære operationer, dels til civil genopbygning og humanitær bistand samt til sundhed og undervisning.

Hvad er Kommissionens planer i denne henseende? Vil EU's finansielle bistand til Afghanistan og Irak blive forøget? Hvilke programmer og projekter skal finansieres over de næste tre år? Er det Kommissionens hensigt løbende at evaluere effektiviteten af EU's finansielle bistand til Afghanistan og Irak og holde Europa-Parlamentet fyldestgørende orienteret om resultatet af en sådan evaluering?

Svar

1. Kommissionen er helt enig i, at det er vigtigt at yde effektiv støtte til genopbygningen i Afghanistan og Irak, og at der er behov for forbedringer i både sikkerhedssituationen og befolkningens velfærd.

De fleste af de midler, der er til rådighed for Afghanistans indikativprogram i perioden 2007-2010, skal anvendes til at støtte genopbygning af landbrugsudviklingen, god forvaltningspraksis og sundhed. Uddannelse støttes gennem Afghanistans genopbygningstrustfond, der styres af Verdensbanken.

Hvad angår Irak har Kommissionen desværre endnu ikke været i stand til at udvikle et flerårigt indikativprogram. Sikkerhedssituationen, den skiftende politiske situation og hurtigt skiftende levevilkår giver ikke mulighed for flerårig planlægning på nuværende tidspunkt. Derfor er støtten til Irak indtil nu ydet gennem særforanstaltninger. I 2008 foreslår Kommissionen at afsætte 85 % af de i alt 72 millioner euro til ydelse af grundlæggende tjenester til befolkningen og flygtningene og teknisk assistance til de irakiske institutioner.

2. I landestrategipapiret for Afghanistan er prioriteterne for EU's økonomiske støtte til Afghanistan i perioden 2007-2013 fastsat. Der er afsat 610 millioner euro i perioden 2007-2010. Derudover drager Afghanistan fordel af støtte fra de tematiske budgetposter, det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder, den humanitære bistand og instrumentet for stabilitet.

Hvad angår Irak er der en fælles forståelse mellem den irakiske regering og det internationale samfund for, at donorstøtten i fremtiden skal koncentreres om at fremme kapaciteten for Iraks institutioner med henblik på bedre udnyttelse af Iraks betydelige økonomiske ressourcer. Kommissionen fokuserer derfor sin støtte på teknisk bistand til de irakiske institutioner og fremme af grundlæggende tjenester til befolkningen.

3. Kommissionen vil i det årlige handlingsprogram for 2008 i relation til Afghanistan yde støtte til sundhed (60 millioner euro), socialsikring (24 millioner euro), retssystemet og told (30 millioner euro) og landbrug (30 millioner euro). Programmerne for 2009 forventes at omfatte støtte til regeringsførelse, udvikling af landdistrikter, minerydning og regionalt samarbejde, og programmerne for 2010 vil omfatte støtte til sundhed, udvikling af landdistrikter og regeringsførelse.

Hvad angår Irak er der på nuværende tidspunkt ikke planlagt programmer for de næste tre år på grund af den manglende flerårige programmering. Med hensyn til 2008 fremlægges særforanstaltningerne for Irak for Rådet og Parlamentet i oktober 2008. Særforanstaltningerne vil følge retningslinjerne i den informerende note, der er forelagt Parlamentet i juni 2008.

4. EU's økonomiske støtte til Afghanistan overvåges og evalueres systematisk gennem feltmissioner og besøg, uafhængige resultatorienterede overvågningsmissioner, regelmæssige projektrapporter samt gennem den koordinerede donordialogmekanisme og styrelsesudvalg i forbindelse med regeringen. Kommissionen har i relation til budgetdecharge for 2006 bekræftet sin intention om at rapportere jævnligt til Parlamentet om gennemførelsen af støtten til Afghanistan. Den første statusrapport offentliggøres på websiden og vil blive opdateret jævnligt.

I Irak blev der foretaget to tilsynsmissioner på stedet i 2008. De første resultater er positive. De endelige resultater og konklusioner vil blive forelagt Parlamentet hurtigst muligt.

*
* *

Spørgsmål nr. 57 af Martin Callanan (H-0572/08)

Om: Eksterne forbindelser og Lissabon-traktaten

Kan Kommissionen - nu hvor Lissabon-traktaten er død, da den ikke er ratificeret af alle 27 medlemsstater - oplyse, hvordan den ønsker at udvikle EU's rolle på området eksterne forbindelser og udenrigsanliggender uden traktatens bestemmelser?

Svar

Efter den irske befolknings forkastelse af Lissabontraktaten i juni 2008 vurderede Det Europæiske Råd situationen på mødet den 19.-20. juni 2008. Det Europæiske Råd fandt, at der er behov for mere tid til at analysere situationen. Rådet noterede sig, at den irske regering vil gå aktivt ind i konsultationer både internt og med de øvrige medlemsstater med henblik på at foreslå en fælles vej frem. Det Europæiske Råd tilsluttede sig Irlands forslag om at vende tilbage til spørgsmålet på mødet den 15. oktober 2008 med henblik på at overveje den videre vej frem.

Det Europæiske Råd mindede om, at formålet med Lissabontraktaten er at bidrage til at gøre et udvidet EU mere effektivt og demokratisk. Kommissionen mener, at ikrafttrædelsen og den fremtidige gennemførelse af den nye traktat vil styrke den eksterne dimension af EU og fremme overensstemmelsen og sammenhængen i EU's aktioner i verden.

I mellemtiden og som fastsat i Kommissionens meddelelse fra juni 2006 "Europa i verden"⁽⁹⁾ er Kommissionen fast besluttet på at bidrage til at fremme effektiviteten og synligheden af EU's eksterne forbindelser på grundlag af de gældende traktater.

Kommissionen vil fortsat yde et aktivt bidrag til den fælles overvejelse af vejen frem.

⁽⁹⁾ KOM(2006)0278.

*
* *

Spørgsmål nr. 58 af Manuel Medina Ortega (H-0528/08)**Om: Aftaler om modtagelse af hjemsendte indvandrere**

Kan Kommissionen, idet der henvises til direktivet om tilbagesendelse af indvandrere, som blev vedtaget for nylig, redegøre for, hvor langt man er nået i indgåelsen af (eller forhandlinger om) aftaler med de lande, som er hovedkilde til den europæiske indvandring, for at sikre, at disse lande modtager de indvandrere, og navnlig uledsagede mindreårige, som Europa ikke modtager?

Svar

På nuværende tidspunkt er Kommissionen bemyndiget til at forhandle EU's tilbagesendelsesaftale med 16 lande. Rådet vedtog beslutninger om forhandlingsdirektiver for Marokko, Sri Lanka, Rusland, Pakistan, Hongkong, Macao, Ukraine, Albanien, Algeriet, Kina, Tyrkiet, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Serbien, Montenegro, Bosnien-Hercegovina og Moldova.

Kommissionen har afsluttet forhandlinger med 11 af disse 16 lande med positivt resultat. EU's tilbagesendelsesaftale trådte i kraft med Hongkong og Macao i marts og juni 2004, med Sri Lanka i maj 2005, Albanien i maj 2006, Rusland i juni 2007 og endelig med de øvrige fire lande på Vestbalkan samt Ukraine og Moldova i januar 2008.

Forhandlingerne med Pakistan blev afsluttet på chefforhandlerplan i september 2007. De endelige tekster afventer det pakistanske kabinets formelle godkendelse.

Det er fortsat en prioritet for EU at indgå en aftale med Marokko. Forhandlingerne er i gang og kan forhåbentlig afsluttes i den nærmeste fremtid.

Forhandlingerne med Tyrkiet blev formelt indledt i 2006, men der har været begrænsede fremskridt. Det er fortsat en prioritet for EU at indgå en tilbagesendelsesaftale med Tyrkiet, og i øjeblikket undersøges mulighederne for at komme videre i processen.

Endelig er forhandlingerne med Algeriet og Kina endnu ikke indledt formelt, men de vil blive indledt hurtigst muligt.

*
* *

Spørgsmål nr. 59 af Armando França (H-0531/08)**Om: Forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål**

Rådets forordning (EF) Nr. 1348/2000⁽¹⁰⁾ om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er i Rådets og EP's forbedrede og opdaterede udgave fra 2005 et godt redskab til at forenkle, opnå fleksibilitet og fremskynde udarbejdelsen af retslige dokumenter og i sidste ende generelt til at styrke EU's handel og økonomi.

Som følge af de nye forhold efter udvidelsen (27 medlemsstater) og nødvendigheden af at sikre, at denne vigtige forordning anvendes generelt, vil jeg gerne have oplyst, hvilke medlemsstater har til dato vedtaget forordningen? I hvilket omfang anvendes forordningen i EU og agter Kommissionen at tage et initiativ til at opdatere håndbogen for de berørte enheder og oversigten over dokumenter? Hvornår offentliggør Kommissionen en ny beretning om forordningens gennemførelse?

Svar

Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retlige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager finder anvendelse i alle 27 medlemsstater. Med hensyn til Danmark trådte

⁽¹⁰⁾ EFT L 160, 30.6.2000, s. 37.

forordningen i kraft den 1. juli 2007 på grundlag af en aftale mellem EU og Danmark om forkyndelse af retlige og udenretslige dokumenter i civile eller kommercielle sager⁽¹¹⁾.

I oktober 2004 vedtog Kommissionen en rapport om anvendelse af forordningen. I rapporten konkluderes det, at anvendelsen af forordningen generelt er forbedret siden ikrafttrædelsen i 2001, og at fremsendelsen og forkyndelsen af dokumenter mellem medlemsstaterne er fremskyndet. De vigtigste årsager til fremskyndelsen af fremsendelse og forkyndelse var indførelsen af direkte kontakt mellem lokale organer, muligheden for postforkyndelse og direkte forkyndelse og indførelse af standardiserede formularer. Ikke desto mindre var mange af personerne involveret i gennemførelsen af forordningen, især de lokale organer, stadig ikke tilstrækkelig informeret om forordningen. Anvendelsen af visse bestemmelser i forordningen er imidlertid ikke fuldt ud tilfredsstillende. Disse bestemmelser bør tilpasses for yderligere at forbedre og afhjælpe anvendelsen af forordningen.

Derfor foreslog Kommissionen i juli 2005 at ændre visse bestemmelser i forordningen (KOM(2005)0305). Den 13. november 2007 vedtog Parlamentet og Rådet forordning (EF) nr. 1393/2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retlige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og ophævede Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000. Den nye forordning vil træde i kraft den 13. november 2008.

De vigtigste ændringer med hensyn til Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 er:

Indførelse af en bestemmelse om, at den modtagende instans skal tage alle nødvendige skridt for at forkynde dokumentet hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden for én måned efter modtagelse.

Indførelse af en ny standardformular til informering af adressaten om hans ret til at nægte at acceptere dokumentet, der skal forkyndes, på tidspunktet for forkyndelsen eller gennem returnering af dokumentet til den modtagende instans inden for en uge.

Indførelse af en bestemmelse om, at omkostninger forbundet med arbejde udført af en stævningsmand eller en person, som er kompetent efter den pågældende modtagerstats lovgivning, skal svare til en fast engangsafgift fastsat af den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med principperne om proportionalitet og ikkediskrimination.

Indførelse af ensartede betingelser for forkyndelse via post (anbefalet brev med undertegnelse for modtagelse eller tilsvarende).

I overensstemmelse med artikel 23 i forordning (EF) nr. 1393/2007 vil Kommissionen derefter offentliggøre de oplysninger, der er meddelt af medlemsstaterne, og en opdateret version af manualen og glossaret.

I henhold til artikel 24 i forordning (EF) nr. 1393/2007 vil den næste rapport om anvendelsen af forordningen blive forelagt senest 1. juni 2011.

*
* *

Spørgsmål nr. 62 af Mairead McGuinness (H-0549/08)

Om: Skønhedskirurgiske "ferier"

Meget tyder på, at et stigende antal borgere vælger at rejse oversøisk på såkaldte "kosmetiske ferier" for at få foretaget en række forskellige kirurgiske og ikkekirurgiske behandlinger samt kosmetisk tandpleje.

Vil Kommissionen oplyse, hvordan denne industri er reguleret? Foretages der kontrol af resultaterne, og hvilke oplysninger foreligger der om resultatet af behandlingerne?

Hvilke regler gælder for kirurger, der "flyver ind" for at foretage operationer? Og hvilke kvalitetskontroller er der for at sikre kirurgens legitimitet?

Svar

Kommissionen er ikke ansvarlig for overvågning af leveringen af sundhedstjenesteydelser i tredjelande.

⁽¹¹⁾ EUT L 300, 17.11.2005.

Hvad angår EU er medlemsstaterne i henhold til artikel 152 i traktaten ansvarlige for organisering og levering af sundhedstjenesteydelser i deres lande, uanset om sundhedstjenesteydelserne leveres til patienter, der er statsborgere, eller udenlandske patienter. Dette omfatter overvågning af resultater samt kvalitet og sikkerhedskontrol.

Inden for det pågældende ansvarsområde støtter Kommissionen arbejde, der resulterer i bedre adgang til data om resultaterne og kvaliteten af medicinske procedurer i EU, via projekter, der samfinansieres af folkesundhedsprogrammet.

F.eks. støtter Kommissionen projekter under Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling om indikatorer for kvaliteten i sundhedstjenesteydelserne, som fokuserer på behandling af hjertekarsygdomme og diabetes, primær pleje og forebyggelse og patientsikkerhed. Andre eksempler er Euphoric-projektet, der er rettet imod benchmarking af sundhedsresultater og vurdering af kvaliteten af pleje i behandlingsprocedurer, og projektet om hospitalsdata 2 (HPD2), som vil fremme sammenligneligheden og udviklingen af en tidshorisont for hospitalsprocedurer.

Med hensyn til kirurger, der "flyver ind", kan man i henhold til direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer frit yde tjenester, hvis man samtidig sikrer den pågældende læges relevante kvalifikationer. Kirurgi hører under de lægespecialer, for hvilke direktivet sikrer automatisk anerkendelse af eksamensbeviser baseret på fælles minimumsstandarder på EU-plan.

Derudover kan EU i fremtiden uden at påvirke medlemsstaternes rolle inden for levering af sundhedstjenesteydelser bidrage til levering af bedre grænseoverskridende sundhedsbehandling til patienterne.

Hvad angår sundhedstjenesteydelser i en EU-medlemsstat foreslog Kommissionen den 2. juli 2008 et direktiv⁽¹²⁾ om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser, der bl.a. vil klarlægge medlemsstaternes ansvarsområde i forbindelse med kvaliteten og sikkerheden af grænseoverskridende sundhedsydelser. Der skal fastlægges et klart og tydeligt princip. Den medlemsstat, der yder sundhedsydelsen, har ansvaret for definitionen, håndhævelsen og overvågningen af kvalitets- og sikkerhedsstandarder. Forslaget har endvidere til formål at fremme indsamlingen af data om grænseoverskridende sundhedsydelser. Det er imidlertid den medlemsstat, hvor patienten kommer fra, der skal vurdere, hvilke behandlinger som vil være dækningsberettiget. Direktivforslaget er derudover uden præjudice for direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, og de gennemførelsesforanstaltninger, der er truffet af medlemsstaterne, må ikke hindre den frie bevægelighed for sundhedspersonale.

*
* *

Spørgsmål nr. 63 af Bogusław Sonik (H-0550/08)

Om: Betaling med 500-eurosedler

Borgerne klager over vanskeligheder med at betale med 500-eurosedler på Kongeriget Belgiens territorium. Dette problem findes navnlig på benzinstationer samt lufthavnen Bruxelles-Charleroi. Det er umuligt at betale med sedler, som har denne pålydende værdi, hvilket medfører problemer for borgerne, navnlig på steder som f.eks. lufthavne. Det drejer sig ikke i denne forbindelse om, at enkeltpersoner eller organismer ikke er i stand til at give tilbage på en 500-euroseddel, men at det systematisk afvises at acceptere betaling med sedler med denne pålydende værdi.

Hvilke juridiske bestemmelser gælder for dette spørgsmål, og er denne praksis i overensstemmelse med fællesskabsretten?

Svar

I henhold til tredje sætning i artikel 106, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelsen af euroen har alle pengesedler denomineret i euro status som lovligt betalingsmiddel. Selv om det maksimale antal mønter, som en part må acceptere, er defineret i forordningens artikel 11, er der ikke fastsat en grænse for pengesedler i forordningen. De forskellige pengesedler denomineret i euro er fastsat i en afgørelse fra Den Europæiske Centralbanks styrelsesråd.

⁽¹²⁾ KOM(2008)0414.

Der er ingen udtrykkelige EU-bestemmelser om muligheden for appel i forbindelse med afvisning af visse pengesedler. Forskellige bestemmelser kan finde anvendelse i henhold til medlemsstaternes civilret og monetære lovgivning.

Kommissionen er bekendt med, at 500-eurosedler sommetider afvises som betalingsmiddel i visse butikker i Belgien. Denne praksis griber tilsyneladende ikke om sig, og den stammer fra den gang, da den belgiske franc stadig var i omløb, og hvor det samme skete med pengesedler af en værdi på 10.000 belgiske franc. Der har også været tilfælde i andre lande i euroområdet, hvor 500-eurosedler er afvist.

Hvis en butiksindehaver kart og tydeligt informerer sine kunder om, at han ikke tager imod store sedler som betalingsmiddel (f.eks. på tydelige skilte ved indgangen til butikken og ved siden af kassen), må køberen generelt acceptere at have indgået et kontraktligt forhold og følge de fastlagte betingelser.

*
* *

Spørgsmål nr. 64 af Marian Harkin (H-0557/08)

Om: Forbrugerbeskyttelse

Anmoder Kommissionen om at gøre rede for, hvad den gør for at sikre, at EU's fødevarerforbrugeres interesser beskyttes i fremtidige WTO-forhandlinger, ved at sikre, at EU's producenter fortsat kan opretholde deres virksomhed og producere kvalitetsfødevarer under EU's kontrol og bestemmelser?

Svar

Efter syv års forhandlinger - lige da man endelig kunne øjne chancen for succes - kunne ministrene på ministermødet i Genève i juli 2008 ikke nå til enighed om det, som EU stadig troede på, og som EU har kæmpet så hårdt for. Det er for tidligt at vurdere de langsigtede konsekvenser af de manglende fremskridt. Men vi ved, at en aftale i Genève ville have bragt fordele for Europa og Europas partnere og fremme af økonomien i udviklingslandene på en måde, der aldrig er set tidligere, med etablering af grundlaget for yderligere handel og velstand i det næste tiår.

Nye handelsmuligheder betyder naturligvis også større konkurrence og udfordringer i relation til tilpasning - som ikke altid er ukompliceret. Det er vigtigt, at denne ændring indføres. Derfor ville Doha-rundens bestemmelser ikke være gennemført med det samme, men i løbet af en årrække. Og derfor har EU på landbrugsområdet konsekvent afvist de ekstreme liberaliseringskrav fra Verdenshandelsorganisationens medlemsstater i forhandlingerne.

På lang sigt er udfordringerne forbundet med tilpasning værd at tage med, da skiftet fra mindre til mere konkurrencedygtige sektorer er afgørende for at fremme produktiviteten og sikre langsigtet vækst. Kommissionen mener stadig, at vellykket indgåelse af en multilateral aftale under Verdenshandelsorganisationen er den bedste løsning til opfyldelse af denne målsætning, og især hvis det gøres på en måde, der tvinger andre til at tage lignende skridt.

Liberaliseringen og de lavere tariffer, der følger med en vellykket indgåelse af en aftale, vil uundgåeligt resultere i lavere tariffer for fødevarer også, men vil også resultere i billigere fødevarer for forbrugerne og billigere input for virksomheder.

Derudover vil alle importerede fødevarer fortsat skulle overholde strenge fødevareregler, der svarer til EU's regler. Kommissionen kan forsikre fru Harkin om, at der ikke vil blive indgået kompromiser på dette afgørende punkt. EU har nu et omfattende lovgivningsgrundlag for fødevaresikkerhed, der er udformet til at sikre, at alle fødevarer er sikre, uanset hvor de kommer fra. Kommissionen vil ikke sætte dette lovgivningsgrundlag på spil.

En vellykket aftale vil også resultere i lige vilkår for EU's landmænd og derfor flere muligheder for europæisk eksport ved at åbne nye landbrugsmarkeder for europæiske varer i udlandet. 70 % af EU's landbrugseksport er færdige forbrugerorienterede produkter, hvortil der er et voksende marked globalt.

Det er endvidere meget vigtigt at bemærke, at EU gennem Doha trods store vanskeligheder og modstand fra mange lande forsøgte at sikre bedre retlig beskyttelse af det, der kaldes "geografiske betegnelser", de særlige lokale landbrugsvarer, som er nogle af Europas mest konkurrencedygtige eksportvarer - varer som f.eks. Parma-skinke og Roquefort-ost. Det er også vigtigt at bemærke, at en eller anden form for engagement fra vores partnere ville have været en nødvendig betingelse for en endelig aftale.

*
* *

Spørgsmål nr. 65 af Lambert van Nistelrooij (H-0558/08)

Om: Det syvende rammeprogram

De finansielle procedurer i det syvende rammeprogram for forskning og udvikling er - i modstrid med Kommissionens løfter - blevet endnu mere indviklede end procedurerne i de foregående rammeprogrammer. Det hævdes nu at tage over 16 måneder fra indgivelsen, før aktiviteterne kan indledes. Dette betyder, at procedurerne i Kommissionen kræver 80% længere tid, til trods for at Kommissionen har lovet, at det vil gå hurtigere.

Nu, hvor ventetiden er forlænget med over et halvt år, er der fare for, at mange små og mellemstore virksomheder mister interessen og sætter deres kapacitet ind på andre områder, således at der ikke længere er kapacitet til EU-arbejde. Kun store virksomheder og institutioner kan tillade sig den luksus at vente konstant.

Kan Kommissionen forklare, hvorfor de finansielle procedurer varer længere og også skal være blevet mere komplicerede?

Kan Kommissionen desuden oplyse, hvem i Kommissionen der er den ansvarlige kontaktperson i dette spørgsmål?

Svar

Der er efter Kommissionens opfattelse intet, der underbygger erklæringen i spørgsmålet om, at der har været en stigning på 80 % i perioden for behandling af ansøgninger. Den gennemsnitlige periode for behandling i det sjette rammeprogram for forskning og udvikling var mellem 12 og 13 måneder. Detaljerede statistikker for det syvende rammeprogram for forskning og udvikling er endnu ikke til rådighed (da processerne stadig er i gang), men beregninger viser, at den gennemsnitlige tidshorisont for behandling for den første række projekter under det syvende rammeprogram formentlig vil være nogenlunde den samme.

Med retsgrundlaget for det syvende rammeprogram forenkles behandlingen af ansøgninger. I henhold til retsgrundlaget og finansforordningen pålægges der imidlertid også begrænsninger for forenkling af hensyn til sikring og ansvarlighed.

Indførelsen af garantifonden fører til en betydelig reduktion af antallet af forudgående undersøgelser af finansiell kapacitet. Medmindre der er særlige omstændigheder, er det kun koordinatore og deltagere, der anmoder om over 500.000 euro, som skal undersøges, hvilket vil sige at ni ud af 10 deltagere ikke vil være berørt af forudgående undersøgelser af finansiell kapacitet (i henhold til det sjette rammeprogram skulle alle deltagere undersøges). Dette er særligt gavnligt for små og mellemstore virksomheder og nystartede virksomheder.

Derudover blev der i starten af det syvende rammeprogram foretaget store investeringer i nye systemer og procedurer som f.eks. den unikke registreringsfacilitet og det nye elektroniske forhandlingssystem, som begge fungerer fuldt ud. Indførelsen af disse nye systemer har helt klart medført en vis forsinkelse i forhandlingerne af den første række støtteaftaler, men vi er overbevist om, at disse investeringer vil vise deres værd i løbet af det syvende rammeprogram og være med til at forkorte behandlingen af ansøgninger. Den unikke registrering af juridiske enheder er nu en etableret proces. Efter den første forslagsindkaldelse er der allerede registreret over 7.000 enheder i den centrale database med validerede enheder, som ikke skal igennem dette trin i fremtidige indkaldelser, og som vil medføre betydelige tidsbesparelser og mindre arbejde i behandlingen af ansøgninger. Det nye elektroniske webværktøj er nu operationelt og gør det let at udveksle oplysninger mellem koordinatore og projektledere. Mere generelt vil vores bestræbelser på at forbedre oplysninger og vejledning til eventuelle modtagere medføre mere målrettede og bedre forberedte ansøgninger.

Processen med behandling og evaluering af de mange hundrede tusinde ansøgninger, der modtages i forbindelse med forskningsprogrammet, er en kompliceret opgave, som kræver effektivitet, disciplin, uafhængighed og retfærdighed. Den nye facilitet i Bruxelles, som styrer processen, er allerede i gang med opgaven. Kommissæren for videnskab og forskning inviterede for nylig medlemmerne af Budgetkontroludvalget i Parlamentet til at besøge faciliteten i oktober 2008 for at bevidne processen. Invitationen gælder hermed også hr. van Nistelrooij.

*
* *

Spørgsmål nr. 66 af Bart Staes (H-0559/08)**Om: Undersøgelser af de eventuelle skadelige følger for forbrugerne af elektromagnetisk stråling fra mobil telekommunikation**

I juni 2008 blev der offentliggjort en bekymrende undersøgelse af risiciene fra elektromagnetisk stråling (gsm, wifi, antenner) fra Université Catholique de Louvain (UCL). Samme måned opfordrede omkring 20 internationale videnskabsmænd i den franske søndagsavis Journal du Dimanche til forsigtighed med anvendelse af mobiltelefoner. I "Statusrapport om det indre europæiske marked for elektronisk kommunikation i 2007 (13. rapport)" (KOM(2008)0153) findes ikke en eneste henvisning til spørgsmålet om forbrugernes sundhed. Ifølge gruppen på 20 videnskabsmænd er der stadig tvivl om uafhængigheden i forbindelse med finansieringen af videnskabelige undersøgelser af mobiltelefoner. På grundlag af forsigtighedsprincippet giver videnskabsmændene 10 gode råd til forbrugerne.

Er Kommissionen rede til at undersøge disse råd og til at støtte dem med sigte på beskyttelse af forbrugerne og overholdelse af forsigtighedsprincippet, og finansierer eller støtter Kommissionen med sigte på beskyttelse af forbrugerne uafhængig videnskabelig forskning i de mulige risici som følge af den tiltagende elektromagnetiske stråling? Vil Kommissionen i bekræftende fald også stille dette materiale til rådighed for Parlamentet?

Svar

Kommissionen er bekendt med borgernes bekymring om eksponering for elektromagnetisk stråling fra mobiltelefoni. Kommissionen er også informeret om henstillingerne fra en fransk gruppe på 20 personer og resultaterne af et eksperiment foretaget for nylig af Université Catholique de Louvain i Belgien. Kommissionen overvåger fortsat den internationale forskning om elektromagnetisk stråling for at opfylde sin forpligtelse til at beskytte borgerne imod eventuelle negative virkninger af elektromagnetisk stråling.

Spørgsmålet behandles i direktiv 1999/5/EF⁽¹³⁾, der dækker radioudstyr og de dermed forbundne sundhedsrisici. De harmoniserede standarder, der er vedtaget i henhold til direktivet, finder anvendelse på al udstyr og alle installationer, der er nævnt i Bart Staes' spørgsmål. De værdier, der er pålagt i henhold til standarderne, er baseret på værdierne i Rådets henstilling 1999/519/EF om begrænsning af befolkningens eksponering for elektromagnetiske felter (0 Hz-300 GHz), baseret på de mest pålidelige forskningsresultater til rådighed. Kommissionen har siden 1999 overvåget gennemførelsen regelmæssigt og flere gange konsulteret de videnskabelige udvalg for at erfare, om den skal tilpasses i lyset af den nyeste videnskabelige udvikling.

Henstillingerne fra den franske gruppe er grundlæggende foranstaltninger, som brugerne let kan træffe for yderligere at mindske eksponeringen fra anvendelsen af mobiltelefoner. Disse henstillinger giver fornuftige muligheder for at træffe en vis form for beskyttelsesforanstaltninger.

I 2007 bekræftede Den Videnskabelige Komité for Nye og Nyligt Identificerede Sundhedsrisici, at der for radiofrekvenser endnu ikke er påvist konsekvente negative virkninger på sundheden ved eksponeringsniveauer under de grænseværdier, der er fastsat af Den Internationale Kommission for Beskyttelse mod Ikke-ioniserende Stråling og foreslået i Rådets henstilling. Udtalelsen fra Den Videnskabelige Komité for Nye og Nyligt Identificerede Sundhedsrisici er offentlig og tilgængelig for Europa-Parlamentet. Den Videnskabelige Komité for Nye og Nyligt Identificerede Sundhedsrisici er allerede i færd med at opdatere udtalelsen fra 2007 efter Kommissionens anmodning og vil tage højde for alle nye offentliggjorte forskningsresultater.

Kommissionen vil fortsat fremme den uafhængige forskning på dette område. Den nyeste forslagsindkaldelse under miljøkapitlet i det syvende rammeprogram for forskning indeholder et emne om sundhedsmæssige virkninger af børns og unges udsættelse for radiofrekvenser. Resultaterne af denne forskning er også offentliggjort.

*
* *

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse, EFT L 91, 7.4.1999.

Spørgsmål nr. 67 af Karin Riis-Jørgensen (H-0566/08)**Om: Konkurrencesag om lufthavnsterminal**

I København har en kreds af private investorer planer om at opføre en ny privat lavpristerminal i Københavns Lufthavn. Projektet kaldes "Terminal A-projektet".

I Københavns Lufthavn har man i dag mulighed for at flyve fra Indenrigsterminalen, Terminal 2 og Terminal 3. Ejeren af disse terminaler, Københavns Lufthavne, ønsker imidlertid ikke realiseringen af Terminal A, men planlægger i stedet andre initiativer for at kunne tilbyde konkurrencedygtige forhold for lavprisselskaber i København.

Kan denne løsning betragtes som et forsøg på at begrænse konkurrencen? Og er det Kommissionens opfattelse, at en afvisning af en privat, konkurrerende terminal vil være i strid med EU's retningslinjer for fri konkurrence?

Svar

Lufthavnsledelsen skal garantere fri adgang for luftfartsselskaber til hovedlufthavnen på den betingelse, at de opfylder de gældende operationelle krav, især kravene om ankomst- og afgangstidspunkter, miljøbeskyttelse og lufthavnsafgifter.

Når dette princip er fastsat, og det sættes der tilsyneladende ikke spørgsmålstegn ved i København, er det naturligvis op til lufthavnsledelsen frit at træffe beslutning om lufthavnens udvikling og kommercielle strategi.

Det er vigtigt at tilføje, at opførelsen af en ny terminal ikke kan vurderes uafhængigt af de andre faciliteter i den pågældende lufthavn, hvis operationelle kapacitet i sagens natur er begrænsede: landingsbaner, indflyvningskontrol, lufthavnsadgang, parkering.

*
* *

Spørgsmål nr. 68 af Ivo Belet (H-0570/08)**Om: Kalitta Air**

Inden for to måneder er der styrtet to fly ned fra selskabet Kalitta Air. Dette rejser spørgsmål om maskinernes sikkerhed.

Overvejer Kommissionen – i samarbejde med sikkerhedsmyndighederne i andre lande – at undersøge sikkerheden i forbindelse med dette selskab med henblik på om nødvendigt at udstede et flyveforbud? Hvornår kan resultaterne af en sådan evaluering forventes?

Svar

Kommissionen overvåger nøje sikkerheden for luftfartsselskabet Kalitta Air LLC sammen med de kompetente myndigheder i USA og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

De oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af, viser, at selskabet har oplevet tre ulykker, en i 2004 og to i 2008. Alle tre ulykker er undersøgt af de amerikanske myndigheder, Federal Aviation Administration og National Transportation Safety Board. Hvad angår de to ulykker, der fandt sted i 2008, er undersøgelserne stadig ikke afsluttet, og det er derfor for tidligt at drage konklusioner.

Kommissionen fortsætter konsultationerne med de amerikanske myndigheder for at finde årsagerne til de pågældende ulykker og sikre, at der træffes relevante sikkerhedsforanstaltninger. Hvis det viser sig, at de amerikanske myndigheder ikke træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at luftfartsselskabets fly fortsat kan fungere i overensstemmelse med sikkerhedsforskrifterne, vil Kommissionen overveje muligheden af at opdatere listen over luftfartsselskaber, der opfylder de operationelle krav i EU.

*
* *

Spørgsmål nr. 69 af Carl Schlyter (H-0574/08)**Om: Regler for indførsel af te fra tredjelande**

En borger har kontaktet mig og fortalt, at da hun ville flytte tilbage til Sverige fra USA, ønskede hun at medbringe sin te, men fik at vide, at der er en grænse på import af (toldfri) te på 100 gram. Ganske vist kan

man ansøge om toldfritagelse for flyttegods, hvilket hun ikke blev informeret om, men under alle omstændigheder er den begrænset for produkter, der er underlagt særlige restriktioner, såsom te.

For varer såsom alkohol, tobak, våben osv. er det logisk og korrekt at have strenge regler af hensyn til beskyttelse af folkesundheden, men jeg har svært ved at forstå, hvorfor noget så harmløst som te er underlagt så ekstremt strenge importrestriktioner.

Kan Kommissionen forklare baggrunden for disse regler, og hvorfor f.eks. te ikke i det mindste kan have samme grænse på 500 gram som kaffe? Agter Kommissionen at lempe reglerne for import af te? Har Sverige anvendt reglerne korrekt i denne sag?

Svar

I de gældende EU-bestemmelser skelnes der mellem de betingelser, hvorunder varerne indføres i EU, og mellem toldafgifter, moms og punktafgifter.

I tilfælde af flytning fra et tredjeland er personlig ejendom fritaget for toldafgifter og moms under visse omstændigheder, dvs. at varerne skal have været anvendt på det tidligere normale opholdssted med en formodning om anvendelse på det nye normale opholdssted, og fritagelsen gælder ikke for varer til anvendelse i forbindelse med udøvelse af erhverv. Fritagelsen omfatter ikke specifikke varer som f.eks. tobak eller tobaksvarer og alkohol. Der er dog ingen særlige krav til te, som derfor hører under fritagelsen på samme betingelser som andre varer. Toldafgifter på te er underlagt en anden ordning. Te er ikke blandt de varer, hvorpå der lægges toldafgifter. Bestemmelserne i EU-retten forhindrer dog ikke medlemsstaterne i at pålægge toldafgifter på te eller at fastsætte særlige undtagelser på dette område i forbindelse med en flytning fra et tredjeland. Derfor kan det forholde sig således, at medlemsstater, der pålægger toldafgifter på te, blot følger deres egne nationale regler på området.

Hvad angår rejsende fra tredjelande er situationen anderledes. I denne sammenhæng er princippet det, at varerne i den personlige bagage er fritaget fra moms, toldafgifter og punktafgifter op til et bestemt beløb, der finder anvendelse på de samlede varer i den personlige bagage (i øjeblikket 175 euro). Imidlertid er nogle varer i stedet underlagt kvantitative begrænsninger. Dette gælder først og fremmest alkohol og tobaksprodukter. Med hensyn til moms finder de kvantitative begrænsninger dog også anvendelse på parfume, kaffe og te. For te er den kvantitative begrænsning 100 g. Udvidelsen til at omfatte disse tre sidstnævnte kategorier, der blev vedtaget i 1969, blev indført, da mange medlemsstater på det pågældende tidspunkt pålagde afgifter på disse varer. I dag afspejler denne ordning imidlertid ikke længere mønstret for beskatning af afgiftspligtige varer i størstedelen af medlemsstaterne. Kommissionen foreslog derfor den 22. februar 2006 at ophæve de kvantitative begrænsninger, som finder anvendelse på kategorierne på disse tre produkter⁽¹⁴⁾. Forslaget blev vedtaget af Rådet den 20. december 2007⁽¹⁵⁾. Som følge heraf vil te blive behandlet som enhver anden vare og dermed blot være underlagt den økonomiske begrænsning, som finder anvendelse på de samlede varer i den personlige bagage (værdi steget til 300 euro og for fly- og sørejsende til 430 euro). Den nye ordning vil dog først træde i kraft den 1. december 2008.

*

* *

Spørgsmål nr. 70 af Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (H-0575/08)

Om: Polske folkeregistre nægter at udstede attester om civilstand

Når borgere fra to forskellige EU-medlemsstater vil indgå ægteskab eller (såfremt dette er muligt efter det pågældende lands nationale ret) vil indgå et partnerskab mellem partnere af forskellig eller samme køn, er de nødt til at forelægge en attest om deres civilstand.

De polske folkeregistre, som har til opgave at forvalte civilstandsregistre vedrørende polske statsborgere, nægter at udstede de nødvendige civilstandsattester til polske borgere, som vil indgå ægteskab eller partnerskab i udlandet og har indgivet en relevant ansøgning.

⁽¹⁴⁾ Forslag til Rådets direktiv om fritagelse for merværdiafgift og punktafgifter på varer, der indføres af rejsende fra tredjelande, KOM(2006)0076.

⁽¹⁵⁾ Rådets direktiv 2007/74/EF af 20. december 2007 om fritagelse for merværdiafgift og punktafgifter på varer, der indføres af rejsende fra tredjelande, EUT L 346, 29.12.2007.

Det ser således ud til, at de polske myndigheders adfærd er en overtrædelse af den grundlæggende ret til at oprette en familie og i modstrid med et væsentligt princip for Den Europæiske Union, nemlig den fri bevægelse af personer. Kan Kommissionen redegøre for dette spørgsmål, idet den tager i betragtning, at Polen ved sin tiltrædelse af EU den 1. maj 2004 har forpligtet sig til at overholde alle aspekter af fællesskabsretten?

Svar

Kommissionen ønsker at takke fru Geringer de Oedenberg for spørgsmålet om udstedelsen af attester om civilstand for polske statsborgere, der skal indgå ægteskab eller partnerskab i en anden stat end den stat, hvori de er statsborgere.

EU's princip om et område for frihed, sikkerhed og retfærdighed, inden for hvilket den frie bevægelighed for personer er sikret, er et af de grundlæggende principper i EU. Vi vægter princippet meget højt, ligesom vi er vægter alle borgeres ret til at grundlægge en familie højt.

Der er dog på nuværende tidspunkt ikke noget EU-instrument vedrørende udstedelse af attester om civilstand.

Hvad angår familiepolitik er Kommissionens målsætning at forenkle borgernes liv ved at gennemføre programmet for gensidig anerkendelse af retsakter, love og beslutninger. Som oplyst under høringen af kommissæren for retfærdighed, frihed og sikkerhed den 16. juni 2008 vil Kommissionen indlede arbejdet om gensidig anerkendelse af retsakter og offentlig lovgivning om civilstand i andre medlemsstater i EU end den medlemsstat, hvori de pågældende ægteskaber eller registrerede partnerskaber blev indgået. Der vil ligeledes blive foreslået et retsgrundlag for anerkendelse af de formueretlige virkninger af ægteskaber eller partnerskaber.

*
* *

Spørgsmål nr. 72 af Brian Crowley (H-0582/08)

Om: Forskriftsmæssige standarder for import af legetøj

Finder Kommissionen, at de ajourførte bestemmelser for import af legetøj til Den Europæiske Union er i overensstemmelse med de højeste standarder for folkesundhed, sikkerhed og forbrugerbeskyttelse?

Svar

Kommissionen mener ligesom hr. Crowley, at legetøj skal opfylde de højeste sundheds- og sikkerhedsstandarder. Der kan ikke indgås kompromiser om sikkerheden for børn, der er de mest sårbare forbrugere. Derfor har Kommissionen truffet en lang række retlige og operationelle foranstaltninger for at sikre det højeste sikkerhedsniveau for legetøj, der markedsføres i EU.

På grundlag af Kommissionens forslag af 14. februar 2007 vedtog Parlamentet og Rådet to retsakter den 9. juli 2008 om markedsføring af produkter, nemlig en forordning om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter⁽¹⁶⁾ og en afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter⁽¹⁷⁾. Disse horisontale retsakter indeholder betydeligt større krav til produktsikkerhed, herunder for legetøj, som f.eks. skærpede krav til økonomiske operatører, dvs. producenter og importører, markedsovervågning og behandling af detekterede usikre varer. Opfyldelsen af disse krav vil medvirke til at sikre, at legetøj, der importeres til EU, er sikre.

Kommissionen vedtog endvidere den 25. januar 2008 et forslag til et revideret direktiv om sikkerhedskrav til legetøj⁽¹⁸⁾. I henhold til Kommissionens forslag skal sikkerhedskravene til legetøj skærpes, især i relation til nyligt identificerede farer, f.eks. kemikalier, i legetøj. Kommissionens forslag drøftes i øjeblikket aktivt af Parlamentet og Rådet. Kommissionen ønsker at opfordre Parlamentet til at bidrage til det igangværende arbejde for at indgå en aftale ved førstebehandlingen om dette vigtige initiativ i slutningen af 2008.

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93, EUT L 218, 13.8.2008.

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF, EUT L 218, 13.8.2008.

⁽¹⁸⁾ KOM(2008)0009.

*
* *

Spørgsmål nr. 73 af Seán Ó Neachtain (H-0584/08)**Om: Ikkefastboende EU-borgeres salg af ejendomme i Spanien**

Kommissionen indledte for nylig overtrædelsesprocedure mod Spanien med den begrundelse, at landets nationale lovgivning diskriminerer ikkefastboende EU-borgere i forbindelse med salg af fast ejendom og kapitalvindingsskat. Dette gælder imidlertid kun personer, der har solgt deres hjem siden den 1. januar 2007.

Hvad gør Kommissionen for at hjælpe de EU-borgere, der solgte deres huse før den 31. december 2006 og kom i konflikt med de bestemmelser, der gjaldt før 2007?

Svar

Kommissionen besluttede at henvise Spanien til Domstolen i overensstemmelse med artikel 226 i EF-traktaten på grund af landets beskatning af ikkefastboende spanske borgeres indtægter fra salg af fast ejendom i Spanien. Kommissionen vurderede, at den spanske skattelovgivning ikke var i overensstemmelse med bestemmelserne om frie kapitalbevægelser i EF-traktaten.

I henhold til den tidligere spanske lovgivning blev ikkefastboende borgeres kapitalgevinst fra salg af fast ejendom beskattet ved en enhedssats på 35 %, hvorimod fastboende borgere var underlagt progressiv beskatning, hvis anlægsaktiverne var i skatteyderens besiddelse i under et år, og en enhedssats på 15 %, hvis aktiverne blev realiseret efter et års besiddelse. Således var ikkefastboende borgere altid underlagt en betydeligt højere skattebyrde, hvis de solgte deres ejendom efter et års besiddelse, samt i de fleste tilfælde, hvis ejendommen blev solgt inden for et år efter erhvervelse.

I mellemtiden godkendte det spanske parlament en skattereform gennem retsakt 35/2006 af 28. november 2006, offentliggjort i EU-Tidende den 29. november 2006. Reformen trådte i kraft den 1. januar 2007. En af de mest betydningsfulde ændringer vedrørende beskatning af kapitalgevinster var indførelsen af en enhedssats på 18 % på enhver kapitalgevinst. Kommissionen vurderer, at enhver fremtidig diskrimination på dette område mellem fastboende og ikkefastboende borgere hermed er fjernet.

Da der imidlertid er mange ikkefastboende borgere, der har lidt på grund af anvendelsen af diskriminerende regler vedrørende kapitalgevinster, som ofte er opnået over en betydelig periode, besluttede Kommissionen at gå videre med overtrædelsesproceduren, da den nye lovgivning trådte i kraft, idet denne lovgivning ikke indeholder tilfredsstillende aftaler for disse allerede eksisterende sager. Domstolen vil afgøre, om den tidligere spanske skattelovgivning er i uoverensstemmelse med bestemmelserne om frie kapitalbevægelser i EF-traktaten.

Det bør bemærkes, at enhver efterfølgende afgørelse fra Domstolen om en overtrædelse - selv om der indledes en overtrædelsesprocedure i henhold til artikel 226 i EF-traktaten over for en medlemsstat - ikke har en automatisk eller umiddelbar virkning på den enkelte klagers stilling, da Domstolens procedure ikke tjener til at afgøre enkeltsager. Med en sådan afgørelse forpligtes den pågældende medlemsstat til at ændre sine skatteregler i tråd med EU-retten. Nationale domstole og administrative organer har ansvaret for at sikre, at medlemsstaterne opfylder bestemmelserne i EU-retten i de enkelte sager. Hvis borgerne mener, at en særlig foranstaltning eller administrativ praksis ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i henhold til EU-retten, rådes de derfor til at ansøge om erstatning fra de nationale administrative eller retlige myndigheder.

*
* *

Spørgsmål nr. 74 af Nirj Deva (H-0588/08)**Om: Lissabontraktaten og internationale organisationer**

Mener Kommissionen, at den nu hedengangne Lissabontraktat ville have styrket EU's tilstedeværelse i internationale organisationer såsom FN's Sikkerhedsråd?

Svar

Lissabontraktaten blev undertegnet af stats- og regeringscheferne i de 27 EU-medlemsstater den 13. december 2007. I overensstemmelse med international ret har hver enkelt signatarstat med sin underskrift forpligtet sig til at gøre alt for at sikre, at den pågældende stat ratificerer traktaten. Ratifikationen har ingen indflydelse

på eksistensen af traktaten. Den relaterer udelukkende til ikrafttrædelsen heraf. På Det Europæiske Råds møde den 19.-20. juni 2008 blev det fastsat, at opfølgningen på det irske nej skulle drøftes på Det Europæiske Råds møde i oktober 2008.

Lissabontraktaten vil rent faktisk styrke EU's rolle globalt og især inden for internationale organisationer. F.eks. vil EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, der også vil være Kommissionens næstformand, ifølge traktaten fremme EU's position i bl.a. internationale organisationer og de fleste internationale konferencer.

*
* *

Spørgsmål nr. 75 af Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0590/08)

Om: Omstruktureringsplaner for polske skibsværfter

Den polske tv-kanal TVP Info meddelte den 9. juli, at Kommissionens repræsentant for polske skibsværfter, Karl Soukup, på et møde med en af de norske investorer, selskabet Ulstein Verft, havde rådet dettes repræsentanter til at afvente Szczecin-skibsværftets uundgåelige konkurs for på det tidspunkt at opkøbe konkursboet. Nævnte møde fandt sted den 20. juni 2008, dvs. en uge før det polske finansministeriums indgivelse af omstruktureringsplanerne for tre polske skibsværfter til Kommissionen. Hvis denne oplysning skulle vise sig at være rigtig, ville det betyde, at Kommissionens repræsentant vidste, at Kommissionen ikke ville godkende omstruktureringsprojekterne uanset deres indhold. Kan Kommissionen komme med en nærmere forklaring på denne yderst urovækkende sag?

Svar

Kommissionen kan forsikre hr. Kuźmiuk om, at hverken oplysningerne i den tv-udsendelse, han henviser til, eller lignende avisrapporter er korrekte.

På et møde den 9. juli 2008 informerede kommissæren for konkurrence den polske finansminister om, at omstruktureringsplanerne for Gdynia- og Szczecin-skibsværfterne, som Polen havde fremsendt til Kommissionen den 26. juni 2008 inden for rammerne af en undersøgelse i forbindelse med statsstøtte, ikke var bæredygtige på lang sigt for de to skibsværfter og ikke opfyldte betingelserne for tildeling af statsstøtte under EU's retningslinjer om redning og omstrukturering af virksomheder i vanskeligheder⁽¹⁹⁾.

Efter mødet blev der offentliggjort pressemeddelelser i forbindelse med en påstået meddelelse om mødet den 20. juni 2008. Meddelelsen var ikke udarbejdet af Kommissionen, som ikke har set, kommenteret eller accepteret den pågældende meddelelse.

Kommissionen kan imidlertid bekræfte, at pressemeddelelserne ikke afspejler den drøftelse, der fandt sted på mødet den 20. juni 2008.

På dette møde fremlagde Ulstein-værftet sin strategi for omstruktureringen af Szczecin-skibsværftet og stillede derefter en række spørgsmål om eventuelle fremtidige scenarier i forbindelse med den igangværende undersøgelse af statsstøtte. Kommissionens tjenestegrene fremlagde derfor et detaljeret overblik over eventuelle scenarier for udviklingen af den igangværende undersøgelse af statsstøtte vedrørende Szczecin-skibsværftet. Kommissionens tjenestegrene klarlagde betingelserne for bemyndigelse af statsstøtte under EU's retningslinjer for redning og omstrukturering af virksomheder i vanskeligheder samt konsekvenserne, hvis disse betingelser ikke blev opfyldt. Kommissionens tjenestegrene forklarede, at i sidstnævnte tilfælde - som i ethvert tilfælde med uretmæssig og uforenelig tildeling af statsstøtte til medlemsstater - skal Kommissionen udstede pålæg om tilbagebetaling af den tildelte statsstøtte. På spørgsmålet om Ulstein-værftet og om, hvordan et pålæg om tilbagebetaling af statsstøtte vil påvirke salget af aktiver i en konkursprocedure, hvis pålægget om tilbagebetaling skulle føre til konkurs, svarede Kommissionens tjenestegrene ved at redegøre for den fastlagte EU-praksis og retspraksis i de europæiske domstole i forbindelse med behandling af krav om tilbagebetaling af statsstøtte i konkursprocedurer.

Svarene fra Kommissionens tjenestegrene var baseret på Kommissionens meddelelse "Mod en effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutninger, som pålægger en medlemsstat at tilbagesøge ulovlig og

⁽¹⁹⁾ EUT C 244, 01.10.2004.

uforenelig statsstøtte⁽²⁰⁾. Kapitel 3.2.4 i denne meddelelse omhandler behandling af krav om tilbagebetaling på grund af insolvens hos modtageren af statsstøtte.

Kommissionen kan bekræfte, at de oplysninger, som er anført i hr. Kuźmiuks spørgsmål, ikke er korrekte. Kommissionens tjenestegrene fremlagde for de polske myndigheder, der var til stede på mødet, og repræsentanter fra Ulstein-værftet på værftets anmodning en klarlæggelse af den gældende retspraksis for behandling af sager om redning og omstrukturering af statsstøtte.

*
* *

Spørgsmål nr. 76 af María Isabel Salinas García (H-0592/08)

Om: Kommissionens ændring af kriterier for godkendelse af programmer for udvikling af landdistrikter

Indtil slutningen af marts 2008 godkendte Kommissionen uden større problemer de programmer for udvikling af landdistrikter, som blev udarbejdet i overensstemmelse med artikel 60 i forordning (EF) nr. 1580/2007⁽²¹⁾, der gav medlemsstaterne kompetence til at fastsætte kriterier for finansieringsforanstaltningernes forenelighed i frugt- og grøntsagssektoren via driftsprogrammer og programmer for udvikling af landdistrikter, forudsat at der ikke forekom dobbelt finansiering. Siden da har Kommissionen besluttet ikke at acceptere de kriterier, som medlemsstaterne vælger, men har anlagt meget strengere kriterier, i modstrid med den politiske aftale i forbindelse med reformen af 2007, der havde til formål at opnå komplementaritet mellem støtten til udvikling af landdistrikter og støtten fra den fælles markedsordning. Mener Kommissionen ikke, at den ved at fastsætte sine egne kriterier for forenelighed uden at tage hensyn til medlemsstaternes kriterier krænker anvendelsen af subsidiaritetsprincippet i forordning (EF) nr. 1580/2007, der afspejler den politiske aftale i Rådet i juni 2007? Har Kommissionen vurderet konsekvenserne for frugt- og grøntsagssektoren?

Svar

Den politiske aftale om reformen af frugt- og grøntsagsmarkedet fra juni 2007 indeholder specifikke bestemmelser om sameksistens for de aktioner, der gennemføres under de operationelle programmer fastsat i den fælles markedsordning for landbrugsprodukter for frugt og grøntsager og foranstaltninger, der er gennemført under programmerne om udvikling af landdistrikter.

Komplementaritetsprincippet, dvs. specifikke bestemmelser om sameksistens, er fastsat i forordningen om udvikling af landdistrikter. Endvidere henviser Kommissionens gennemførelsesbestemmelser i frugt- og grøntsagssektoren til det pågældende princip.

I henhold til disse bestemmelser forholder det sig generelt således, at der ikke kan ydes støtte under den europæiske landbrugsfond for udvikling af landdistrikter til ordninger, der er berettiget til støtte under den europæiske landbrugsgarantifond. Men hvis der helt undtagelsesvist ydes støtte under fonden til udvikling af landdistrikter til foranstaltninger, der hører under anvendelsesområdet for den fælles markedsordning for landbrugsprodukter, f.eks. den fælles markedsordning for frugt og grøntsager, skal medlemsstaterne sikre, at en modtager kun kan modtage støtte for en bestemt aktion under én ordning.

For at sikre dette skal medlemsstaterne i deres landbrugsudviklingsprogrammer angive de kriterier og administrative regler, som de ønsker at anvende for disse undtagelser. Flere af medlemsstaterne havde allerede defineret sådanne kriterier og administrative regler, da de fastlagde deres landbrugsudviklingsprogrammer for perioden 2007-2013.

Hvor kriterier og administrative regler allerede er godkendt som led i landbrugsudviklingsprogrammerne 2007-2013, skal medlemsstaterne ændre deres programmer for at tage højde for de nye regler, der er indført under reformen af frugt og grøntsager i relation til de nationale rammer for miljøforanstaltninger og den nationale strategi for operationelle programmer i frugt- og grøntsagssektoren. Det er Kommissionens opfattelse, at subsidiaritetsprincippet er overholdt fuldt ud.

⁽²⁰⁾ EUT C 272, 15.11.2007.

⁽²¹⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s.1.

*
* *

Spørgsmål nr. 77 af Johan Van Hecke (H-0596/08)**Om: Korruption og vandkrise**

Vand er en uerstattelig og uundværlig ressource, som ikke alle desværre har adgang til. Ifølge en rapport fra Transparency International er korruption i vandsektoren årsagen til den globale vandkrise, der truer millioner af menneskers liv og skærper miljøproblematikken. I rapporten beskrives problemerne: Fra bestikkelse i lille målestok i forbindelse med vandforsyning til svig med midler til kunstvanding og dæmninger, industriel forurening, der forties, og manipulation med vandforvaltningen og -forsyningen af vand. Det hævdes i rapporten, at korruptionens betydning for vandsektoren kun er utilstrækkeligt erkendt i forbindelse med udviklingsbistanden og fødevarer- og energiforsyningen. Denne erkendelse er ikke desto mindre påkrævet i betragtning af, at over en milliard mennesker i verden ikke er sikret adgang til vand, mens over to milliarder ikke har adgang til passende sanitære anlæg.

Kommissionen har altid lagt stor vægt på at bekæmpe enhver form for korruption. Vil den reagere på konklusionerne fra Transparency International og i sit vandprogram udvise større opmærksomhed over for korruptionsbekæmpelse?

Svar

EU fører en meget fast politik i forbindelse med spørgsmålet om korruption i vandsektoren og opfatter korruption som en stor forhindring for gennemførelse af udviklingsmålene.

EU betragter korruption som resultatet af dårlig regeringsførelse og mangel på gennemsigtige og ansvarlige forvaltnings- og kontrolsystemer. Kampen mod korruption bør ikke betragtes som et isoleret fænomen, men skal indgå i strategierne for udvikling og fattigdomsbekæmpelse og i støtten til processerne mod demokratisk regeringsførelse. Dette medfører bl.a., at det civile samfund og medierne styrkes, og at det politiske flerpartisystem og konkurrencen om vælgerne beskyttes.

Kommissionen har deltaget - uden at være medlem - i de årlige møder i vandintegritetsnetværket, der blev oprettet i 2006, og som har til formål at fremme bevidstgørelse og forståelse af korruptionsspørgsmål i forbindelse med vandsektoren. Transparency International er en af grundlæggerne af netværket, og Kommissionen er bekendt med netværkets seneste rapport.

I denne sammenhæng har Kommissionen i løbet af de sidste to år indført regeringsførelsesprofilen under den 10. europæiske udviklingsfond, der gør det muligt at foretage en dybtgående analyse af levering af tjenesteydelser og styring af støtteprogrammering - herunder projekter i vandsektoren - for at håndtere disse spørgsmål. Det nye format for landestrategipapirerne for de afrikanske og caribiske lande og Stillehavslændene giver mulighed for mere bredt at sammenholde analysen af de spørgsmål, der er forbundet med regeringsførelse, med analysen af den politiske situation og indeholder nyttige oplysninger om spørgsmålet. Formålet er at afhjælpe forbindelsen mellem analyse og responsstrategi.

Derudover er Kommissionen i færd med at fastlægge rammerne for en sektoranalyse af regeringsførelse, der omfatter vandsektoren. I henhold til rammerne analyseres og behandles spørgsmålet om dårlig regeringsførelse i vores interventioner, herunder problemet med korruption. I forbindelse med vandsektoren tager Kommissionen praktiske skridt i retning af bredere deltagelse af lokale aktører og ansvarlighed gennem fremme af integreret forvaltning af vandressourcerne. I perioden 2007-2013 vil der blive afsat ca. 180 millioner euro til integreret forvaltning af vandressourcerne globalt gennem den europæiske udviklingsfond og EU's budget.

*
* *

Spørgsmål nr. 78 af Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0597/08)**Om: Brug af drivgarn til laksefiskeri**

Det er desværre nødvendigt at tage bestemmelserne om brug af drivgarn i EU op til fornyet behandling. I betragtning af, at Kommissionen tidligere er gået ind for et forbud mod brug af drivgarn til laksefiskeri den sydlige del af Østersøen, giver det nye forslag til retsakt fra Kommissionen og Rådet anledning til undren, eftersom det i andre havområder muliggør anvendelse af drivgarn med en længde på op til 100 km og op til 5 % bifangster af hajer, selv om de fleste hajarter er fredede.

Derfor gentager jeg et spørgsmål, jeg allerede har stillet adskillige gange:

Hvorfor er brug af drivgarn ikke tilladt i Østersøen, hvor der ikke er registreret bifangster af marsvin? Kommissionen udviser i den foreliggende sag en fuldstændig mangel på konsekvens og udøver forskelsbehandling mellem fiskeriområderne.

Hvordan kan denne europæiske lovgivning bringes i overensstemmelse med det forbud mod pelagisk fiskeri med lange drivgarn, som FN har vedtaget?

Svar

Forbudet imod anvendelsen af drivgarn i EU's farvande er stadig gældende og helt berettiget. Ved anvendelsen af drivgarn er der registreret bifangster af marsvin og delfiner. Da der endnu ikke findes en effektiv teknisk løsning, er den eneste måde, hvorpå disse bifangster kan undgås, at forbyde anvendelsen af drivgarn.

Kommissionen vedtog i juni 2008 et forslag om nye tekniske foranstaltninger i Atlanterhavet og Nordsøen. De vigtigste målsætninger for den pågældende revidering var opnåelse af en forenkling af de gældende regler, der i nogle tilfælde er for komplicerede og vanskelige at forstå, og harmonisering af de vigtigste bestemmelser under hensyntagen til den pågældende regionale betydning af fiskeri i de pågældende farvande. I forslaget er anvendelse af drivgarn forbudt, og det skal det fortsat være. Der er fastsat regler om anvendelsen af bundsat garn i vand, der er over 200 m dybt, for at mindske bortkastning af hajer. Forslaget giver dog mulighed for at anvende garn i vand, der er op til 600 m dybt, og hvor der fiskes efter kulmule eller havtaske.

I Østersøområdet er forbuddet imod drivgarn en nødvendig bevaringsforanstaltning i tråd med EU's fiskeri- og miljølovgivning og de eksisterende internationale forpligtelser til beskyttelse og genopretning af bestandene af marsvin. I det forrige århundrede blev bifangster af marsvin med anvendelsen af fangstudstyr, især drivgarn, identificeret som en af de væsentligste årsager til den store nedgang i bestanden af marsvin i Østersøområdet. Hvor der tidligere var marsvin i hele Østersøområdet, er der i dag kun marsvin i den vestlige del. Marsvin betragtes som en truet dyreart og er med på listen i Natura 2000 i henhold til EU's habitatdirektiv. I løbet af de sidste 10 år har der ikke været tegn på genopretning ifølge de seneste undersøgelser, men der har stadig været betydelige bifangster af marsvin i polske laksefiskeres drivnet i de sidste 10 år.

I modsætning til de foranstaltninger, som er truffet i andre farvande i EU, blev fiskeri med drivnet i Østersøområdet først forbudt i 2008 i stedet for 2002 og først efter en gradvis tilpasningsperiode og ydelse af økonomisk støtte til fiskere for at lette overgangen til forbuddet og erhverve nyt fangstudstyr.

*

* *

Spørgsmål nr. 79 af Georgios Toussas (H-0599/08)

Om: Udvidelse af begrebet belastende og sundhedsfarlige erhverv

Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) konstaterer, at der i Grækenland er over 2.500 mennesker, der hvert år dør på grund af arbejdsbetinget sygdom, mens det tilsvarende tal på EU-plan ifølge Eurostat er 142.400 pr. år. De kompetente nationale myndigheder og de nationale sikkerhedsmyndigheder i Grækenland registrerer årligt i gennemsnit kun 20 tilfælde af arbejdsbetinget sygdom, hvilket bekræfter, at der overhovedet ikke findes et registrerings- eller indberetningssystem for arbejdsbetingede sygdomme, selv om et sådant er nødvendigt for at kunne forebygge og behandle disse sygdomme på arbejdspladsen. Mens 40-50 % af den erhvervsaktive befolkning ifølge Verdenssundhedsorganisationen udsættes for risici i forbindelse med deres erhvervsvirksomhed, iværksætter den græske regering og EU et nyt angreb mod begrebet belastende og sundhedsfarlige erhverv for at indskrænke arbejdstageres lønmæssige og sociale rettigheder til fordel for monopolerne.

Mener Kommissionen, at institutionen for belastende og sundhedsfarlige erhverv skal styrkes, at det er nødvendigt at indføre en forebyggende sundhedsindsats på arbejdspladserne, at de sundhedsydelser, der tilbydes arbejdstagerne, skal styrkes, og at pensionsalderen skal nedsættes til 50 år for kvinder og 55 år for mænd?

Svar

Kommissionen ønsker at gøre hr. Toussas opmærksom på, at den ikke har mulighed for at kommentere statistiske oplysninger fra Den Internationale Arbejdsorganisation, men udelukkende kan henvise til oplysninger fra Eurostat⁽²²⁾.

I henhold til artikel 136 og 137 i EF-traktaten har EU kompetence til at vedtage lovgivning og træffe foranstaltninger til forbedring af især arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

På dette grundlag er der udarbejdet omfattende EU-lovgivning med det overordnede formål at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

Den vigtigste del af den pågældende lovgivning er rammedirektivet om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet⁽²³⁾. Direktivet har bl.a. til formål at indføre eller forbedre præventive foranstaltninger til sikring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed og sikre bedre beskyttelse (betragtning 10).

Rammedirektivets anvendelsesområde er omfattende. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, finder rammedirektivet anvendelse på alle former for private og offentlige aktiviteter (industri, landbrug, handel, administration, tjenesteydelser, undervisning, kulturel virksomhed, fritidsbeskæftigelse osv.).

I henhold til artikel 14 i rammedirektivet har man pligt til sikre et passende tilsyn med arbejdstagernes sundhed under hensyn til de sikkerheds- og sundhedsrisici, de er udsat for under arbejdet. I henhold til artikel 15 skal særligt følsomme risikogrupper beskyttes mod farer, som for dem er særlig alvorlige.

Kommissionen ønsker endvidere at gøre hr. Toussas opmærksom på, at det i EU's strategi (2007-2012) for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen er fastsat, at "medlemsstaternes og EU's politikker bør bidrage til at skabe et arbejdsmiljø og

bedriftssundhedstjenester, der giver arbejdstagerne mulighed for at deltage fuldt ud og produktivt i arbejdslivet indtil pensionsalderen"⁽²⁴⁾.

Hvad angår pensionsalderen ønsker Kommissionen at minde om, at det på Det Europæiske Råds møde i Stockholm i 2001 blev vedtaget at fastlægge en EU-målsætning for at øge den gennemsnitlige beskæftigelsesrate i EU for mænd og kvinder i aldersgruppen 55-64 år til 50 % inden udgangen af 2010. På Det Europæiske Råds møde i Barcelona 2002 konkluderede man følgende: "Man bør søge gradvist at øge den faktiske gennemsnitlige alder for, hvornår folk ophører med at arbejde i EU, med omkring fem år inden udgangen af 2010"⁽²⁵⁾.

En af målsætningerne for EU's beskæftigelses- og socialpolitik er som følge heraf at forbedre arbejdsforholdene på alle arbejdspladser for at opnå kontinuerlig og bæredygtig mindselse af arbejdsulykker og arbejdsbetingede sygdomme og maksimere de enkelte arbejdstageres arbejdsevne og dermed forhindre tidlig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet.

En udvikling af konceptet for belastende og sundhedsfarlige erhverv vil af disse årsager ikke være i tråd med målsætningerne i EU's politik, da målsætningerne er at opnå et sundt og sikkert arbejdsmiljø og forbedre arbejdsforholdene.

*
* *

(22) Harmoniserede oplysninger om arbejdsbetingede sygdomme er indsamlet som led i europæiske arbejdsulykkesstatistikker, på grundlag af metodologien vedtaget ved en gentleman's aftale med medlemsstaterne og kandidatlandene inden for Eurostat's arbejdsgruppe i forbindelse med de europæiske arbejdsulykkesstatistikker. Grækenland deltager dog ikke i denne indsamling af oplysninger. Metodologien for de europæiske arbejdsulykkesstatistikker kan ses på: <http://circa.europa.eu/Public/irc/dsis/hasaw/library>.

(23) Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989, EFT L 183, 29.6.1989.

(24) Højere kvalitet og produktivitet i arbejdet: en fællesskabsstrategi for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2007-2012 (KOM(2007)0062), Indledning, s. 3.

(25) Formandskabets konklusioner: Barcelona, 15. og 16. marts 2002, del I, punkt 32.

Spørgsmål nr. 80 af Mihael Brejc (H-0603/08)**Om: Forbrugerbeskyttelse**

Med de nye sikkerhedsbestemmelser, hvormed der fastsættes begrænsninger for den mængde væske, der kan tages med om bord på fly, har Den Europæiske Union bragt flypassagerer i en situation, hvor de først kan købe f.eks. vand efter sikkerhedskontrollen af bagage og passagerer. I forretninger og barer på den anden side af sikkerhedskontrollen er priserne for f.eks. vand fem-seks gange højere end normalt. Det er helt klart, at de handlende benytter sig af de strenge sikkerhedsbestemmelser på forbrugernes bekostning.

Hvordan forholder Kommissionen sig til dette problem, og hvad kan den gøre for at sætte en stopper for dette misbrug?

Svar

Ifølge de oplysninger, der er til rådighed, er Kommissionen ikke bekendt med lufthavnsbutikker, der fastsætter begrænsninger for den mængde væske, der må tages med om bord, som en måde at opnå større indtægter på salget af ikkealkoholiske drikke. Kommissionen sendte den 11. juni 2007 en skrivelse til Det Internationale Lufthavnsråd - den organisation, der repræsenterer lufthavnene - hvor spørgsmålet om passagerers adgang til drikkevand i lufthaven blev rejst.

I Det Internationale Lufthavnsråds svar, dateret den 26. juli 2007, fastsættes det, at en undersøgelse af medlemmerne ikke afslørede forskelle i prisen for vand på flasker før - og efter - sikkerhedskontrolpunkterne. Lufthavnsrådet oplyste endvidere Kommissionen om, at mange lufthavnsbutikker fastsætter priserne for deres forhandlere og restaurationsbestyrere i forhold til de almindelige butikker.

Hvis Kommissionen modtager konkrete beviser på misbrug, vil den rejse spørgsmålet over for Det Internationale Lufthavnsråd.

*
* *

Spørgsmål nr. 81 af Proinsias De Rossa (H-0604/08)**Om: Gennemførelse i national ret af direktivet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med varer og tjenesteydelser**

Hvad er situationen vedrørende den åbningsskrivelse (dvs. første advarsel), som Irland er blevet tilsendt i forlængelse af den irske regerings manglende tilkendegivelse af, ved fristens udløb den 21. december 2007, at have gennemført direktivet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser i national ret (direktiv 2004/113/EF⁽²⁶⁾)?

Hvilke skridt har Kommissionen i sinde at tage for at sikre en fuldstændig og korrekt gennemførelse af dette direktiv i irsk ret?

Svar

De irske myndigheders svar på åbningsskrivelsen, fremsendt af Kommissionen, gennemgås i øjeblikket. Kommissionen vil på grundlag deraf beslutte, hvilke skridt der skal tages i relation til overtrædelsen, inden udgangen af 2008.

*
* *

Spørgsmål nr. 82 af Glyn Ford (H-0605/08)**Om: Colombias handelspræferencer**

Vil EU indtage den samme moralske holdning som Demokraterne i USA i lyset af antallet af dræbte fagforeningsledere i Colombia i indeværende år (til dato 30) og den omfattende straffefrihed i forbindelse med disse forbrydelser ved at suspendere alle Colombias handelspræferencer, indtil menneskerettighederne er sikret for alle?

(26) EUT L 373, 21.12.2004, s. 37.

Svar

EU overvåger Colombias opfyldelse af sine forpligtelser vedrørende menneskerettigheder som fastsat i FN's menneskerettighedskonventioner, som Colombia har tiltrådt, og i forbindelse med hvilke ratifikation og effektiv gennemførelse er en forudsætning for at modtage fordele i henhold til den generelle toldpræferenceordning (GSP+). Menneskerettighedssituationen i Colombia drøftes jævnligt i bilaterale kontakter med Colombias regering. Status for GSP+ for alle modtagere deraf, herunder Colombia, vil blive gennemgået senere i 2008.

EU baserer især sine afgørelser om Colombias handlinger på overvågningen og observationerne foretaget af relevante internationale og specialiserede overvågningsorganer, bl.a. FN's overvågningsudvalg, som har den fornødne ekspertise og bemyndigelse over de relevante konventioner. Således vil EU i sine vurderinger af menneskerettighedssituationen i Colombia tage højde for alle resultater og rapporter om overvågningsmekanismer, som de relevante internationale overvågningsorganer har oprettet under konventionerne.

*
* *

Spørgsmål nr. 83 af Konstantinos Droutsas (H-0606/08)**Om: Udførelse af ekstraarbejder i forbindelse med opførelsen af Mavrorahis affaldsbehandlingsanlæg**

Beboerne i udkanten af Assiros i provinsen Lagkadas (i amtet Thessaloniki) er meget bekymrede over og kæmper mod den snarlige opførelse af Mavrorahis affaldsbehandlingsanlæg, som risikerer i stedet for et behandlingsanlæg for affald at blive omdannet til et simpelt udtømningsanlæg, fordi de nødvendige arbejder ikke er blevet udført. Syv affaldsomladningsstationer, to sorteringsanlæg af genanvendeligt affald og et biologisk rensningsanlæg er endnu ikke opført. De ansvarlige for dette er de regeringer, som i årtier har stået for affaldsbehandlingen i Taragardon, og som ikke har opført et affaldsbehandlingsanlæg eller den nødvendige infrastruktur for at sikre borgernes sundhedsmæssige sikkerhed og miljø sikkerheden i amtet Thessaloniki. Når affaldsbehandlingsanlægget i Tagrades lukkes om nogle dage, mangedobles problemerne for indbyggerne i Thessaloniki og frem for alt i Assiros.

Hvor sikker er Mavrorahis affaldsbehandlingsanlæg i betragtning af, at de ovennævnte arbejder ikke er udført, idet disse er uundværlige for indbyggernes sundhed og miljø sikkerheden i området? Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at sikre, at de nødvendige ekstraarbejder udføres?

Svar

Gennem afgørelse K(2002)4710 af 27. december 2002 som ændret ved afgørelse K(2008)3823 besluttede Kommissionen at yde EU-støtte under Samhørighedsfonden til projektet om opførelsen af et affaldsbehandlingsanlæg og en tilkørselsvej i den nordvestlige del af Thessaloniki. Projektet omfatter udelukkende opførelsen af affaldsbehandlingsanlægget og tilkørselsvejen. Den endelige dato for støtteberettigelse i relation til udgifter er den 31. december 2009.

Nogle af de aktioner, som hr. Droutsas nævner, indgår i den regionale affaldshåndteringsplan for fast affald og samfinansieres ikke af Samhørighedsfonden.

Hvad angår arbejde omfattet af ovennævnte afgørelse har de kompetente græske myndigheder (forvaltningsmyndigheden for det operationelle program for den centrale del af Makedonien) informeret Kommissionen om, at afprøvningsperioden for drift af deponeringsområdet (HYTA), der er beliggende i Mavrorahi, og som er samfinansieret af Samhørighedsfonden, blev indledt den 7. juni 2008 med en tidshorisont på fem måneder. Det bør bemærkes, at afprøvningen blev indledt efter færdiggørelsen af arbejdet med to affaldsbehandlingsanlæg og de dermed forbundne infrastrukturarbejder samt tilkørselsvejen.

Derudover skal hele projektet som beskrevet i afgørelsen ifølge oplysninger fra de græske myndigheder være færdiggjort inden for tidsfristerne fastsat i afgørelsen, herunder opførelsen af perkolatbehandlingsanlægget.

De græske myndigheder bekræfter, at det yderligere arbejde, som er beskrevet i den regionale affaldshåndteringsplan for fast affald, ikke har nogen betydning for driften af affaldsbehandlingsanlægget i Mavrorahi. Færdiggørelsen af netværket af affaldsoverførselsområder påvirker den måde, hvorpå affaldet transporteres, ikke driften af anlægget. De to anlæg for genanvendelse af affald i Tagarades og Thermi er i drift, men er endnu ikke oppe på den fulde kapacitet, hvorimod Eukarpia-centret afventer miljøtilladelse.

Endelig påvirker perkolatbehandlingsanlægget ifølge de græske myndigheder ikke driften af affaldsbehandlingsanlægget, da anlægget vil være opført, når perkolatproduktionen indledes.

*
* *

Spørgsmål nr. 84 af Leopold Józef Rutowicz (H-0609/08)

Om: Udviklingshjælp til fattige lande

Findes der undersøgelser om effektiviteten af den udviklingshjælp, som EU yder de fattige lande?

Forespørgeren er i besiddelse af dokumenter vedrørende den ydede udviklingsstøtte (uden humanitær hjælp). Af dokumenterne fremgår det hovedsageligt, at der i udviklingslandene praktisk taget ikke har fundet nogen stigning i BNP sted, som kunne bekræfte støttens effektivitet. Det drejer sig her om milliardbeløb, som skatteyderne må finansiere.

Svar

Effektiviteten af den støtte, som Kommissionen yder, er underlagt både intern og ekstern evaluering. Dagsordenen for bistandseffektivitet, som vi kender den i dag, blev lanceret med Pariserklæringen i 2005, der omfattede målsætninger, som skulle opfyldes, og indikatorer for måling af fremskridt. De medlemsstater, der undertegnede Pariserklæringen, indgik en aftale om fælles gennemførelse af overvågningen. Resultaterne af den seneste undersøgelse færdiggøres i øjeblikket af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling og vil blive præsenteret på det tredje forum på højt niveau om bistandseffektivitet i Accra i september 2008.

Foreløbige resultater af undersøgelsen viser, at i de 33 partnerlande, der deltog i begge undersøgelser (2006 og 2008), har Kommissionen opnået fremskridt på området for kapacitetsopbygning (bedre koordinering af teknisk støtte og mindre anvendelse af parallelle projektgennemførelsesenheder), tilpasning af partnerlandenes prioriteter, forudsigelighed i forbindelse med støtte og koordinering af feltmissioner og analytisk arbejde med andre donorer. Der er fortsat udfordringer forbundet med anvendelsen af landenes systemer (til forvaltning af offentlige finanser og indkøb) og anvendelsen af fælles ordninger og procedurer ved stigende anvendelse af programbaserede tilgange. Undersøgelsen viser endvidere, at investering i systemer til forvaltning af offentlige finanser i partnerlandene betaler sig, da en tredjedel af landene har forbedret deres systemer. Endvidere var en fjerdedel af partnerlandene i stand til at forbedre kvaliteten af deres nationale udviklingsstrategier, og næsten en femtedel af landene kunne forbedre de relaterede resultatbaserede overvågningsrammer.

Målingen af bistandseffektiviteten er en mellemlang til langsigtet proces, og det internationale samfunds næste omfattende gennemgang vil blive foretaget på det fjerde forum på højt niveau i 2011. På dette tidspunkt kan det bedre måles, om målsætningerne for 2010, som er fastsat af udviklingsfællesskabet i Paris, er opfyldt, og hvilken virkning som mere effektiv bistand har haft (ved anvendelse af Paris-forpligtelserne) på væksten i bruttonationalproduktet (BNP).

I 2007 foretog OECD/komiteén for udviklingsbistand en omfattende peerevaluering af bistanden fra EU, hvor man anerkendte Kommissionens ledende rolle i debatten om bistandseffektivitet, og hvor der blev fastsat vigtige henstillinger på området for budgetstøtte, anvendelse af parallelle gennemførelsesenheder, afbinding af bistand og forholdet til det civile samfund.

Ifølge oplysninger fra Den Internationale Valutafond er bruttonationalproduktet i udviklingslandene steget betydeligt i de senere år. Mellem 2000 og 2008 har der været en årlig vækst på mellem 3,8 og 7,9 % for gruppen af "vækst- og udviklingslande". For de afrikanske lande syd for Sahara, som er en region, der hovedsageligt består af udviklingslande, er de samme tal 3,8 og 6,8 %. Det fremgår tydeligt, at situationen i de forskellige lande varierer betydeligt.

Der er foretaget meget forskning på området, og der har været en omfattende debat om, hvordan støtten bedst sikrer den økonomiske vækst (se f.eks. Dollar, Collier: "Aid Allocation and Poverty Reduction", JavaScript:WinOpen();). Støtten bidrager til at mindske begrænsninger for væksten på forskellige måder. Hvor umiddelbar denne påvirkning er, afhænger af mange faktorer. F.eks. kan et lands udviklingsstrategi være rettet mere imod udviklingen af den private sektor og opbygningen af produktionskapaciteten. I disse tilfælde vil den forventede virkning på den økonomiske vækst være mere direkte. Ligeledes kan midlerne f.eks. være rettet imod sundhed og uddannelse, som på længere sigt vil have en forventet positiv virkning på den økonomiske vækst.

Under alle omstændigheder er der ingen tvivl om, at effektiv bistand bidrager mere til at støtte den økonomiske vækst end bistand af dårlig kvalitet, der overbebyrder partnerne med store overgangsomkostninger. Forbedring af bistandseffektivitet, gennemførelsesaktioner og ændret adfærd, herunder nye ordninger i forvaltningen af bistand, vil uundgåeligt tage tid, selv om nogle af elementerne af dagsordenen for bistandseffektivitet vil have en mere direkte virkning på den økonomiske vækst. Partnerlandenes forbedring af den offentlige finansielle forvaltningskapacitet vil f.eks. have en positiv virkning på investeringer. Derudover vil afbinding af bistand skabe flere muligheder for operatører fra udviklingslandene og udvikle deres ekspertise.

*
* *

Spørgsmål nr. 85 af Göran Färm (H-0611/08)

Om: Tolkning ved faglige møder

Hvad mener Kommissionen om adgangen til tolkning ved møder i Luxembourg for Den Europæiske Sammenslutning af Bygnings- og Træarbejdere (FETBB)? Der savnedes f.eks. svensk tolkning i Building Committee (22.-23. april 2008), selv om mødedeltagerne to måneder i forvejen havde meldt deres tilstedeværelse, og der var tre personer til stede, hvilket opfylder de krav, som Kommissionen nu stiller for at levere tolkning. Tolkning til alle deltagers sprog er ved faglige møder vigtigt af hensyn til demokratiet. Netop nu er der vanskelige og afgørende faglige drøftelser i gang om EU-Domstolens domme i Laval-, Viking- og Rüffert-sagerne, hvor fri bevægelighed stilles over for arbejdstagernes rettigheder. Faglige repræsentanter vælges ikke for deres sproglige talenter og kan ikke forventes at deltage i møder på EU-niveau uden tolkning?

Svar

Kommissionen er enig i, at adgang til oplysninger på deltagernes eget sprog er et demokratisk spørgsmål, og at de pågældende oplysninger så vidt muligt skal være til rådighed i institutionel sammenhæng.

Kommissionen ønsker dog at gøre opmærksom på, at de møder, som hr. Färm henviser til, ikke er organiseret under Kommissionens auspicer. Det drejer sig om interne møder for Den Europæiske Sammenslutning af Bygnings- og Træarbejdere (FETBB) (eller andre fagforeninger alt efter det pågældende tilfælde), hvor Kommissionen ikke spiller anden rolle end, at den stiller lokaler til rådighed. Det er Parlamentet, som leverer tolkningen.

Angående det specifikke møde den 22.-23. april 2008 kunne Parlamentet ikke levere tolkning på hverken dansk eller svensk på grund af Parlamentets møde i den pågældende uge. Kommissionen videregav disse oplysninger til FETBB forud for mødet.

*
* *